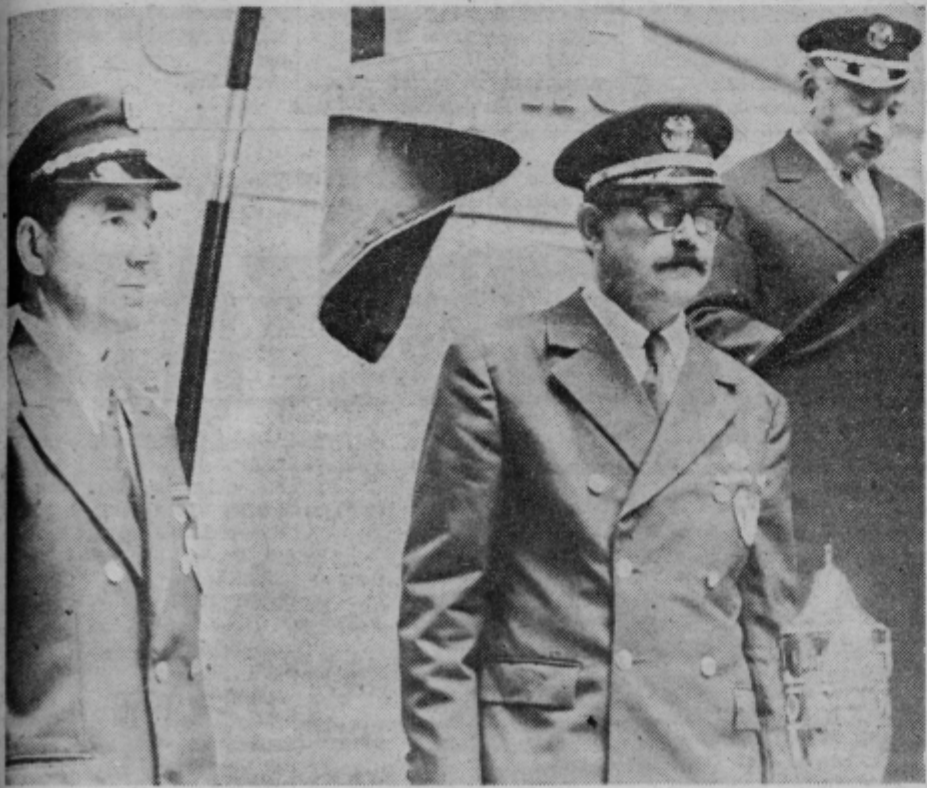

NOVI TACNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Člani društev šoferjev in avtomehanicov širšega celjskega območja so preteklo nedeljo v letnem gledališču v Limbergu v Grižah svečano proslavili svoj letošnji praznik — 13. julij — dan šoferjev. Ob tej priliki so podelili tudi priznanja za dosežke v prvih športnih igrah šoferjev, ki bodo odslej vsakoletna tradicionalna prireditve. Proslavo in športne igre je vzorno organizirala Občinska zveza šoferjev in avtomehanicov občine Žalec.

(Foto: Berni Strmčnik)

DOBRODOŠLI AKTIVISTI OF

Medobčinska konferenca SZDL celjske regije skupno z iniciativnim odborom vabita in pozivata vse aktiviste Osvobodilne fronte iz vojnega obdobja — takratnega celjskega in savinjskega okrožja — na prvo organizirano povojno srečanje aktivistov, ki bo v soboto, 21. julija 1973 v Smartnem v Rožni dolini.

Celjsko in savinjsko okrožje je, čeprav so se meje večkrat spreminjale, zadržalo celotno področje sedanjih občin Žalec, Celja, Mozirja in dele občin Velenja, Šentjurja, Konjic in Laškega. V doboženem obdobju je segalo tudi preko teh meja vse do Litiije in zasavskih revirjev.

Ta poziv velja še posebno tistim aktivistom, ki zaradi pomanjkljive evidence in nepopolnih naslovov ne bodo pravočasno prejeli osebnih vabil.

Smartno v Rožni dolini je majhna vasica, od Celja oddaljena približno 6 km. Do nje pridete po novi asfaltirani cesti preko Ostrožnega, možen pa je tudi dostop iz vojniške strani.

Iz Celja — Slandrovega trga bodo vozili na mesto proslave posebni avtobusi. Srečanje aktivistov se bo pričelo ob 15. uri. Za aktiviste je rezerviran poseben prostor izpred tribune. Vse udeležence aktiviste prosimo, da se pred tem zglasite v informativni pisarni, ki bo odprta od 12. ure dalje v prostorih Osnovne šole Smartno v Rožni dolini.

Pridite, da bomo na tem prvem povojnem srečanju v tovariškem pogovoru obudili spomine na tiste težke, vendar velike dni, ko se je odločilo o nadaljnji usodi ne samo slovenskega, ampak vseh jugoslovanskih narodov.

Smrt fašizmu, svoboda narodu!

Celje

OB PRAZNIKU

Ob 20. juliju bomo počastili spomin na ustanovitev I. celjske čete v spoštovanje in priznanje tistim, ki so pričeli z organiziranim odporom proti okupatorju leta 1941, v spomin na celotno zgodovinsko in herojsko obdobje NOB in revolucije jugoslovanskih narodov. 20. julij je naš praznik, praznik občanov celjske občine, ki na pridobitvah NOB gradijo svojo prihodnost in pomenijo pomemben člen v ustvarjanju novega družbeno-ekonomskega sistema na temelju socialistične samoupravne družbene ureditve.

Letos praznujemo naš praznik v soboto, 21. julija v Smartnem v Rožni dolini z namenom, da proslavimo zaključek komunalnih in drugih pomembnejših del, ki so se letos v močnejšem obsegu osredotočila na to krajevno skupnost ter damo s tem tudi priznanje občanom v krajevni samoupravi pri solidarnostnem in požrtvovalnem reševanju problemov tega kraja. Letošnjo proslavo občinskega praznika bomo združili še z množičnim zborovanjem ob podelitvi domicila aktivistom OF celjsko-savinjskega okrožja.

Skupščina občine Celje je sprejela na junijski seji sklep o podelitvi domicila aktivistom OF za celjsko-savinjsko okrožje v znak priznanja za veliko delo, ki so ga opravili aktivisti med NOB in ljud. revolucijo pri organiziranju, razvijanju in širjenju narodno-osvobodilnega gibanja in oboroženega boja proti okupatorju. Aktivisti OF so ustanavljali odbore OF in druge množične partizanske organizacije. Bili so graditelji temeljev naše ljudske oblasti. Prav z namenom, da bi ostal lik aktivistov OF vedno živ in svetel primer človeških vrlin — tovarištva, patriotizma, požrtvovalnosti, primer neustrašnega revolucionarnega delovanja v najtežjih pogojih NOV, ki naj ostanejo vedno prisotni pri novih mladih generacijah, bo ob občinskem prazniku in prazniku vstaje slovenskega naroda aktivistom OF za naše širše območje podeljen domicil. Istočasno pomeni podelitev domicila tudi priznanje posebni vlogi političnega dela med NOV, ki je bilo prav tako pomembno kot borba organiziranih partizanskih enot v vojaških formacijah.

Kot že vrsto let tudi letos podeljujemo ob občinskem prazniku Slandrove nagrade kot priznanje posameznikom ali družbenim in delovnim organizacijam za posebne zasluge in delovne uspehe v našem družbenem delu in življenju. Letos bo podeljena ena kolektivna in štiri individualne nagrade Slavka Slandra.

Cas, v katerem danes živimo, je zelo razgiban pa tudi zelo zahteven, saj smo sredi priprav na pomembnejše spremembe našega družbenega sistema, ki jih uvajamo v novo zvezno in republiško ustavo, spremembe, ki jih bo moral čutiti sleherni delovni človek z neposrednejšim odločanjem o vseh pomembnejših stvareh našega družbenega in eko-

Vsako leto imamo ob občinskem prazniku priložnost za pregled prehojene poti, za oceno družbenih uspehov in neuspehov ter za razmišljanja o naši prihodnosti, o obvezah in nalogah, ki jih moramo uspešno rešiti v naslednjih letih. Za preteklo leto, obdobje od zadnjega občinskega praznika, smo si zastavili kot eno glavnih nalog — uresničevanje postavljenih ciljev srednjeročnega programa razvoja občine, še zlasti na doseganju boljših gospodarskih rezultatov. Posebno nalogo ob lanskem občinskem prazniku smo si zastavili za združevanje naših umskih in fizičnih sposobnosti ter razpoložljivih sredstev v močnejše delovne asociacije, ki bodo sposobnejše ustvarjati več kot smo doslej. Lahko ugotovimo, da smo večje premike na tem področju dosegli prav v zadnjem letu dni, saj so se številne delovne organizacije odločile za skupne poti v ustvarjanju boljših gospodarskih rezultatov. Naj navedemo samo izvršne integracijske povezave, med večjimi delovnimi organizacijami: EMO — ISKRA, Topper — Elegant, Zlatarna — Aurea, Apnenik — komunalno podjetje Ceste-kanalizacija, Kovinotehna, Klima, Libela, Feralit v združeno podjetje kovinsko-predelovalne industrije in trgovine. Čeprav pomenijo te integracije v glavnem le združevanje sil na ožjem celjskem območju, pa vendarle predstavljajo pomemben prispevek in osnovo v širšem jugoslovanskem prostoru in sodelovanje s partnerji v inozemstvu.

Letos pričakujemo znatno razširitev industrijske proizvodnje kot pomembnega elementa vzpona in hitrejšega razvoja celjskega gospodarstva kljub težavnejšim pogojem gospodarjenja, ki jih prinašajo ukrepi stabilizacije, negativni tokovi gospodarskih razmer in določenih recesijskih pojavov v jugoslovanskem gospodarstvu. Rezultati v prvem polletju letošnjega leta so zadovoljivi in v večini primerov ekonomskih kazalcev po naših predvidevanjih, poslabšala se je le reprodukcijska sposobnost večjega števila delovnih organizacij zaradi visokega porasta cen surovin in ostalih stroškov proizvodnje.

Ob letošnjem občinskem prazniku vsem občanom naše občine najiskrenejše čestitamo z željo, da bi bila naša prihodnost uspešnejša pri doseganju boljših pogojev gospodarskega, družbenega in osebnega standarda.

nomskega dogajanja. V začetnih pripravah in razmišljanjih smo tudi na spremembah občinskega statuta in statutov krajevnih skupnosti, kjer bo občan dobil več pravic pa tudi dolžnosti pri urejanju pogojev in življenjskega vprašanj v svojem kraju.

Nahajamo se sredi številnih pomembnih delovnih akcij v sami občini. Nekatere delovne organizacije so že pred meseci dogradile nove objekte, nove proizvodne kapacitete; nekaj letih bo dokončanih v drugi polovici leta. Po programu izvajamo objekte, sprejete na referendumu za samoprispevek pri izgradnji vzgojno-varstvenih objektov srednjih šol. S posebno prizadevanostjo in odgovornostjo smo se lotili reševanja vprašanj stanovanjske problematike kot enem osnovnih pogojev hitrejšega gospodarskega in splošno družbenega napredka naše občine in osebnega zadovoljstva občanov. V gradnji je več stanovanjskih objektov. Tudi sredstva solidarnostnega sklada se že spreminjajo v nove stanovanjske površine. S podpisovanjem družbenega dogovora o združevanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo, kakor tudi z angažiranostjo delovnih organizacij po njihovih lastnih programih bomo dodatno mobilizirali razpoložljive sile za uresničevanje stanovanjskega programa naše občine. Ker takšna gradnja zahteva svoj čas, bodo rezultati z večjim številom novo zgrajenih stanovanj doseženi v prihodnjem letu.

Letošnji občinski praznik praznujemo zunaj Celja, v krajevni skupnosti, ki je s svojo prizadevanostjo in pripravljenostjo polnega angažiranja pri reševanju številnih vprašanj pokazala primer, kako je možno s skupno pomočjo, s sredstvi in delom občanov, s sredstvi občinskega proračuna in skladov zelo uspešno sodelovati pri reševanju skupnih in številnih vprašanj boljših življenjskih pogojev delovnih ljudi. S takšno obliko bomo tudi v prihodnje nadaljevali. O krajih za naslednja praznovanja občinskega praznika in programiranih komunalnih ureditvah v večjem obsegu pa se bodo morali še predhodno dogovoriti delegati krajevnih skupnosti.

Ob letošnjem občinskem prazniku vsem občanom naše občine najiskrenejše čestitamo z željo, da bi bila naša prihodnost uspešnejša pri doseganju boljših pogojev gospodarskega, družbenega in osebnega standarda.

Inž. DUSAN BURNIK
predsednik skupščine
občine Celje

shop
ZAMLADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Čeprav časopisariji poleti jadikujemo o času »poletnih kumarica«, kaže, da letos ni tako. Skoraj vsako nedeljo je kaj. V Gornjem gradu so se zbrali čebelarji, v Grižah šoferji, v Zavrhu nad Dobrujo so občani prišli do vode. V Laškem rajafo, saj slavijo Pivo in cvelje. In kamor seže novinarska noga, povsod je živahno. Tudi na loške kulturne prireditve ne smemo pozabiti. Res ni novinarske suše.

Pa današnji NT ni samo zaradi tega zajetnejši. Na 28 straneh smo ga natisnili, ker Celje praznuje občinski praznik. Tak dan je pravna priložnost, da predstavimo uspehe in načrte gospodarstva. In to smo storili. Vse to vkup in je pred nami debel NT. A moram priznati, da smo nekaj rubrik zaradi preobilice gradiva izpustili. Samo za teden dni, zato se ne jezite, prosim.

Za vse, ki preživljate dopust, pa bomo naročili kar največ sonca.

VAS UREDNIK

Sklad bo dal 75 štipendij

Sklad za štipendiranje in kreditiranje pri celjski občinski skupščini je prejel za 50 razpisanih štipendij skoraj 90 prošelj. Zato se je odločil, da bo podelil za novo šolsko leto več štipendij, kot se je prvotno namenil. Odklonil bo samo tiste prošilce, ki imajo slabše učne uspehe, izbrano neprimerno študijsko smer in ugodne materialne pogoje za študij. Upravni odbor je na zadnji seji še posebej poudaril, da bo upošteval socialni položaj učenca in njegovo pripravljenost, da se po študiju zaposli v eni izmed celjskih delovnih organizacij. Zato je namreč upravni odbor z liste štipendistov ponudil organizacijam, če prevzamejo posamezne študente in jih vključijo v konkretno prakso. Tako sodelovanje se je zelo obneslo. Družbeni dogovor o štipendiranju oziroma obveznost celjskih delovnih kolektivov do sklada zneso letno približno 25 starih milijonov. To pa pomeni, da imajo podjetja vsa pravica zahtevati kader, ki ga štipendirajo. Sklad razpolaga skupno z okrog 130 milijoni, kar ni majhna vsota. Dokazuje spremenjen odnos do štipendiranja v celjski občini in upravičenost delovanja sklada. Bo pa potrebno še letos javnost obvestiti, kje so se zaposlili diplomanti sklada.

Upravni odbor sklada se je odločil, da bo za štipendije na visoki šoli določil znesek v višini do 750 din, na višji do 650 in na srednji do 450. Odvisno od ocene dela in življenja študenta. Prošilci bodo o odločitvi sklada seznanjeni v prihodnjih dneh. Pogodbe pa bo sklad sklepal s študenti v avgustu. V šolskem letu 1973/74 bo sklad štipendiral okrog 130 študentov in učencev.

Zanimivo je, da sta se za pomoč pri doseganju magistrskega študija zanimala le dva interese. Bilo pa je razpisanih šest mest. Zato bo sklad te štipendije ponovno razpisal. Celje namreč nujno potrebuje magistre zaradi nadaljnjega razvoja višjega šolstva. Sklad ima na voljo tudi še dve štipendiji za študij novinarstva.

Še ena zanimivost — od vseh prispelih vlog jih je polovico iz srednjih šol in polovico iz višjih in visokih. Kar ugodno, čeprav bi sklad želel še več interesentov iz študentskih vrst.

Laško

MODA IN PESEM

Ob 10-letnici Piva in cvetja v Laškem so nam med ostalimi prireditvami pripravili tudi zelo uspešno modno revijo. Revije so bile na sporedu minulo soboto in nedeljo v popoldanskem in večernem času. Organizator VOLNA Laško je povabil k sodelovanju številna priznana podjetja iz vse Slovenije, med njimi tudi TOPER Celje, MIK Prebold, KORS Rogaška Slatina, sodelovala pa je seveda tudi VOLNA Laško.

V prijetno urejeni dvorani in dovolj zanimivi sceni je bil tudi začetek revije zanimiv. To je bil ples manekenk in manekenov v črnem in z živopisnimi dodatki. Morda je bil ples nekoliko neprofesionalen, zato pa so bili kostumi zelo učinkoviti.

In potem je šlo zares. Tako kot se prične dan z jutrom in konča z večerom, so tudi na reviji pričeli z jutranjimi

oblačili in končali z večernimi. Vmes pa so nam prikazali kopalke, športne komplete, otroška oblačila in dnevne obleke.

Tovarna TOPER se je predstavila z novo kolekcijo damskih kompletov, splanih srajc in kombinez v nežnem karo vzorcu in modnih krojih. Zelo lepi so bili tudi prikazani damski kompleti LISCE iz Sevnice. Med ženskimi dnevnimi oblekami velja omeniti bombažne obleke modnih krojev in vzorcev, izdelanih v tovarni Toper Celje in dvo-delne obleke Vezenine Maribor.

Veliko mero okusa in smisla za najnovejšo modne ideje je pokazala tovarna RASICA iz Ljubljane, ki je predstavila kolekcijo pletenin; tako praktičnih in športnih kot tudi večernih in svečanih.

V Kors Rogaški Slatini so že pripravili kolekcijo težke

konfekcije za jesen in zimo 1973/74 in pri tem upoštevali številne modne novosti.

Ob koncu se nam je predstavil še gostitelj, VOLNA Laško. V plesnem ritmu smo si lahko ogledali večerne modele, narejene iz volnenih tkanin. Izredno lepe in moderne večerne obleke pa je predstavila tudi Vezenine iz Maribora, ki je obenem zaključila modno revijo.

Mode je bilo res veliko, kreacije so bile zelo raznovrstne in da smo si lahko malo oddahnili, sta poskrbela simpatična gosta iz Ljubljane. Prepevala nam je vedno elegantna Irena Kohont, zabaval pa nas je kubanski pantomimik Andres Valdes. Tako je modna revija izzve nela kot prijetna zabavna prireditev, kar je lahko samo še bolj pohvalno.

Stasa Gorenšek

Ob zboru aktivistov OF

ZA POPOLNO SLIKO NOB

Obrnimo še drugo stran zgodovine, da bi prvo dopolnili in da bi dali dogajanju popolno sliko.

Letošnji praznik celjske občine je dobil posebno obelje. Četudi je posvečen dnevu ustanovitve Prve celjske čete, 20. juliju 1941. leta, ga po vsebini, zlasti letos, dopolnjujeta še dva veličastna spomenika iz narodno-osvobodilnega boja. Ze vsa leta doslej je bil povezan z dnevom vstaje slovenskega naroda, letos pa še z prvim zborom aktivistov OF za celj-

sko in savinjsko območje.

Če smo doslej vsaj v glavnem borbene praznike združevali z zbori vojaških partizanskih enot; brigad, divizij itd., bomo v prihodnje takšnim slovesnostim dodali še druge — zbere aktivistov Osvobodilne fronte. Z večjo pozornostjo kot doslej odkrivamo torej tudi drugo stran ljudske revolucije, ki se je odvijala v strogi tajnosti, ilegali in ki je prav tako močno in neusmiljeno udarjala po sovražniku in hkrati podporala operativne enote. Od-

krivamo delo političnih aktivistov na najrazličnejših področjih, v neverjetno težavnih okoliščinah, sredi okupatorjevih postojank. Tu so našle svoje mesto tudi ženske, mladi in celo pionirji. Koliko javk, koliko kurirskih zvez in točk, obveščevalnih središč...! Zbiranje sanitetnega materiala. Propaganda. Prehrana, itd., itd. Tudi ta dejavnost je bila sestavni del ljudske revolucije. Zato zgodovina narodno-osvobodilnega boja ne more biti popolna, če ni do podrobnosti raz-

grnjena tudi ta aktivnost, če lo aktivistov Osvobodilne fronte.

In prav zato oživljamo to hovo delo, jih znova povečujemo v organizacijske enote jih vabimo k delu, v kolikor že niso njegov sestavni del. Zato tudi zbori, nad katerimi sprejemajo občinske skupščine domocile. Tako tudi v našem primeru. Domocil naš zborom aktivistov OF za celjsko in savinjsko območje je prevzela celjska občinska skupščina.

M. B.

185 let TUŠ

BOLJŠI REZULTATI

Ob 185-letnici obstoja Tovarne usnja v Soštanju (je najstarejša usnjarna na Balkanu) so vodilni delavci pripravili tiskovno konferenco, na kateri so predstavnike tiska seznanili z zadnjimi uspehi njihove tovarne. V razgovoru so s strani Tovarne us-

nja Soštanj sodelovali: Franjo Kljun, direktor, Janez Pelko, pomočnik direktorja, Jože Rebernak, sekretar ZK, Herman Lešnik, predsednik DS in Franc Berginc, vodja splošnega sektorja.

Tovarna je zlasti leta 1968 zašla v velike težave, ki jih niso uspeli prebroditi niti z uvedbo prisilne uprave. Stanje se je začelo izboljševati po letu 1971, ko je prišla v podjetje sedanja vodilna garnitura. Sestavili so nov plan razvoja, realno pregledali vse možnosti za doseg novih uspehov in začeli tudi iskati partnerja, s katerim bi sodelovali. Odločili so se za sodelovanje s tovarno usnja Vrhnika, ki dobro posluje in ki je bila tudi takoj pripravljena na sodelovanje s Soštanjem. Pripravili so tri sanacijske programe in zadnjega je republiški rezervni sklad tudi sprejel. 23. februarja letos so imeli v Soštanju referendum, kjer so se odločili, da kot TOZD pristopijo k Vrhniki. Zdej so dani vsi pogoji, da Soštanj kot TOZD v okviru Vrhnike doživi nov razvoj in novo kvaliteto. Odločili so se tudi za spremembo delovnega programa: v naslednjih letih bo težišče proizvodnje na predelavi svinjskih kož v novih obratih, ki so opremljeni z najmodernejšimi stroji, v starih obratih pa bodo še vedno nadaljevali; vendar v zmanjšanem obsegu s predelavo govejih kož, kar je bilo do zdaj osnovno. V podjetju pričakujejo, da jih bodo tudi ostali partnerji (banke) podprli in pokrili tisto razliko, ki je ni uspel za-

gotoviti republiški rezervni sklad. Za novo proizvodnjo potrebujejo nove profile kadrov, ki bi bili pripravljeni in sposobni delati po novem načinu proizvodnje. V obnovljeno tovarno so investirali pet starih milijard din (1,3 milijarde v osnovna sredstva in 3,7 v obratna sredstva) in to izključno v stroje in energetiko. Tako bodo letos imeli 10 milijard starih din celotnega dohodka, dohodka 2,1 milijardo in ostanek dohodka 72 milijonov. 1975. leta, ko bo sanacija zaključena,

pa naj bi imeli celotnega dohodka 18 milijard, dohodka 5,2 milijarde in ostanek dohodka okrog 2 milijardi starih din. Število zaposlenih se ne bo bistveno povečalo (morda za 75), tako da bodo imeli okoli 600.

Tudi letošnji rezultati so ugodni, saj so v prvi polovici leta imeli 3,6 milijarde din celotnega dohodka, ostanek dohodka pa je 150 milijonov starih din. Poprečni osebnodohodek je v letošnjem letu 190 tisoč starih din (oktobra 1971 je bil 131 tisoč starih

OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA

PROGRAM IN PROMETNE ZVEZE

Prireditve in proslave v počastitev praznika celjske občine, 20. julija, v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, grede h koncu oziroma svojemu višku.

Danes, v četrtek, 19. julija, bodo v Kokarjih odprli tabor bratstva in prijateljstva, jutri, v petek, se bodo že dopoldne pomerili strelici v tekmovanju z zračno puško, popoldne pa bo še ekipni šahovski brzoturnir. Sobotne in hkrati zaključne prireditve bodo začeli dopoldne kegijači. To bo turnir mestnih reprezentanc Siska, Maribora in Celja. Tekmovanje bo na Ingradovem kegijašču z začetkom ob devetih dopoldne.

Sicer pa se bodo ostale prireditve v soboto, 21. 7. m. zvrstile še takole (vse v Smartnem v Rožni dolini): ob 14. uri: otvoritev asfaltirane ceste Celje—Smartno v Rožni dolini. Slavnost bo na klancu tik pred Smartnim;

ob 14.30: otvoritev obnovljenega kulturnega doma in odkritje spominske ploče padlim borcem. Na tej slavnosti bo sodeloval tudi komorni moški zbor iz Celja;

ob 15. uri: slavnostna seja celjske občinske skupščine v kulturnem domu. O pomenu praznika bo spregovoril predsednik skupščine inž. Dušan Burnik. Na seji bodo podelili letošnje slandrove nagrade;

ob 16. uri: slavnostno množično zborovanje in prvi zbor aktivistov OF za celjsko in savinjsko območje. Zbor bo ob gozdčku blizu središča Smartna. Tu bo aktiviste najprej pozdravil predsednik občinske konference SZDL Janko Zevart, slavnostni govor pa bo imel nekdanji aktivist Albin Vipotnik-Strgar. Na zboru bo še predsednik celjske občinske skupščine inž. Dušan Burnik podelil aktivistom domocilno listino. Po končanem kulturnem programu bo družabno srečanje. Na voljo bo tudi brezplačni partizanski golaž.

Avtobusni prevozi: Na prireditveni prostor v Smartnem v Rožni dolini bodo vozili tudi avtobusi.

Iz CELJA bodo vozili ob 13. do 16. ure nepretrgano vsakih petnajst minut. Odhodi bodo izpred slovenskega ljudskega gledališča.

Iz VOJNIKA bo odpeljal ob 14.30 in ob 15.30.

Iz DOBRNE (ustavil pa se bo tudi v Lembergu in Strmcu) bo odpeljal ob 15. uri.

Iz FRANKOLOVEGA (postanek tudi v Višnjih vasi) bo odpeljal ob 15. uri.

Iz SMARTNEGA V ROŽNI DOLINI pa bodo avtobusi začeli voziti takole: proti Celju vsakih 15 minut med 18. in 21. uro, v Frankolovo ob 19. in 21. uri, v Dobrobo pa ob 18. in 20. uri. Tudi na povratku se bodo avtobusi ustavljali v krajih, kjer so sprejemali potnike na poti do Smartnega v Rožni dolini.

OBISK IZ VERONE

Prejšnji teden se je v Sloveniji mudila delegacija generalne konfederacije dela italijanske pokrajine Verone. Njena pot je vodila tudi v Celje na občinski sindikalni svet. Tu je goste z generalnim sekretarjem Romanom Calzolarijem na čelu (drugi z desne) pozdravil predsednik občinskega sindikalnega sveta Ivan Kramer. Razgovor, ki so se ga udeležili tudi nekateri drugi člani predsedstva celjske občinske sindikalne organizacije, se je vrtil okoli organiziranosti in zlasti dela sindikata. Podoben pomenek se je razvil tudi po obisku v celjskem Aeru.

Italijanske goste je na poti po Sloveniji in tako tudi na obisku v Celju spremljal svetnik pri predsedstvu zveze sindikatov Slovenije Branko Babič, na posnetku prvi z desne. Foto: D. MEDVED

Celje

PET NAGRAJENCEV

V okviru prireditev in proslav v čast praznika celjske občine, 20. julija, bo v soboto, 21. t. m. v splošni skupščini v Rožni dolini slavnostna seja celjske občinske skupščine, na kateri bodo podelili pet Slandrovih nagrad, pet najvišjih družbenih priznanj celjske občine. Nagrade bodo dobili: služba za transfuzijo krvi pri splošni bolnišnici Celje, Milena Vršnik-Štifter, Tugomer Voga, Stane Širca in Alojz Potočnik.

Milena Vršnik-Štifter

Tugomer Voga

Stane Širca

Alojz Potočnik

1500 LITROV KRVI

Služba za transfuzijo krvi pri celjski splošni bolnišnici je bila ustanovljena leta 1949. Začetek je bil težak, tudi zaradi neurejenih prostorov. Leta 1952 je služba zbrala 1500 litrov krvi. Pravi razmah je dosegla šele po 1958. Od tedaj tudi nenehno se število prostovoljnih kr-dajalcev. Poleg odvzemov v prostorih oddelka za transfuzijo krvi vsako leto s pomočjo prostovoljnih kr-dajalcev in zdravstvenih delavcev organizira po okoli 50 transfuzijskih akcij. Tako vsako leto tudi po 1500 litrov krvi.

MILENA VRŠNIK-ŠTIFTER: IZREDNA AKTIVNOST

Doma iz Gornjega grada, nekaj dni po diplomi.

mi na ekonomski fakulteti v Ljubljani leta 1950 se je znovala vrnila v Celje, kjer je opravila srednjo šolo, in nadaljevala z delom, ki ga je kot sekretarka osvobojenega ozemlja v Gornji Savinjski dolini začela kot mlado dekle. Njeno delo v Celju je vezano na številne odgovorne družbene politične funkcije in ne nazadnje na delo kot ravnateljice ekonomskega šolskega centra. Celjska ekonomska srednja šola sodi po njeni zaslugi in zaslugi šolskega kolektiva med najboljše v Sloveniji in je znana tako po strokovnosti kot po dobrih notranjih odnosih. V šoli je uveljavljena marksistična vzgoja mladih.

TUGOMER VOGA: VSE ZA ŽELEZARNO

V kolektivu štorskih železarjev je vse od leta 1946,

kot njegov glavni direktor pa že dvanajst let. Ze prej kot tehnični direktor je bil pobudnik, da se je železarna vključila v investicijski program za rekonstrukcijo in izgradnjo. Načrt izrednih del, ki je dal kolektivu vrsto novih objektov, bo zaključen letos. V ta okvir sodi elektroplavž, moderna valjarna, ječlarna, livarna itd. Storska železarna se vse bolj vključuje v proizvodnjo končnih livarskih izdelkov. Vlaganja so dala izredne rezultate. Ob vsem tem strokovnem delu, kjer vselej zahteva uvajanje najsodobnejše tehnologije, je aktiven tudi na družbeno političnem področju.

STANE ŠIRCA: TOVARNA IN DOM

»Bil sem prijetno presenečen, ko sem zvedel, da sem dobitnik Slandrove nagrade.

Zame je to doslej najvišje družbeno priznanje in izredna spodbuda za nadaljnje delo.

Je šef tehnične kontrole v tovarni tehtnic Libela. Tu se je zlasti uveljavil kot predlagatelj številnih racionalizacij. Predlagal je okoli 30 tehničnih izboljšav v zvezi s proizvodnim programom Libele. Svojo aktivnost je povezal tudi s sodelavci, zlasti mladimi v kolektivu in ne nazadnje na terenu. Njegovo življenje in delo se odvijata predvsem v tovarni. Le redke proste ure so posvečene domu in družini.

ALOJZ POTOČNIK: ŠTEVILNE ODGOVORNOSTI

Cinkarnar z dušo in telesom. V kolektivu vsa leta po vojni. In četudi je delal

V transfuzijskem oddelku splošne bolnišnice v Celju. Foto: D. Medved

in še zdaj dela v neposredni proizvodnji, v zadnjih letih kot mojster v proizvodnji litopona, je prevzemal odgovornost za razne akcije, ki so pripomogle k obnavljanju porušene domovine in funkcije v različnih družbeno političnih organizacijah znotraj kolektiva in izven nje-

ga. Je poslanec socialno zdravstvenega zbora republiške skupščine, sicer pa še vedno aktiven v organih zdravstvenega zavarovanja delavcev in pokojninsko invalidskega zavarovanja. Svoje delovno področje pa je našel tudi v krajevni skupnosti.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ FRANC BIZJAK, ravnatelj osnovne šole Kozje

Ob nedavni reorganizaciji šolstva v občini Sma-rje pri Jelšah je bila v ognju prav gotovo cela občina. Marsikomu ni bilo povšeči, da se združijo ali ukinejo posamezne šole ali da se kakorkoli prešola njihov otrok. Vemo, da je takšna akcija potrebna, to smo povedali že na drugem mestu, zanima pa nas, da nam kot poslanec kulturno prosvetnega zbora odgovorite, čemu je takšna reorganizacija potrebna in kakšne koristi bodo ime-li otroci od nje. To ne sprašujemo v našem imenu, pač pa v imenu vseh tistih, ki ali niso bili dovolj obveščeni ali pa iz kakršnega koli razloga nočejo slišati o njej. Prav bi bilo, da občanom enkrat za vselej na razlo-čen način pojasnimo, kakšno vlogo mora igrati reorganizacija šolstva. Pri tem se ne pozabite ustavi-ti pri posameznih primerih.

Novinar Milenko Strašek

ELEKTRARNA ŠOŠTANJ

razpisuje naslednja prosta delovna mesta v sektorju razvoja:

1. VODJA kotlovskega nadzora
2. VODJA turbinskega nadzora
3. NADZORNI INŽENIR za meritve in regulacijo
4. NADZORNI GRADBENI INŽENIR
5. NADZORNI TEHNIK za naprave transporta premoga
6. GRADBENI KALKULANT
7. KORESPONDENT za nemški jezik

Delovno mesto pod točko 7 je razpisano za določen čas (cca. 4 leta).

Najkasneje v letu 1974 nudimo družinska stanovanja.

- POGOJI:**
- Pod 1. in 2. visokošolska izobrazba strojne smeri in 5 let prakse
  - Pod 3. visokošolska ali višješolska izobrazba elektrotehnične smeri in 3 leta prakse ali srednješolska izobrazba elektrotehnične smeri z 8-letno prakso pri delu z regulacijskimi napravami.
  - Pod 4. visokošolska izobrazba gradbene smeri in 3 leta prakse
  - Pod 5. srednješolska izobrazba strojne smeri s 3-letno prakso
  - Pod 6. višješolska izobrazba gradbene smeri in 5 let prakse ali srednješolska izobrazba gradbene smeri z 8-letno prakso
  - Pod 7. srednješolska izobrazba z aktivnim znanjem nemškega jezika in stenografije

Rok prijave je 10. avgust 1973.

Prošnji je treba priložiti dokazila o izobrazbi in izkušnjah, kratke življenjepis s podatki o praksi. Prošnje pošiljate na splošni sektor elektrarne Šoštanj.

Zaposlovanje

MANJ ODHODOV

»Ena izmed najpomembnejših nalog dolgoročne politike družbenoekonomskega razvoja mora biti odpiranje možnosti za še večje zaposlovanje, da bi tako absorbirali naravni prirastek aktivnega prebivalstva, še naprej prevrščali del kmetijskega prebivalstva in zmanjšali sprotne brezposelnost, kamor šteje tudi ustvarjanje možnosti za zaposlovanje naših delavcev, ki so začasno zaposleni v tujini« (izhodišča za pripravo stališč in sklepov desetega kongresa ZKS). O položaju naših delavcev v tujini, zlasti o njihovi objektivni obveščeni o ustavnih spremembah, o stabilizacijskih naporih, o pripravih na partijske kongrese — o tem zadnje čase precej govorimo. Tudi zato, ker se doma odpirajo vse večje možnosti zaposlovanja. In ker delovne sile pri nas manjka, v tujini pa se peha za boljšim kosom kruha več stotisoč naših ljudi.

Prav zato smo se odločili, da o teh problemih povprašamo Franca Gazvoda, diplomiranega ekonomista, ki je bil nedavno izvoljen za predsednika komisije za aktivnost

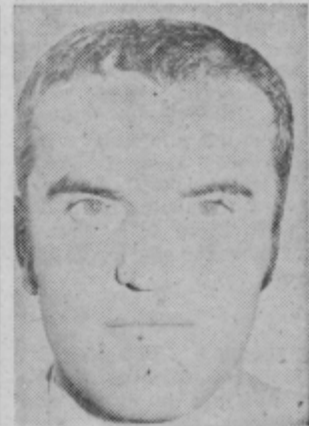
ZK v zvezi z odhodom in začasnim delom naših delavcev v tujini. To komisijo je ustanovil komite občinske konference ZK v Celju. Kateri razlogi so narekovali ustanovitev komiteja? Franc Gazvoda: Komisije smo morali ustanoviti v vseh tistih občinah, kjer delovne organizacije izvajajo določena dela v tujini in zaposlujejo delavce na tujem. ZK želi bolj načrtno spremljati delo komunistov, ki so začasno zaposleni zunaj. Se pomembneje pa je, da spremljamo veliko delovno armado naših delavcev v tujini, da se z njimi srečujemo, pogovarjamo in jih obveščamo o dogajanjih v domovini. Gre pa tudi zato, da naše delavce, zlasti člane ZK, pripravimo na težave, ki jih bodo srečali pri tujih delodajalcih. Nadalje ne smemo pozabiti na val lažne propagande, ki je zunaj namenjena našim delavcem.

Kaj bo partijska komisija konkretno delala? Franc Gazvoda: Pripraviti bomo morali točne pregledne načrte nad vsemi delavci, ki so že začasno zaposleni na tujem ali pa tja nameravajo. Sode-

lovati bo potrebno z zavodom za zaposlovanje, z delovnimi organizacijami, s sindikati in drugimi organi. Razmislili bomo o oblikah stalnih kontaktov s člani ZK, ki so v tujini. Računamo, da jih je iz Celja okrog 25. Komunisti in družbenopolitične organizacije se moramo organizirati, da se bodo zdomci vrnili. Kar poglejte, kakšna kadrovska suša vlada v celjski občini. Komisija bo skupaj z OZK tudi preverila strokovne in moralne politične kvalitete vseh vodilnih delavcev v občini, ki so zunaj. Ne sme nam biti vseeno, kdo predstavlja Jugoslavijo v tujini. Naša komisija bo jeseni pripravila širši posvet o zaposlovanju celjskih delavcev v tujini in še posebej o spremljanju članov ZK, začasno zaposlenih zunaj domovine.

Kako pa je trenutno z odhodi naših delavcev v tujino in kako Ingrad vzdržuje stike z delavci v ZRN? Kako je znano je v ZRN okrog 300 Ingradovih delavcev.

Franc Gazvoda: Trenutno beležimo izreden padec odhodov v tujino. Nismo pa do-

Franc Gazvoda

segli tega, da bi se zdomci vrnili. Tu moramo še več storiti. Ingrad poleg delovnih kontaktov uresničuje še druge oblike sodelovanja z delavci v ZRN. Predstavniki podjetja in družbenih organizacij obiskujejo delavce ob praznikih in imajo z njimi razgovore. Srečanja z zdomci pripravimo, ko se vračajo za nekaj dni v domovino. Teh srečanj bi lahko delovni kolektivi še več organizirali. Seveda bolj pripravljeno, organizirano. Razgovori z zdomci so zelo zanimivi in kažejo na pisanost njihovih problemov. Vse tudi zanima, kako se vrniti domov. Naše informacije, naša pomoč bo vsakemu delavcu potrebna, nujna in koristna. V tej smeri bo delala komisija, ki smo jo ustanovili pri celjskem komiteju.

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

V prvih petih mesecih tega leta je celjsko gospodarstvo doseglo sorazmerno visok izvoz. Samo v maju je izvozilo za okrog 2,3 milijona dolarjev in presegljo izvozno realizacijo tega meseca za 67,4 odstotka.

Poprečni osebni dohodki zaposlenih v celjski občini so v aprilu znašali 2.077 dinarjev.

V gospodarstvu 2.043 din in v negospodarstvu 2.289 din. Največje osebne dohodke dosegajo v gospodarstvu (2.302 din) in v trgovini (2.125 din).

25 let Avto Celje

NOVA HALA

Danes dopoldne bodo v trgovskem podjetju AVTO v Celju otvorili v počastitev občinskega praznika novo, veliko, prostorno halo za popravila tovornih vozil. V hali bodo imeli tudi skladišče rezervnih delov in gum, v njej pa bodo poleg mehaničnih opravljali tudi kleparska in ličarska dela.

Franc Aubrecht

programa. V načrtu namreč imamo, da bi se celotno podjetje preselilo na prostor ob Ipavčevi ulici.

leth Avto Celje ni bilo nikoli blokirano. Osebne dohodke smo vedno izplačevali pravočasno. Uvedli smo tudi novosti pri izplačilih — preko hranilne knjižice — in se je to obneslo.

Zanimivo je, da za halo Avto Celje ni dobil nobenega bančnega kredita. Zato pa bo zadovoljstvo ob delovnem uspehu tem večje.

Stanko Klemenc

cej, ali ne? Najbolj iskane so lađe, škode, fički in druga zastavina vozila. Vse se torej obraca tako, da bo tudi to poslovno leto ob srebrnem jubileju za Avto Celje dokaj ugodno.

Konjice

LIP - PO USTAVI

V petek, 13. julija so slovesno podpisali samoupravni sporazum o združitvi TOZD v organizacijo združenega dela LIP Slovenske Konjice.

Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice zaposluje 1075 delavcev. Usmeritev podjetja na višjo stopnjo obdelave lesa je podjetje uvrstila med močnejše lesno predelovalne organizacije v Sloveniji.

lavora je podjetje uvrstila med močnejše lesno predelovalne organizacije v Sloveniji. Dejavnosti podjetja so številne in obsegajo predelavo žagarske hlodovine, blagovni promet s proizvodi lesne industrije, maloprodajo lastnih proizvodov, proizvodnjo in prodajo izdelkov iz kartona in vrsto drugih.

Ustanovitev Organizacije združenega dela Lesno industrijskega podjetja Slovenske Konjice bo omogočila delovnemu kolektivu večji dosežek, večjo kvaliteto delovne discipline, podjetje bo lahko nadaljevalo pot razvoja še globljih samoupravnih odnosov.

Aurea

DELA JE DOVOLJ

Celjska AUREA sodi med manjše delovne organizacije v kovinsko predelovalni industriji. Sedaj, ko je ena izmed temeljnih organizacij združenega dela v okviru Zlatarne, pa predstavlja pravzaprav važen člen združenega podjetja.

Drago Kosaber

prihodnje leto kolektiv slavil 20-letnico obstoja.

»Začetek je bil skromen,« pravi direktor Drago Kosaber. »Danes zaposlujejo 80 delavcev, z novo halo, veliko 1600 m², pa se bo zaposlenost povečala še za 70 delavcev.»

Jugoslaviji. Gre predvsem nekatere sestavne dele. Zanimali smo s proizvodnjo srebrovih veržic.

V združenem podjetju bomo še nadalje usklajevali proizvodni program in obogatili. Seveda smo imeli težave pri afirmaciji naših izdelkov. Toda tehnološke boljše, konkurenčne kvalitete izdelkov in doslednost pri dobavnih rokih nam pomagali pri utrditvi našega položaja na domačem tržišču.»

»Nova proizvodna hala nam bo mnogo pomenila, saj nam njo čakamo že precej časa. Dala nam bo osnovo za nadaljnjo razširitev. Povečamo dohodek in večji zaslužili. Hala bo stala starih milijonov in upamo, bomo za naložbo dobili posojilo. Če bo vse po načrtu, bomo septembra začeli graditi, halo pa bi radi odprli prihodnje leto do jeseni, teh neustreznih prostorov razmerah res ne moremo delati.»

Aurea je pravcati član delovnih kolektivov, ki pa je septembra 1969 553 starih delavcev realizacije, lani pa 753. Doslej so, da povernitv zanimivost, izdelali okoli 2000 različnih značk. Naravno se dežujejo. Ko so morali delati priložnostne značke, tekmo Ajax — Juventus, imeli naslednji dan po tekmovanju navijačev pred podjetjem. Seveda imajo ob pravkar tudi s ljubiteljsko zbiralcu značk. In se eno leto — poprečni osebni dohodek v tem letu znaša 2.183 din.

Kolektiv celjske Auree torej dobro uveljavlja v našem gospodarstvenem razvoju. Ko bo prihodnje leto praznoval 20 let dela in odprtje nove proizvodne hiše bo potrdil dosedanje rezultate. In — razveseljuje razvoj. Iz majhnega raste veliko.

Kje dobiti delavce? V velenjski občini delovne organizacije...

Gospodarstvo

PROTEST!

Pisali smo že o nekaterih nerazumljivih težavah, s katerimi se srečujejo delovni kolektivi na celjskem območju in tudi v celjski občini.

Tako je na primer celjski EMO lani junija ustavil proizvodnjo kopalnih kadi v obratu Kruševec zaradi prevelike izgube. Cena reprodukcijskega materiala se je zelo dvignila, prodajne cene pa so ostale nespremenjene.

Skoraj enak primer velja za radiatorje. Proizvodnjo pločevinastih radiatorjev so ukinili lani junija. Dovoljena cena enega člena radiatorja je 16,26 din, za izdelavo člena pa potrebujejo v EMO 17,40 din. Zaradi povečanja cen repromateriala bodo v EMO povečani stroški v le-

tu 1973 za 50 milijonov din. Njihova prizadevanja za povišanje cen proizvodov pa so ostala brezuspešna. V Cinkarni so čakali na uskladitev cen nekaterih proizvodov cinka in svinca pol leta, pri tem pa je seveda nastala nepotrebna izguba.

Zaradi vseh teh primerov je predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v Celju na izredni seji sprejele odločitev, da o tem obvesti najvišje partijske in skupščinske voditelje.

Sindikati v svojem protestu poudarjajo, da v njihovih naporih ne gre za splošen napad na zvezno administracijo. Temveč hočejo pomagati k razčiščenju nekaterih težav, ki ovirajo uspešno uresničevanje stabilizacijskih ukrepov.

Veselimo se otvoritve, ker je to uspeh celotnega kolektiva.»

Doslej je Avto Celje razvijal poleg trgovine na veliko in malo tudi tehnične pregledne in servis za osebna ter tovorna vozila. Toda prav servis za tovorna vozila je nujno zahteval preureditev. Kaj pomeni nova hala? Več dohodka, nove zaposlitve, uvajanje specializacije, sodobno tehnologijo in boljšo organizacijo dela.

Na vprašanje, kaj je bilo najpomembnejše v dosedanjem razvoju podjetja Avto Celje, je Stanko Klemenc menil: »Nekdanja Avtoobnova je dajala kruh 30 delavcem. Danes je zaposlenih 260, z učenci vred pa nas je čez 400. Najprej smo bili servisno-reмонтno podjetje. Nato smo se odločili še za prodajo in sklenili pogodbe z avtomobilskimi tovarnami za vzdrževanje njihovih vozil. Največ je zastavnih, pa tomosovih, renaviltovih, škod, pa tudi NSU bomo obdržali, kolikor časa bodo švigali po naših cestah.

Značilnost našega dosedanjega razvoja bi stnil v tole ugotovitve: Skrbeno smo načrtovali potrebe po kadrih in sedaj imamo solidno kadrovske sestavo zaposlenih. Skrbeli smo za moderno tehnologijo in jo spremljali doma in v tujini. Povezali smo se z našo avtomobilsko industrijo. Izboljšali smo razmere dela in ves čas dosegali ugodne finančne rezultate. V zadnjih

Celjska industrija je v letošnjem maju zaposlovala 13832 delavcev ali za 3,8 odstotka več kot v istem obdobju lani. Najbolj so povečali število zaposlenih v Cinkarni in Zlatarni. Manj delavcev pa imajo v EMO. Apneniku — Pečovnik, LIK Savinja, Topru in v Tovarni volnenih odev in Škofiji vasi.

Uspehi sanacijskega programa Tovarne usnja v Soštanju se kažejo na različnih področjih: uvedli so toplo malico, imajo interni otroški dodatek za vse tiste, ki imajo otroke, letos so po daljšem času dali regres za dopust (600 din). Imajo interno glasbeno šolo, ki jo obiskuje 50 tistih otrok, ki se ne morejo šolati v redni glasbeni šoli (z njimi bodo pomladili svojo godbo na pihalu) in v jeseni bodo začeli z interno šolo za usnarje, kajti teh primanjkuje. Izbrali so dvašlet fantov, ki jih bodo v okviru šolskega centra v Velenju izšolali za svoje potrebe.

Vse te uspehe zadnjih let, ko so končno uspeli premagati težave, bodo proslavili v soboto, 21. julija, na osrednji proslavi ob 185-letnici obstoja podjetja. Pripravljajo pramenačni koncert, kulturni program in športne prireditve ter piknik.

OKROGLA MIZA V SENTJURJU

V RAZVOJ INDUSTRRIJE

cinskega kadra se je zvišalo na 32.

IVAN dr. MOSER: »Lahko rečem, da je danes stoodstotno boljša zdravniška oskrba v občini. Tudi individualna zdravstvena zavest se je dvignila, kar se kaže v večjem številu pacientov. Seveda je to pogojeno z izenačitvijo pravic do zdravstvenih uslug. Če gledamo perspektivno na razvoj zdravstva, moramo ugotoviti, da program zdravstvenega varstva trenutno presega finančno rast gospodarstva. Predvsem pa je važno ohraniti tako politiko. Ključna zagovarjala odločitev, da na naše območje ne sodi umazana industrija. Sentjur naj bi bil center, kjer se da živeti.«

Tokrat smo se za okroglo mizo sestali v Sentjurju pri Celju. Zanimali so nas problemi, ki jih morajo reševati v občini, trenutno stanje njihovega gospodarstva, predvsem pa perspektive nadaljnega razvoja šentjurskega območja. V razgovoru so sodelovali: VINKO JAGODIČ, predsednik skupščine občine, FRANC SENICA, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance pri skupščini občine, VLADO GRDINA, direktor Alposa, VLADO NAJŽER, direktor LIP Bohor, VLADO CERAR, Bohor, CIRIL ZMAHER, direktor KK, JOŽE MASTNAK, kmet, IVAN ZDOLŠEK, kmet, IVAN dr. MOSER, zaposlen v zdravstvenem domu, STANKO LESNIKA, predsednik občinske konference SZDL.

SOLIDARNOST

V občini so si zastavili cilje, pri katerih bodo čim bolj skušali angažirati občane. Občani precej vplivajo na gospodarsko rast občine v obliki samoprispevkov. Na ta način so zbrali že med 70 in 80 milijoni starih din sredstev, če štejemo še fizično delo, pa je vsota precej večja.

STANKO LESNIKA: »Solidarnost se kaže tudi v združevanju podjetij za skupne naložbe, za kadre in negospodarske investicije. Skrbeti pa moramo, da bo združevanje teh sredstev samoupravno urejeno, da bodo delavci vedeli, kam ta združen denar gre. K se večji zainteresiranosti bo prav gotovo pripomogel nov delegatski sistem, formiranje samoupravnih internih skupnosti, preko katerih bodo delegati in vse organizacije še bolj seznanjene o združevanju prej omenjenih sredstev in njihovi porabi. Imeli bodo večjo možnost vplivanja na razvoj občine. V prihodnosti bomo morali dati največji poudarek ureditvi sistematičnega izobraževanja delavcev-samoupraviljavcev.«

ŠTEVILNE NALOGE

VINKO JAGODIČ: »Osnovna izhodišča za razvoj naše občine bi bila v programski uskladitvi. Naše osnovne naloge bodo v prvi vrsti ustvarjanje možnosti za samoupravno odločanje občanov. Ves razvoj bo odvisen od našega človeka. Smo v obdobju proletarijaze podeželja. Naš človek šele postaja proletar. Prav zaradi tega je treba poskrbeti za šolanje otrok v srednjih in višjih šolah. Glede na pomanjkanje kadrov je to ena najvažnejših nalog. Nosilce našega razvoja moramo gledati v obstoječi industriji, zato bodo bodoča vlaganja v to vejo gospodarstva zahtevnejša. Naše področje bo treba odpirati. Graditi moramo ceste, razvijati komunalo — vodovodi, pospeševati elektrifikacijo, zasebni sektor kmetijstva. Potrebno je proučiti možnosti razvoja turizma, pospešiti modernizacijo PTT prometa. V bližnji prihodnosti moramo zgraditi dve novi šoli v Lokli pri Zusmu in Sentjurju, razširiti otroško varstvo, zagotoviti zdravstvu sodobnejše razmere za delo in več kadrov. Treba bo reorganizirati socialo, saj imamo v občini veliko socialnih problemov, za katere odmerjamo od proračuna kar 35 odstotkov sredstev. Pospešiti moramo stanovanjsko izgradnjo.«

Takšna bi bila približna ocena gospodarskega trenutka v občini Sentjur. Perspektive v nadaljnjem razvoju. Problemi, ki jih bo treba čim prej rešiti z lastnimi prizadevanji in družbeno pomočjo. Sentjur se krepko postavlja na lastne noge. To lahko vidimo na vsakem koraku. Narčrov je mnogo. Volje za spremembami, za premagovanje nerazvitosti pa še več. Zato bo šentjurski vsakdan vse lepši, vse bolj drugačen. DOMINIK A POŠ

šentjurska občina spada med manj razvita območja v Sloveniji. Za ta njen status vsekakor obstajajo vzroki. Ob nastanku te družbenopolitične skupnosti je bilo 70 do 80 odstotkov prebivalstva kmetov, v industriji je bilo zaposlenih le 200 delavcev. Za celo območje je bil ta razkor samo en zdravnik in en agronom. Danes je stanje seveda drugačno. Vendar je bil razvoj tega področja vseeno prepočasen. Preteklost, izrazita usmerjenost v primarno dejavnost, ki je nizko produktivna, premajhna skrb za izobraževanje in prekvalifikacijo delovnih ljudi — posledica tega je nizka kadrovska struktura in vse to daje šentjurski občini značilnost nerazvite občine. Vzroki nje nerazvitosti pa so prav gotovo tudi v prepoznem spoznanju slovenske družbe, da je nujno enakomernejše razvijanje slovenskega gospodarstva, za kar je pričela skrbeti šele v zadnjem času.

REZULTATI BOLJŠEGA GOSPODARJENJA

V zadnjem obdobju pa se kažejo rezultati hitrejšega razvoja občine. Danes je tu že 38,5 odstotka kmečkih prebivalstva. Razvoj industrije, obrti, trgovine, gostinstva in prometa je omogočil rast števila zaposlenih. V občini je danes zaposlenih blizu 2000 delavcev. Tudi dnevna migracija delovne sile iz šentjurske občine se je zmanjšala, čeprav je 250 delavcev zaposlenih v EMU in Zvezarni, 750 pa jih je samo v Zvezarni Store. Če prštejemo tudi te, je na področju šentjurske občine 3400 do 3500 delavcev. Največji podrost števila zaposlenih se kaže v industriji in obrti, medtem ko se je to število v kmetijstvu zmanjšalo od 300 na 270 zaradi mehanizacije te dejavnosti.

FRANC SENICA: »Osnovni problem za sedanje stanje kvalitete našega gospodarjenja je v tem, da smo v preteklosti prevč računali in premalo investicije in premalo na kapitalne. Pomanjkanje ustreznih strokovno izobrazene delovne sile pa je bilo vzrok za slabše rezultate dela. Torej bo potrebno v prihodnosti planirati proizvodnjo na osnovi kapitalne investicij, kar ima tovarna Alposa že v načrtu. Tudi v TOLO bodo v perspektivi modernizirali strojno opremo, s tem pa bodo seveda zmanjšali intenziteto zaposlovanja. Delovne organizacije, ki želijo pospešiti svoj razvoj, bodo vlagale več sredstev in ta namen.«

ŽE VIDNI PROBLEM INDUSTRIJE — NESTABILNOST CEN

Za industrijo v šentjurski občini je najbolj pereč problem nihanje cen na tržišču in ponovna podražitev nekaterih osnovnih surovin. Čeprav dohodek delovnih organizacij s sedežem v občini letos sicer povečal za 10 odstotkov, vendar pa je

rast materialnih stroškov letos skoraj enkrat večja, tako da je dohodek delovnih organizacij večji le za 2,6 odstotka. Nujno potrebno bo postaviti osnovno bazo cen, ki surovinam neprestano rastejo. Rast cen bi morala biti planirana. Podjetja se težko razvijajo, če ne morejo planirati niti za dve leti vnaprej, če niti iz meseca v mesec ne vedo, kako bo s cenami.

VLADO GRDINA: »Naš položaj sicer ni zaskrbljujoč, vendar nas kljub temu rahlo skrbi povečanje materialnih stroškov proizvodnje za 70,43 odstotka. S čim lahko naš samoupravljavec še gospodari? Naši proizvođi so pod kontrolo cen, imamo pa že od lani popolnoma nove artikle, ki še zdaj nimajo določenih cen. Glede cen bo treba nujno ukrepati. Na tak način je težko gospodariti. Notranje rezerve za razvoj našega podjetja vidimo predvsem v vlaganju v kapitalne investicije, zmanjševanju zaposlovanja delavcev, poenotenju proizvodnje in stroškov. Preusmerili se bomo v bolj donosne stvari, seveda povezano z razmerami na jugoslovenskem trgu. Ze vnaprej bomo morali v planiranju proizvodnje upoštevati rast cen osnovnim surovinam.«

VLADO NAJŽER: »Inflatorne težnje so vsepovsod, ne samo pri nas. Stabilizacija ni dovolj uspešna, to vpliva tudi na razvoj naše industrije. Podjetja, ki so vezana na tuj trg, najbolj trpijo. Repromaterialni morajo kupovati v tujini. Z Bohorjem je sicer drugače. Mi stanja na domačem trgu ne občutimo toliko, ker smo izvozniki. Izvažamo 70 odstotkov proizvodov. V našem podjetju smo sprostili sredstva za investicije, ustvarili smo eno milijardo starih din za razvoj. Porabili smo 3 milijarde starih din iz lastnih skladov, da smo podjetje rekonstruirali in dvignili osebni dohodek delavcev. V programu imamo ureditev obrata v Sentjurju, rekonstrukcijo žage, oplemenitenje furnirja in finalizacijo proizvodnje v novem obratu v Mestinju. Z zdaj imamo zaposlenih 510 delavcev, računamo pa, da jih bomo zaposlili skoraj še enkrat toliko. Vsa proizvodnja v Mestinju bo za izvoz. Perspektiva našega podjetja je predvsem v večji finalizaciji in okrepljvi primarne proizvodnje.«

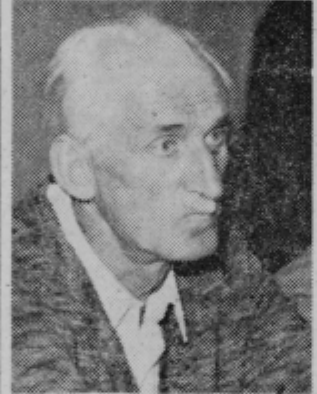
Lesna industrija se v regiji in na Kozjanskem razvija. Dosegla je že precejšnjo afirmacijo v republiki. Vendar pa je tudi v tej industriji na sploh padla profitna stopnja zaradi rasti cen repromateriala. V Sentjurju menijo, da bi se poslovno združenje lesne industrije na Kozjanskem ne obneslo. So sicer za delitev dela in nek skupen jezik, za ekonomsko utemeljena načela sodelovanja, vendar bi združenje moralo imeti celovito organiziran gospodarski razvoj in program proizvodnje. To pa je v teh razmerah težko močje.

Tržne razmere kršijo zakon o enotnosti jugoslovenskega tržišča. Le-to se ponekod za-

pira. Potrošniški krediti so ponekod usklajeni z ozkimi lokalnimi interesi.

Enotnost jugoslovenskega tržišča je treba spoštovati. Pri kršitvah ne smejo biti dovolj samo opozorila. Dobro bi bilo tudi, če bi banke same nudile investicije podjetjem, ne da bi jih le-ta morala za investicije prositi. Taka politika bi marsikaj spremenila. Če so banke zaskrbljene za investicijski dinar, bi morale same iskati partnerje. Geografska lega Kozjanskega omogoča odprtost, zato mora biti težnja tega področja, da ustvari čim močnejšo industrijo.

Pri razvoju industrije, ki je v zadnjem času vedno bolj aktivna, pa je pomoč širše družbeno politične skupnosti, republike, ki namenja del sredstev za nerazvita področja, vsekakor dobrodošla. To

Ivan Zdolšek

so poudarila mnenja udeležencev okrogle mize.

NAČRTO PREUSMERJANJE KMETIJ

Možnosti za kmetijsko proizvodnjo so v šentjurski občini slabše. Temu je vzrok hribovitost področja in precejšnja oddaljenost od tržišča. Stanje kmetijstva v občini se je začelo izboljševati 1967. leta, ko so pričeli s prvim preusmerjanjem kmetij. Največ pričakujejo od živinoreje in mlekarstva. Do zdaj so preusmerili 105 kmetij v mlečno in mesno proizvodnjo. V celi občini je okoli 2200 kmetij, od tega čistih 930. V perspektivi upajo na razvoj še 500 do 600 kmetij, odvisno od razmer in možnosti. Bistveno se je povečala produktivnost dela na kmetijah zaradi mehanizacije. V srednjeročnem razvojnem programu predvidevajo v občini preusmeritev 200 kmetij, v dolgoročnem pa vseh 600, seveda če bodo za to možnosti. Trenutno proizvajajo v občini do 2 milijona litrov mleka za odkup letno, računajo pa, da ga bodo do 1975. 4 milijone litrov. Tudi proizvodnja govejega mesa se je povečala od 1300 na 1600 ton.

CIRIL ZMAHER: »Postavili ste vprašanje, zakaj ni mesa na trgu? Ker so pri nas prenizke odkupne cene. Zato ga izvažamo pod pogoji, ki so sprejemljivi. Na domačem tržišču bi imeli s prodajo mesa preveliko izgubo. Vendar upamo, da družba ne bo dopustila propada živinoreje in da bo končno uredila eko-

nomске cene. Spričo neurjenih cen mesa so kmetje postavljeni pred dilemo, ali se jim vzreja živine splača ali ne, čeprav interes pri naših kmetih za živinorejo je.«

Na območju občine se ukvarjajo tudi z dopolnilno proizvodnjo v kmetijstvu, to je z gojenjem jagodičevja in sadja. Zavezali so se za manjše količine, ker je to proizvodnja pod milim nebom, odvisna od vremena. V tej proizvodnji so imeli precejšen izpad. Planirali so 25 ton pridelka, pridelali pa komaj 6 ton. Vendar so takšni rezultati tu precej odvisni od strokovnega pristopa h gojenju teh kultur in od kvalitete sadilnega materiala. Problem postaja tudi prekupčevanje. Sicer pa prvo leto ne bi smeli pričakovati čudežev.

»Problem je še z mlekom,«

Franc Zmaher

je dejal JOŽE MASTNAK, kmet. »Kmetje menimo, da bi bilo potrebno najprej rešiti problematiko proizvodnje mleka. Imamo zelo slabe hladilne naprave, veliko mleka gre v izgubo. Urediti je treba odkupne cene mleku in spodbujati zainteresiranost kmetov za rejo mlekaric in telet. Potem bo tudi dosti mesa. Samo cene je treba regulirati, potem se bo kmetu načrtno gospodarjenje izplačalo.«

IVAN ZDOLŠEK: »V preteklosti smo predvsem pozabljali na življenjski standard kmeta. Kmet ni imel zagotovljenega obstoja, družina mu je begala z doma. Bal se je, kaj bo jutri. Zadnje čase se to izboljšuje. Otroci imajo možnost šolanja v kmetijskih šolah. Danes ima kmet oči v svet obrnjene. Do zdaj je samo garal in se preziviljal, kakor je vedel in znal. Z zdaj pa hoče imeti zagotovljeno eksistenco zase in za svojo družino. Ne pozabimo, da je bilo Kozjansko uničeno med vojno, da svoboda našemu kmetu ni dala takorekoč nič. Vse, kar je bilo v hitri povojni obnovi storjenega, danes že propada. Kmet se zaveda, da se, dokler ne bo imel vode, elektrike, ceste, modernizirane hleve, ne bo razvijal.«

Perspektivo kmetijstva vidijo v šentjurski občini preusmerjanju kmetij, ureditvi cca mesu in mleku. Kmečk mladino bo potrebno dolgoročno usmerjati v modernizacijo kmetijstva. Danes ni časa, da bi se miselnost sama spreminjala. Ukrepati je treba. Ugotovili so, da spo-

razum v okviru republike glede cene živine ni prilagojen sedanjí situaciji. Se vedno vztraja na cenah živine po JUS-u, kjer je merilo težja. Danes je bolj važen odstotek klavnosti. Včasih je bila potrebna predvsem kvaliteta mesa, zdaj pa je kvantiteta. Republika, ki sodeluje z določenimi procenti pri investicijah v kmetijstvu, bi morala bolj upoštevati manj razvita področja. Ta naj bi imela sto odstotno udeležbo, 20 odstotno lastno udeležbo za investicije v manj razvitih občinah bi morali odpravi. Mnenje kmetov je tudi, da se z 10 ha na področju občine ne da gospodariti tako, da bi si zagotovili zadosten dohodek. To je premalo zemlje za sodobno gospodarstvo. Kmetijski stroji se na taki površini ne amortizirajo. Vendar je zakon o

Jože Mastnak

kmetijskih zemljiščih vsekakor velik korak naprej za kmete. V nadaljnjem razvoju kmetijstva v občini bi kmetje želeli, da se TOZD pri KK in GG združijo pod eno streho in da bi sredstva bolj racionalno izkoriščali.

V šentjurski občini so si zastavili dobre programe dela. Stremeti bi morali za tem, da bi te programe realizirali in s tem zagotovili enakomeren razvoj vseh vej gospodarstva. Osnova za gospodarstvo občine je njena gospodarska moč. Korenine je treba imeti doma in stegovati roke k sosedom. Podjetja naj bi bila locirana doma. Občani želijo, da bi bilo gospodarstvo glede na to, da letos ni bilo deležno 2,8 odstotka sredstev republike za nerazvita področja, drugo leto več udeleženo. Tako bi lahko srednjeročne plane realizirali. Le na tak način bo zmanjšana razlika med razvitejšimi občinami in šentjursko.

KADROVSKA SUŠA

Problem v šentjurski občini je predvsem nizka kadrovska struktura. V občini je zaposlenih le 70 ljudi z visoko izobrazbo, 170 z višjo in 300 s srednjo izobrazbo. Glede na pomanjkanje strokovnih kadrov je bila nujno potrebna kadrovska in izobraževalna interesna skupnost, ki boste usmerjali kadrovsko politiko v občini.

Tudi v zdravstvu je kadrov še vedno premalo. Čeprav se je stanje v zadnjih desetih letih že precej izboljšalo. V celi občini je 5 zdravnikov. Število srednje med-

Šolstvo

ČUDNA VOJNA

Orla vas — ukinitve šole, Kozansko: Kozje—Lesično, združitev šol, reorganizacija šolske mreže in še kaj. Sprekanski izbruhi nepoučenih obmljava teh procesov: vulkanov, prepri na vseh nivojih, nezaupanje, nemir in skepsa, Zakaj in čemu je potrebno takšno ravnanje, kdo ima od tega korist in kdaj bo tega cirkusa konec, se sprašujejo občani, komentirajo. Menda nihče med nami ne dvomi, da je tu in tam kakšna združitev šol potrebna, kakšna ukinitve nujna. Vsi tudi vemo, da je pedagoški kader iz dneva v dan bolj iskan, da razmere v šolstvu niso najbolj rožnate in da je nujno potrebno poiskati najbolj pametno in seveda najbolj primerno rešitev, ki naj otroku boljši, kvalitetnejši pouk, hkrati z njim pa tudi boljše pogoje za življenje v šoli. Je že tako, da danes zahtevamo od našega otroka čedalje več. In ker je temu pač tako, je seveda tudi treba vedeti, da je treba otroku tudi vedno več dajati. To pa so zadeve, ki nikakor niso razumljive marsikom, ki misli le površno. Zaradi vsega tega se tolike nekakšna čudna vojna, njena fronta pa se odpira na vseh nivojih družbeno-političnega življenja. Človek se pri tem nehote vpraša, čemu se sploh tak-

šne reči dogajajo in kje je krivda za takšno postopanje? Prepričani smo in z nami najbrž vsi, ki mislijo na mlado generacijo, da moramo otroku nuditi, kar se pač da. Posledica takšnega mišljenja je reorganizacija šolske mreže, ki je povsod naletela na tolikšen odpor. Ob tem pa se poraja novo vprašanje, katera osnovna izhodišča je, ali res ni mogoče ljudem na pameten in predvsem jassen način razložiti, čemu takšni postopki in kaj otrok in na zadnje tudi družba s tem pridobi. Mislimo, da je mogoče. V to smo tudi prepričani, še bolj pa smo prepričani, da bi marsikateri spor odpadel, če bi bili občani pravočasno in dobro obveščeni o slehernem postopku.

Zal smo na terenu še prevelikokrat slišali o preslabi obveščeniosti, o mladičnosti izvajanja raznih ukrepov, o zakulisnih dejanjih te drame, vse pa se je dogajalo v času, ko se trudimo, da bi bil naš občan obveščen o slehernem dogodku v vseh sferah družbeno-političnega življenja. Kogarkoli naloga je pač to obveščanje, resnici na ljubo je treba priznati, da je bilo opravljeno slabo in površno. Res je sicer, da so občani o reorganizaciji bili obveščeni, kako, je pa že druga plat medalje. Morda

bo kdo temu dejstvu oporekal, spomnimo pa se znanega reka: kjer je ogenj, je tudi dim. Prav gotovo bi tudi ljudje razumeli težnje strokovnjakov po reorganizaciji šolske mreže, če bi jim cel postopek in vse, kar je z njim v zvezi, bil razložen jasno, razumljivo. Najbrž potem ne bi več ovirali akcije, ki je sama po sebi dobra.

V pedagoški vojni tiči torej en pomemben faktor, ki ovira dosledno izvajanje reorganizacije šolske mreže: preslaba obveščeniost občanov. Njo spremlja še več manjših spodsrtajev. Na tem mestu lahko opozorimo na nekatere, izrazito lokalistične težnje, ki akcijo prav tako ovirajo in se vključujejo v sistem slabega obveščanja občanov in zakulisne dejavnosti. Razumljivo je namreč, da se vsak kraj boji za svojo šolo, nerazumljivo pa je, da gre takšna bojazen v škodo otroku.

Čisto na koncu pa je še odločilni moment v tej pedagoški vojni: vtis, ki ga prepir pušča na otrocih. Spomnimo se, da družinske zdrave ne vplivajo najbolje na najmlajše člane družine. Ne pozabimo, da za nami stoji nova generacija, ki bo morda pozneje naše postopke še kako obsojala.

Milenko Strašek

MILAN ŠTRAVS

Dolgo je bolehal, nisimo pa mislili in ne vedeli, da gre za tako resno bolezen. Po operaciji se je vidno izboljšalo njegovo zdravstveno stanje. Toda to je bil samo videz, prevara. Bolezen ni bila premagana. Zaprte meseca je šlo vse na slabše in Milan Štravs, dolgoletni prosvetni delavec, je končno omahnil. Iz Štor in Celja se je vest o smrti pedagoga in družbeno-političnega delavca raznesla na vse strani. Veliko ljudi ga je poznalo, saj je že pred drugo svetovno vojno služboval na več šolah; kot naprednega učitelja so ga namreč večkrat premeščali. Največ pa je služboval na Vranskem in naposled v Štorah, kjer je po sedemnajstletnem vodstvu osnovne šole — nekaj časa nižje gimnazije — dočakal zasluženi pokoj. Milan Štravs je bil prvič nameščen leta 1923; že takrat pa se je izvenšolskih obveznosti udeleževal pri Sokolu, pri strelskih družinah, pri fizikulturi, na Vranskem tudi pri Jugoslovanski matici kot knjižničar. Kot rezervni oficir je padel v vojno ujetništvo, toda v Brežicah je pobegnil iz taborišča in se vrnil na Vransko. Tam pa so ga aretirali in po nekaj tednih je s petim transportom tudi Milan Štravs odpohtoval v Srbijo. V Šiljegovcu je delal pri kmetih, da se je preživljal. Kmalu se je preselil v Kruševac in prevzel pri Rdečem križu mesto referenta za prebegle in izgnane, da je imel zastoj hrano. Potem ga najdemo v tovarni vagonov kot fizičnega delavca in naposled, ko osvoboditvi Kruševca kot dnevičarja, postavljenega po Komandi mesta, v isti tovarni. Tu je bil član sindikata, veljala se je v OF in v kulturno-prosvetno društvo »Franc Rožman«. Februarja 1945 je končal pedagoško-politični tečaj in poslali so ga v bazo za socialno ogrožene otroke v Niško banjo, od koder je po nekaj dneh odšel skupino 105 otrok v bližino Burgasa v Bolgariji. Avgusta se je z otroki vrnil v Beograd, nato pa kmalu v Slovenijo. S 1. septembrom je že nastopal mesto učitelja na Vranskem, nekaj mesecev je učil v Slovenski Bistrici in se vrnil na Vransko. Bil je član OP in vadiatelj otrok v fizikalnem društvu. S šolskim letom 1949/50 je bil imenovan za ravnatelja osnovne šole v Štorah, nekaj časa je bil ravnatelj nižje gimnazije, nato zopet osnovne šole, ki se je hitro širila, kar pa je povzročalo veliko skrbi, ker v 75 let starem posloppju ni bilo prostorov za potrebne učilnice. Naposled je napolnil za vse pr. zadete, najbolj seveda za ravnatelja Štravs, eden najsmrenejših trenutkov v njegovem življenju in šolski karieri. Leta 1965 so na Lipi zasedili prvo lopato za graditev novega šolskega posloppja. Milan Štravs je bil čez leto dni upokojen, 2. septembra 1967 pa je praznoval z občani Štor in okolice. Odpiri so novo, sodobno šolsko poslopje s telovadnico, laboratoriji, knjižnico in vsem, kar je potrebno za sodoben pouk. Milan je seveda sodeloval tudi v Štorah v družbeno-političnih organizacijah, posebno pa so ga cenili v zeleni bratovščini in imenovali so ga za častnega člana lovске družine.

turizem

Savinjsko nabrežje na Celju — sprehajališče, da malo takih. In če bi bilo več klopi in če bi bila pot asfaltirana vse do Neptunovega kopaljšča, bi bilo še bolj mikavno... Foto: D. Medved

V CELJU SPANJE, DRUGOD ŽIVAHNO

Julij, mesec turističnih prireditev. Tako tudi v prvi polovici avgusta. Toda, to ne velja za vse. Če držji za Ljško, Rogaško Slatino, Dobrno, Ljubno, Braslovce, Loče in Poljčanah, Gornji grad in za druge kraje, ne velja za Celje. Tu vlada spanje, pravo, pravcato poletno spanje. In edina prireditev, ki je bila predvidena v prvi polovici julija, je bila zaradi slabega vremena odpovedana. Zato se ne hote poraja vprašanje, kljub poletni vročini, kdaj se bodo zdravilo tudi Celje in kdaj bo tudi mesto ob Savinji zvelo turistično in kulturno sredi glavne sezone? Kdaj? Kakšne pobude in ob katerih čerih so se razbile tiste, ki so bile?

V Laškem gredu h koncu prireditve piva in cvetljive. Za zaključek, v nedeljo, 22. t. m., pripravljajo tradicionalno kmečko ohoet. V Lučah bodo imeli v nedeljo mlekanški likof. Pravzaprav bo v Podvolovjeku. V Rogaški Slatini pripravljajo na tradicionalni rogaški ples. Zavrtili se bodo v soboto, 28. julija. Prvo soboto in nedeljo v avgustu bodo sploh živahno. Ta datum so si izbrali ljubenski splovnarji pa tudi savinjski hmeljarji. Vrh tega bo v Celju polifonni evropskega atletskega pokala. Torej, le nekaj in to po službi športnikov, ne pa gostinskih in turističnih delavcev.

Sicer pa v okviru celjske turistične zveze teče dele ocenitev najlepše urejenega turističnega kraja, za najboljšo turistično društvo in ne nazadnje za najmarljivejšega turističnega delavca.

RAD BI ŠE IGRAL

Ceprav je minilo že tri tedne, odkar so v Taboru domači amaterski igralci v režiji Sinja Jezerca predstavili Jurčičevega Desetega brata, se navdušenje nad odlično kreacijo tega, za preprostejšega kmečkega in delavskega človeka tako čudovitega dramskega dela, še vedno ni poleglo. Nehote se mi vsiljuje vprašanje, kaj je temu vzrok. Ali je naš podeželski človek, odtušen od mestnih kulturnih ustanov, lačen duhovne hrane, ali pa gre v tem primeru za odlično realizirano stvaritev pomlajene skupine igralcev prosvetnega društva »Ivan Cankar iz Tabora? Mislim, da gre za oboje.

Prejšnji teden sem srečal taborskega »desetega brata« Petra Strouhala, 17-letnega dijaka, odličnjaka celjske gimnazije, ko je v domu TVD »Partizan« igral namizni tenis.

Počakal sem, da je odigral do konca, nato pa sem ga povabil, naj prisede.

»Vidim, da se ukvarjaš tudi s športom.«

»Glede na to, da ste igrali tako rekoč tik za tem, ko so vam v šoli razdelili spričevala, je bilo s tvoje strani potrebno veliko žrtve, da si uspel tako toplo odigrati naslovno vlogo. Kako ti je to uspelo?«

»Žrtve je bila res velika. Igrati naslovno vlogo v takem delu, ki je znano skoraj vsem, zahteva celega človeka. Ze sredi marca smo začeli z vajami. Imeli smo jih dvakrat na teden po 3 ure, proste sobote pa sem izkoristil za učenje teksta. Tako sem nekako »vozil« med šolo in igro.«

»Je bil to tvoj prvi nastop?«

»Ne. Igral sem že v Sadu greha, vendar pa sem takrat imel zelo majhno vlogo. Tokrat pa me je močno skrbelo, ali mi bo uspelo ali ne.«

»Ali boš v prihodnje še na vlogo taborskim režiserjem?«

»Vsekakor! Nobeden mi ne more verjeti, kako rad bi sedaj igral. »Kaj meniš, ali bo amaterizem preživel to, tako imenovano atomsko dobo?«

»Težko je dobro odgovoriti na to vprašanje. Res je, da tisti, ki igrajo, nimajo od tega nobenih materialnih koristi. Zadolgo je lahko le svojo težnjo po afirmaciji. In morda bo ravno zaradi tega amaterizem preživel. Tudi televizija, čeprav ima veliko gledalcev, ne more popolnoma zadovoljiti ljudi. Podedežlje je pač tradicionalna družba, za katero je značilno zbiranje ljudi. In če jim bomo mi servirali dobre, razumljive stvari, ne bomo ostali sami. Na vsi moč si moramo prizadevati, da bomo znali motivirati mladino in jo navdušili za lepo idejo — idejo amaterizma. Mislim, da je to dosegljivo.«

»No, na koncu pa še povej, kako boš izkoristil zaslužene požitnice.«

Takšen je Peter Strouhal. Po svoji pridnosti in predanosti je lahko lep zgled mladim ljudem. Če bo našel dovolj somišljenikov, bo v Taboru amaterizem morda res ostal živ. Držimo pesti!

DAMJAN KRIŽNIK

ZORKA GODLER

Pisati o človeku, ki je dolga leta v središču aktivnega družbeno-političnega dela, o človeku, ki ves svoj prosti čas razdaja za dobrobit ožje in širše družbene skupnosti v

kateri živi in dela je po eni strani lahko, po drugi strani pa zopet težko in odgovorno delo. ZORKA GODLER sodi med tiste ljudi našega časa, ki vedo, da je le delo na delovnem mestu premalo, da bi lahko ustvarili vse kar bi radi. Poprijeti je treba tudi v prostem času. Razpeta med službo v Keramični industriji Ljuboje, kjer je sekretar podjetja, med številnimi in odgovornimi družbeno-političnimi dolžnostmi ter družino, se vsakodnevno utaplja v morje dela, prizadevanj, nalog in odgovornosti.

Dvajset let je minilo, ko se je Zorka Godler zaposlila v Keramični industriji Ljuboje in se naselila v tem prelepem kraju, kjer si je ustvarila svoj topel dom. Dvajset let življenja in dela v kolektivni in med ljudmi, ki jih je vsiljuba, med ljudmi, ki imajo veliko ra-

zumevanje za skupne akcije in napore. Med ljudmi, ki si podobno kot ona dnevno postavljajo naloge, da bi bilo vsem še lepše in prijetnejše. Največ svojega prostega časa je v vseh teh dolgih letih posvetila delu v okviru krajevnne skupnosti. Koliko sestankov, dogovorov in uspešno izpeljanih nalog je za njo? Veliko!

Delala pa seveda ni samo v krajevni skupnosti, prisotna je bila tudi drugod. Povsod, kjer je bilo potrebno, je poprijela za delo in rezultati niso izostali. Zelo rada je med ljudmi, med preprostimi in poštenimi, takimi, kakršna je ona sama. Vsa njena bit je predana našim skupnim ciljem ni klonila še pred tako težavno nalogo, ki jo je bilo treba izpeljati. Nima pa rada ljudi le ona, tudi drugi imajo radi njo in radi ji pomagajo ter

obrazi

sodelujejo takrat, kadar je potrebno. Poleg drugih dolžnosti je tudi oibornica občinske skupščine in nemalekdaj se na sejah priglasi k besedi, želeč povedati svoje mišljenje o tem ali onem aktualnem vprašanju.

Skromna in prizadevna, skrbna in natančna, take so poteze njenega delovnega značaja. Takšna je bila in takšna ostaja in takšna bo tudi še potem, ko bo čez osem let odšla v zasluženi pokoj... Za svoje požrtvovalno in aktivno družbeno-politično delo pa je ob letošnjem žalskem prazniku prejela tudi občinsko nagrado, kot odraz priznanja za vse, kar je v teh letih storila za še hitrejši napredek svojega kraja, podjetja in občine.

B. Strmčnik

KOČA POD REŠKO PLANINO

Klub mladih, planinsko društvo in šolsko športno društvo Prebolda so obnovili staro šolsko poslopje v Marija Reki pod Reško planino. Od sobote dalje, ko bo svečana otvoritev, bo v tem posloppju planinska koč. Stavba je bila že povsem v razpadu in potrebno je bilo veliko prostovoljnega dela (okoli 1800 ur), da se je uspobili. V spodnjem delu ko klubska soba s televizorjem, radiom gramofonom, šahi itd. za domačine, ki do zdaj svojega klubskega prostora niso imeli. V zgornjem delu bo točilnica, kasneje pa bo uredili še trideset ležišč. Nova planinska koč bo vsekakor velika pridobitev tudi in predvsem za domačine, ki so do zdaj morali po cigarete v Prebold.

In kako pridete do prijetne izletniške točke? Najprej se peljete do Prebolda in naprej po cesti za Trbovlje. Pri transformatorju se vijejo levo po novi cesti, ki jo je gradila mladina žalske občine. Cesta še ni zgrajena povsem do koč, tako da je potrebno od kolen ceste do koč prepeščititi se deset minut, kar je za razgibavce vsekakor prijetno. Nova planinska koč, ki jo bodo slovesno odprli na dan pred praznikom dneva vstaje slovenskega naroda (sobota 21. julija), bo vsakega izletnika prijazno sprejela.

PRVI NAVAL GOSTOV

Napovedi so se uresničile. Izredno ugodna predsezona, kar zlasti velja za Celje ter za zdravilišče, je dobila svoj odmev na začetku tako imenovane glavne turistične sezone. Zmogljivo so polne, zdravilišča zasledena; zlasti Rogaška Slatina; Atomske toplíce prepolne. Tu v resnici doživljajo pravcati turistični boom.

Ob koncu prejšnjega tedna je bilo na našem območju okoli 2.700 gostov ali za 9 % več kot v istem času lani. Samo v Rogaški Slatini jih je bilo nekaj nad 1.200. Na drugem mestu so Atomske toplíce, kjer je vsak dan po 600 gostov in več. Ob nedeljah praznikov pa se ta številka najmanj podvoji.

Vkrajih Gornje Savinjske doline je še nekaj prostih kapacitet v glavnem pa je polno gostov tudi tu.

Terčak: „Ukradeni otroci“

V založbi Borec je pravkar nova, močno izpopolnjena izdaja Ukradenih otrok, ilustrirana knjiga s strani. Njen avtor je Terčak, organizator in dolgoletni kustos muzeja rešene v Celju. Prva izdaja dela I. Kajuhove nagrade. Še druge knjige in za uspešno muzejsko delo je pisec prejel tudi Slandrovo nagrado in Valvasorjevo nagrado za zlato značko Društva prijateljev mladine.

izma dokumentirajo tudi stotine izjav naše mladine, ki jo je zagrabil sovražni uničevalni stroj, in prav tako nesrečnih mater. Predstavlja nam neposredno pretresljive izpovedi o najrazličnejših usodah otrok, ki pa so

znali hrabro kljubovati tuje-mu nasilju. Z druge strani potrjujejo marsikaj tudi izjave nacističnih zločincev pred sodišči. Zanimiva je primerjava tega ravnanja s podobnimi okupatorjevimi postopki v drugih evropskih deželah.

Skrbno, na široko je v knjigi prikazan odločni boj oblasti Jugoslavije za vrnitev naše krvi iz premaganega rajha. Takšen večletni naporni trud je rodil uspehe, vendar je za marsikaterim našim otrokom bila sled že docela zabrisana.

V Konjicah Španija poje in pleše

Terčak se je naše osvobodilne vojne udeležil na odgojnih položajih in tudi po vojni XIV. divizije na Štajerski. Kot zgodovinar je mnogokrat smotrnega truda z ljubeznivo posvetil slovenski mladini, ki je postala žrtev brutalnega nacizma. Po zločinu načrtu tega naj bi iz nemškega slovenskega ozemlja bil izbrisan naš življenj. To naj bi bilo doseženo z izsevanjem, s fizičnim uničenjem, s prisiljenjem, zlasti pa s prisiljenjem naših otrok.

V petek, dne 20. julija 1973 bo v Slovenskih Konjicah gostovala svetovno znana španska folklorna skupina «Manolita in Rafael Agilar». Privedet bo v Domu kulture ob 20. uri. V vseh krajih konjiške občine jo ta enkratna kulturna prireditev vzbudila veliko zanimanje. Iz Loča bo vozil obiskovalce na to prireditev poseben avtobus. Tudi iz drugih krajev javljajo, da bodo prosvetna društva organizirala prevose — obiskovalcev in rezervirala vstopnice, ki so že v prodaji v trgovini «SKALA» Stov. Konjice. Nastop je v okviru letošnjih III. LOŠKIH KULTURNIH PRIREDITEV. Gostovanje v Slovenskih Konjicah so omogočili Kulturna skupnost, Občinski svet ZKPO in pokrovitelj Unjarski kombinat «KONUSA». Domača «SVOBODA» in stanovniško podjetje sta že pričela urejevati prostore v knjiškem kulturnem domu za sprejem te skoraj 50-člane folklorne skupine, ki je že prispela iz Španije. Izvedla bo le tri gostovanja v Jugoslaviji. Eno izmed teh bo v Slovenskih Konjicah. V slikovitih narodnih nošah bodo prikazali folklorne plesne vsebe po krajih Španije, spremljane z globoko čustvenimi španskimi pesmimi.

„Lbezen“ bo v Jurklostru

Članj prosvetnega društva «PREZIHOV VORANC» JURKLOSTER ne vržejo kar tako puške v koruzo. Kljub temu, da sta se sredi najintenzivnejših priprav za uprizoritev komedije «LBEZEN» škodovala dva igralca, smo veselo uspeli sestaviti novo igralsko ekipo, ki se je v neverjetno kratkem času, seveda z velikim naporom in požrtvovalnostjo, pripravila za nastop. Verjetno pa je to tudi edinstveno gledališče na prostem, saj so bile vse vaje zunaj na prostem ob malem umetnem jezeru pri znanem STRICKU z Blatnega vrha, ki je tam pripravil tudi sceno za omenjeno predstavo.

Z ženo Julko pa sta ves čas nudila gostoljubnost celotni igralski ekipi, v kateri sodelujejo igralci iz Jurklostra, Rimskih Toplic in celo iz Ljubljane. Morda se bo kdo vprašal — zakaj? Odgovor je preprost. Jurkloster je majhen kraj in zato je tudi v našem prosvetnem društvu majhno število sicer prizadevnih članov. Poleg tega pa je to čas dopustov in počitnic. Veseli smo, ker so nam priskočili na pomoč igralci iz drugih prosvetnih društev in to je dokaz, da se tudi amaterska gledališka dejavnost ne zapira samo v lokalne meje svojega delovanja. Torej prosvetno društvo PREZIHOV VORANC Jurkloster vas vabi v petek, 29. t. m. ob 20.30, na ogled zanimive komedije LBEZEN na Valvasorjevem trgu v LASKEM. Predstava je v počastitev praznika PIVO IN CVETJE. FRANCJI DOBRSEK

Kaj je novega v gledališču?

Ko se je z zadnjimi dnevi meseca junija končala redna sezona in se je začela tako imenovana mrtva sezona, je prišel končno čas nujnih adaptacijskih del. Redna sezona se je končala s kompletno naštudivano UTVO Antona Pavloviča Čehova (igro je ansambel že pokazal velenjskemu občinstvu kot zunanjo premiero), drugo paralelno naštudivano delo, PROMETEJ Vena Tafurja, pa je bilo postavljeno na oder kot predčasna generalka: z utrjenim tekstem, že v kostumih, vendar v nepopolni sceni, še brez končnih retušov itd. Tako imajo celjski igralci za prihodnjo sezono v rezervni že dve deli in bo vstop v novo gledališko leto hitrejši, vsekakor pa olajšan.

V hišo pa so prišli gradbeniki. Dela so bila v pripravi že dve leti. Projektant gradbenih del inž. Ivo Prodan, elektroinstalacijska dela pa vodi inž. Anton Turk. Gradbeno dela opravlja Remont Celje, elektroinstalacijska dela pa Elektrosignal Celje. Regulator za osvetljavo je nabavilo podjetje Scena iz Ljubljane, ki bo tudi izvedlo montažo. Vsa dela naj bi bila opravljena do srede avgusta. Investitor je Kulturna skupnost Celje.

Z omenjeno adaptacijo se bodo odprle veliko večje možnosti za odrsko osvetljavo, dogajanje na odru bosta inspicient in osvetljavec spremljala iz zornega kota gledalca, direktno iz dvorane (kabini bosta pod galerijo, za balkonom). Doslej ni bilo natančnega pregleda nad dogajanjem in so bili tonski in svetlobni efekti mnogokrat navzkriž s postavitvijo in dogovorom. Četudi bo to šele prvi korak k modernizaciji gledališke hiše (potrebno bo še razširiti portal, ki po nepotrebnem oži pogled na oder, izboljšati vidljivost iz parterja, novi sedeži itd.), pa pomeni že ta adaptacija precejšnjo pridobitev. Hvala gre predvsem Kulturni skupnosti Celje, saj ni bilo vse od časa, ko je bila hiša dograjena, še ničesar storjenega. Medtem pa so se zahteve modernega, sodobnega gledališča podeseterile, električne napeljave so dotrajane, norme o varnosti so se spreminile in postrile. Določen delež (delo in v danih finančnih možnostih denar) razumljivo prispeva tudi samo gledališče.

J. Z.

Koroško srečanje v Vojniku

Besede, ljubezen

Rahel dež je že pršil, ko so se Vojničani zbrali na obeh straneh glavne ulice, ki poteka skozi kraj zbrali, da bi pričakali svoje drage goste, rojake iz Zelezne Kaple na Koroškem. Razpeti dežniki v deževnem popoldnevu, ko se dan že skoraj prevesi v tih poletni mrak, so bili tihe gobe. S prihodom avtobusa pa se je oglasila tudi vojniška godba na pihala, ki le kratek čas dela pod sedanjim vodstvom in na novo skuša obujati že stare tradicije. Besede, izrečene na trgu neposredno po izstopu iz avtobusa, so bile besede, ki so ljubezen. Korošce je pozdravil predsednik krajevne organizacije SZDL Miro Klančnik, odzval in zahvalil pa se mu je predsednik prosvetnega društva »Zarja« iz Zelezne Kaple Peter Kuhar.

«Kako se počuti otrok, ko grede nazaj k materi...», je govornik Peter Kuhar, partijski borec in sedanji predsednik »Zarje«.

«Ko je prišel k nam, v Zelezno Kaplo, vaš tovariš Božidar, ko nas je prišel ogledati, da bi prišli v Vojnik na vaš krajevni praznik, smo takrat izredno vesel in vzružen. Nihče se ni poznal in da imate dober pevski ansambel, močno kulturno društvo in da je Vojnik dal tolikšne plemenite, smo vedeli h komu pridajamo...»

Besede ob spomeniku žrtv fašističnega terorja je sprejel veter in dež je ponovno ozračje zmotilo tiho svečanost, ko so rojaki iz dežele naših krajev v prvi slovenske države poslusal besede Jurija Božidara, ki je s pripeto govornico na prsiah obujal spomin iz časov, ko so položili ljudi krvaveli. Dekle in fantje iz Podjune so v narodnih nošah spominjali na trenutke, ko rav-

no ljudje iz osrčja stare slovenske domovine kakor v prispodobni poslušajo in občutijo tisto plat socialne neodvisnosti in svobode, ki je na Koroškem nimajo in za katero bo ravnajo letošnjo jesen stekla ponovno povsem enakopravna bitka. Obeta se jim namreč stoodstotno ugotavljanje slovenske manjšine, toda po njihovih besedah bodo to bojkotirali. Slovenska hiša bo za popisovalce ostala zaprta.

In spet ni naključje, če je moral pevski zbor iz Zelezne Kaple zvečer na koncertu v nabito polni dvorani, kjer domuje izredno vojniško občinstvo, ponavljati kritico pesmi, ki pravi:

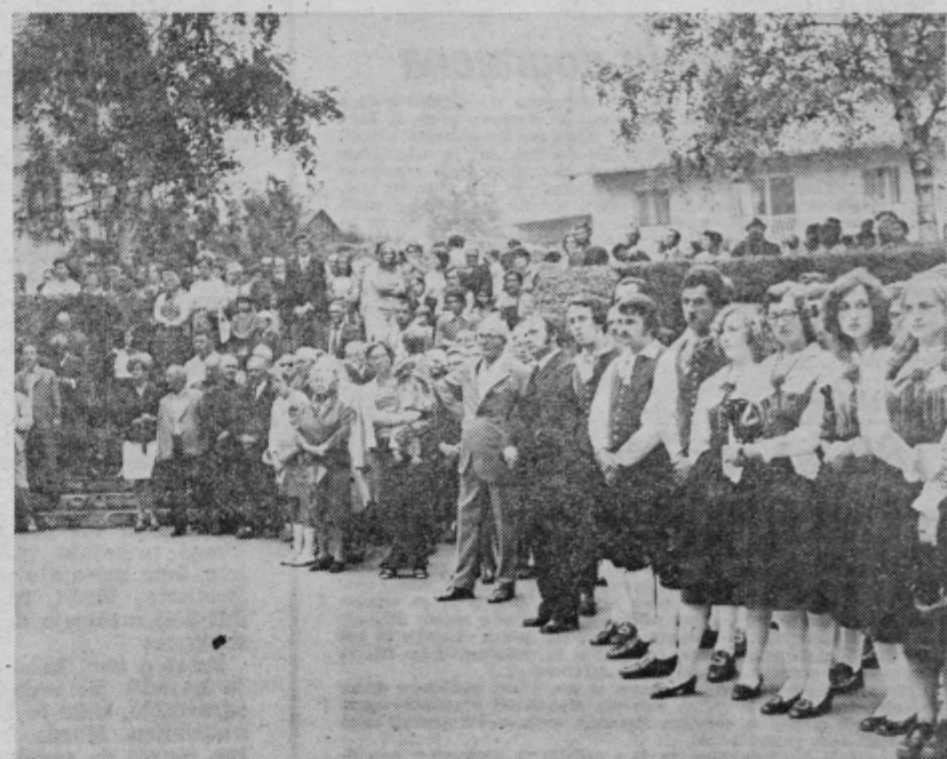
«Rož, Podjuna, Zila, v sveti zemlji sniva tvoj Slovenski sin.»

Tisto, kar se je odvijalo na odru, bo ostalo v naših in njihovih srcih. Zato me je motil napis na zavesi, kjer je pisalo »Kultura ne pozna meja.« K nam so prišli Slovenci, ljudje ene matere in enega očeta. In zapeli

so pesem o Triglavu, o njegovih vrhovih, ki jih vidijo iz vseh dolin preko bregov Drave. Marsikatero oko se je oziralo, ko so zapeli pesem samonikle koroške pesnice Hartmanove v glasbeni priredbi Radovana Gobca »Podjuna«. In ne zaman. Potem so morali še ponavljati in ponavljati in trenutek je sledil trenutku, vse je naenkrat minilo, dvorana je ostala prazna in zavese so se zgrnile.

Tako prehitro mine vse tisto, kar nam je dragoceno in kar si še želimo.

Z odra smo poslusal besede književnika Valentina Polanška, ki sem ga spoznal lani v Sentvidu v Podjuni, ko je »Danica« praznovala svoj jubilej. Potem smo se pri Lunzu pogovarjali o Koroški. Na tistem sem upal, da bom videl Polanška med Korošci, ki so prišli iz Zelezne Kaple. Potem je stal na odru inbral svoje pesmi. Slovenska zemlja in slovenski človek sta del tiste lirične privedi, ki je oba tudi hrani-

Kljud dežju so se številni Vojničani zbrali pri spomeniku žrtv fašizma in skupaj z rojaki iz Zelezne Kaple počastili spomin na padle domačine.

la, vzgojila in oplemenitila. Pozneje za mizo ob domači kapljici je stekla še bolj sproščena beseda s Polanškom o njegovi najnovejši knjigi, ki ga močno zaposluje celo poletje, o svinjarajah vzračenega nacističnega duha in o sodobnih tokovih slovenske književnosti. S tem sem mislil na avtorje onkraj Drave, na Andreja Kokota in druge.

In za mizo, kjer je mnogo ljudi, je tudi mnogo pripovedi. Ena najpomembnejših je tudi ta, ko je oznanil Peter Kuhar veličastno borbo partizanov v neenakem boju z Nemci. Nikakor se ni mogel izogniti junaštvu ravno naše-

ga Jurija Bojanoviča, ki je edini preživel bitko blizu Zelezne Kaple, kjer je padlo veliko partizanov, med njimi skoraj polovica sedanjega pevskega zbora Zarje.

Korošci so povabili Vojničane, naj pridejo v Zelezno Kaplo. Lepo bodo sprejeti, čeprav jih ne bo pričakala godba na pihala, kot so to lepo napravili v Vojniku. Največ bo takšnih, ki bodo izza voglov opazovali, kdo se pri nas zbira, je dejal Peter Kuhar. Imamo pa tudi ml godbo na pihala, ki je sicer v nemških rokah, a upam, da ne bi imel nihče nič proti, če bi skupaj kakšno zaigrali.

Tako je obljuba postala dolg. Vojnik jo bo z radostnim smreom izpolnil, kajti kaj je slajšega kot to, če brat obišče brata.

Ko je izročal članom prosvetnega društva Zarja skromno darilo tudi profesor Anton Aškerc kot predstavnik skupščine celjske Kulturne skupnosti, se mi je zdelo, da je darilo (Celjski zbornik) tudi neke vrste neposredno vabilo za naše rojake. In z mislimi na prihodnja srečanja smo se razšli v toplo poletno noč.

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

DOGODKI

CELJE

Marjan Orožen obiskal UJV

Pred dnevi je obiskal UJV Celje republiški sekretar za notranje zadeve Marjan Orožen, član Izvršnega sveta Slovenije. V večurnem pogovoru se je pogovarjal z vodilnimi delavci Uprave javne varnosti o njihovem delu v letošnjem letu. V pogovoru je ugodno ocenil delovna prizadevanja pri reševanju problematike javne varnosti na našem področju, kot tudi pri pomaganju reševanja podobne problematike v širšem slovenskem prostoru.

KOKARJE

Letno taborjenje

Po deset tabornikov iz bratskega odreda »TITO«, ki jih sestavljajo taborniški odredi iz Novega Beograda, Sida, Stajčeva, Kruševca, Cuprije, Sabca, Vinkovcev, Tuzle in Celja, se je udeležilo letnega taborjenja »Bratstva in prijateljstva« Kokarje 73. V času taborjenja, ki bo trajalo od 15. do 30. julija, bodo taborniki organizirali več enodnevnih izletov v bližnje kraje in pohode po partizanskih poteh. Tako bodo obiskali med drugim bojišče borcev II. grupe odredov in I. štajerskega bataljona v Dobrovjah — Creti, odšli bodo v Logarsko dolino, na Golte in v Celje, kjer si bodo ogledali muzej NOB in Stari grad. Udeležili se bodo proslave občine Celje v Rožni dolini. Obiskali bodo Soštanj, Velenje in Dobrno. V času letnega taborjenja bodo taborniki imeli več taborniških in športnih srečanj in tekmovanj.

Uradna otvoritev tabora bo v četrtek, 19. julija ob 19. uri. Otvoritve se bodo udeležili vidni družbeno politični delavci Celja in Mozirja ter drugi občani. Kulturni program ob tabornem ognju bo izveden v počastitev praznika občine Celje in priključitve taborniškega odreda iz Kruševca grupi bratskih odredov »TITO«.

Pokrovitelj letnega taborjenja tabornikov »Bratstva in prijateljstva« Kokarje 73 je občinska konferenca zveze mladine Celje, organizator pa taborniki odreda II. grupe odredov Celje. Letno taborjenje so Celjani organizirali z namenom, da se bodo mladi iz vseh jugoslovanskih republik med seboj spoznali in nadaljevali s krepitvijo bratstva, enotnosti in prijateljstva. Mladinke in mladinci se bodo prav tako seznanili z znamenitimi dogodki in borbah partizanov v teh krajih ter spoznali kraje v Savinjski dolini.

JOZE CEH

ŠENTJUR

Resevna kmalu dograjena

V Sentjurju so sklenili, da bodo dokončno v najkrajšem času uredili in dogradili planinsko postojanko na Resevni, ki na to čaka že deset let. Pri tem bodo s sredstvi udeležene gospodarske organizacije, občinska organizacija ZB in KS Sentjur, saj je dokončanje tega doma v interesu vseh občanov. V ta namen bodo strokovne službe skupščine občine pripravile vse izračune in faze dela, na podlagi katerih se bodo dogovorili o svojih deležih sredstev pri reorganizaciji restavriranja tega objekta. Sklenili so, da bodo stavbo že letos v celoti dogradili. Planinsko društvo ima nalogo, da prepleska ves inventar, društvo pa bo tudi kasneje skrbelo za vzdrževanje doma. Letos bodo v Sentjurju izdelali tudi idejni projekt cestne povezave Sentjur—Resevna. Jeseni, ko bo planinska postojanka dokončana, pa se bodo povezali s celjsko občino in GG Celje glede cestne povezave z Resevno s svetinske strani.

Tako bo Resevna s cestnimi povezavami postala še bolj ugodna in obiskana izletniška točka.

KONJICE

100 let gasilstva

Priprave na proslavo ob stoletnici gasilstva v občini Slovenske Konjice, ki bo v dneh od 2. do 9. septembra, dobro potekajo. Cveto Jančič, predsednik upravnega odbora gasilskega društva in član častnega odbora za pripravo proslave, je o pripravah povedal: »Razen številnih vaj in tekmovanj, ki so ob takih prilikah običajne, bomo v domu kulture pripravili razstavo gasilstva. Nekaj gradiva smo dobili od gasilske zveze Slovenije, precej pa ga imamo tudi iz domačega kraja. Člani odbora so v minulih tednih obiskali več starejših gasilcev in njihovih svojcev na našem območju in pri njih dobili različne predmete, fotografije in podobno. Tako želimo obiskovalcem razstave pokazati našo dejavnost...»

Tudi dela pri preureditvi, obnovi in dograditvi gasilskega doma že potekajo, saj se je večina delovnih organizacij z razumevanjem odzvala naši prošnji za dodelitev finančnih sredstev. Pri gradnji bodo sodelovali tudi gasilci sami.

Na zadnji dan prireditev, to je v nedeljo, 9. septembra, organizatorji pričakujejo obisk tisoč gasilcev iz Slovenije, Hrvaške in celo sosednje Avstrije. Ta dan bodo na svečani seji podelili priznanja nekaterim zaslužnim članom, za tem bo parada, v kateri bodo sodelovali vsi gasilci in štiri godbe na pihala.

VINKO LANGERHOLC

V LOČAH

Dober obisk

»Tudi letošnje kulturne prireditve v Ločah so dobro obiskane,« tako nam je zatrnil Emil Zupanc, eden glavnih organizatorjev teh prireditev. Na vseh dosedanjih prireditvah je število obiskovalcev, ki so prišli v Loče iz okoliških krajev, preseglo številko štiristo. Takšen obisk pomeni priznanje za organizatorje, ki so program skrbno pripravili. Tudi v naslednjih dneh pričakujejo velik obisk, zlasti zato, ker se bo prireditev v nedeljo, 22. julija, pridružila še proslava ob petindvajsetletnici ustanovitve konjske kmetijske zadruge. Proslavo bo spremljala vrsta tekmovanj in razstav.

VINKO LANGERHOLC

CELJE

Jože Bobner v. d.

Pred dnevi je delavski svet celjske tovarne LIBELA imenoval za vršilca dolžnosti direktorja te tovarne Jožeta Bobnerja, inženirja organizacije dela, ki je doslej v Libeli vodil tehnični sektor. Delavski svet je imenoval vršilca zato, ker se na razpisano mesto direktorja ni javil kandidat, ki bi izpolnjeval razpisne pogoje.

Dosedanji direktor Janez Trofenik, ki je 20 let vodil Libelo, se je iz zdravstvenih razlogov odločil za upokožitev.

Življenje hiti z nezadržnimi koraki, vse hitreje, hitreje... in ko z njim hitimo tudi sami, da bi ujeli njegov utrip, niti ne pomislimo, da so po svetu tudi kottički, kjer se zdi, da se je čas ustavil, kjer so dnevi neskončni, kjer so si jutra tako podobna, da se meseci spreminjajo v večnost.

In v takšnih kottičkih preživljajo svoje dneve ljudje, ki so nekoč (ne še tako davno) kovali svoje načrte za življenje, za delo, ki so hoteli po vsakdanjih opravkih in s pomembnimi odločitvami iskali poti v lastno prihodnost. Potem pa se jim je kar nenadoma upočasnili korak in prišli so v zdravilišče, v kraj, ki je tako blizu zunanjemu svetu, pa vendar tako odmaknjen, tako drugačen.

KAR PRESELIL SEM SE

»Doma sem z Ljubnega«, je povedal štiriinštiridesetletni Slavko Kolenc, »v Laško sem prvič prišel na zdraviljenje pred tremi leti in pol. Mnogi mislijo, da je vzrok invalidnosti vselej nesreča, na cesti, pri delu: pri meni je bilo drugače. Zbolel sem; živčno obolenje je povzročilo oslabelost nog, hromost.

Ker je za mojo bolezen potrebno veliko kopei, sem se kar preselil sem. Zdravim se ambulantno. Pomaga mi. Bolečin ne čutim več, na popolno ozdravljenje pa ne morem računati, ker boleznijo živčnega izvora še niso popolnoma raziskane.«

Slavko je včasih delal v domači usnjarni, zdaj pa je že tri leta prikovan na invalidski voziček. Z njim se vsak dan pripelje v zdravilišče. Doma, v Ljubnem, že dolgo ni bil, tudi sorodnikov, ki bi ga obiskovali, nima, poročen ni bil, le prijatelj iz domačega kraja ga včasih obišče. Največ znanec ima med obiskovalci zdravilišča.

»Ponavadi prihajajo sem za tri tedne. Nekateri so bolj dostopni in se z njimi hitro seznanim, drugi pa so bolj vase zaprti. Pa nič ne de, kdo bi vse poznal. Mnogi prihajajo vsako leto, tako nastajajo prijateljstva. Veste, invalidi bolj razumejo drug drugega.«

Pravi o tem, kako se je navadil življenja v zdravilišču, kako je kar zadovoljen. Morda je res, morda pa samo ne želi pripovedovati o svojih težavah. Morda so stvari, o katerihraje molči. Kdo bi vedel? Kdo bi spraševal?

LE EN TEDEN SEM BIL POROČEN

Najinemu pogovoru v sončnem parku laškega zdravilišča se je pridružil Slavkov tovariš, Franc Rančigaj, petindvajsetletni mladenič iz Liboj. Poznata se, odkar je Franc pred tremi leti prvič prišel v zdravilišče, in odkar znova in znova prihaja

sem za nekaj tednov letno.

Oba menita, da je v Laškem drugače kot v drugih krajih. Ljudje so tu navajeni invalidov, vedno so pripravljeni pomagati, če je potrebno. Ne dogaja se, tako kot v drugih mestih, da bi mimoidoči vprašujoče pogledovali za invalidom, kot da bi v hipu hoteli dojeti zakaj...

Franc Rančigaj je bil poročen le teden dni, ko je zbolel za gripo in kot posledica bolezni se je pojavil hemeiritis (vnetje hrbteničnega mozga). »Po tistem je bil moj zakon vse prej kot zakon. Sprva sem bil nepokreten, selil sem se iz bolnice v zdravilišče pa spet v bolnico. Po dveh letih sem se ločil. V tem kratkem času sem bil namreč več kot sedemnajst mesecev v zdraviliščih in nisem želel več greniti življenja tudi ženi, saj sem sam živel že zadosti grenko. Zene ne krivim, brez nje bi gotovo nikoli ne dosegel tega, kar sem. Vlivala mi je pogum, zaradi nje sem še zlasti želel ozdraveti. Vsakega napredka v zdravljenju je bila vesela, še bolj kot jaz. Toda vse je trajalo predolgo...«

Preden je zbolel, je Franc delal v Libojah, potem se je poizkusil prekvalificirati v slikarja lažjih dekorjev, vendar mu tudi opravljanje tega dela bolezen ni dopuščala. Zdaj je pri zdravljenju že toliko napredoval, da hođi sam s pomočjo bergel. Za dve leti je invalidsko upokožen.

»Mislim, da je petindvajset let zelo malo za upokožitev. Zelo rad bi kaj delal, kakšno lažje opravilo, mogoče samo nekaj ur na dan. Imel bi občutek, da sem koristen, da družbi nekaj prispevam. Premlad sem, da bi kar tako živoraril. Želim si, da bi nam invalidom omogočili primerno zaposlitev. Rad bi, da bi vsi, posebno pa še odgovorniki, razumeli, da potrebe invalidov niso niti drugačne, niti manjše, kot potrebe zdravih ljudi.«

NEKATERIM JE ŠE HUJE

To sta bili le dve zgodbi iz zdraviliške zgradbe. Se mnogo več jih je. Samo v Laškem bi jih vsako leto lahko nanizali nekaj tisoč. Vse so si podobne, vse so različne med seboj, vse so enkratne. Nekateri pridejo za nekaj mesecev, ozdravijo in se ne vrnejo več v ta košček sveta, nekateri se vračajo iz leta v leto, in tretji spet so nenehno prikljenjeni na zdravilišče, na bergle, na postelje. Vsem pa je skupna vera v izboljšanje, želja, da bi spet zgrabili usodo v svoje roke, da bi kaj storili, da bi ne bili več odrezani od sveta, da bi ujeli korak življenja...

Besedilo:
Zlatka Krašovec
Slika: Drago Medved

UJETI UTRIP ŽIVLJENJA

»Mislim, da je petindvajset let malo za upokožitev. Zelo rad bi kaj delal, kakšno lažje opravilo, mogoče samo za nekaj ur na dan...«, tako razmišlja Franc in tako razmišljajo bržčas mnogi invalidi. Radi bi bili koristni, radi bi družbi kaj prispevali, tako da njihovo življenje ne bi bilo tako odmaknjeno, tako pusto, tako drugačno...

Njihovo življenje je materinstvo

'DEKLICO BI ŠE RADA'

Se ko sem bila čisto majhna, sem se velikokrat zahtevala v naravo in občudovala njene lepote. Včasih sem opazovala gibanje drobnega lista, ki ga je veter premetaval sem ter tja in v takih trenutkih je droben list v mojih očeh zrastel, postal je velik, še večji, prevzel me je, dokler ni moje pozornosti pritegnilo nekaj drugega — podoba lista je zamrla...

Ko sem se peljala iz Loč proti mali vasici Brezje, so se vtisi kar vrstili. Drobne kmetije, polje, gozd, narava v vsem svojem prelestu se je preselila v ta majhen kočček sveta. Ljudje so bili kot majhne pikice in bilo je, kakor da se je narava ponorčevala iz njih, ki ji niso bili dorasli.

Ob cesti je stari oča zapisal jarek. Ker mi je bila pot čisto neznana, sem ga povprašala, kako naj pridem do Brezij.

»Pojdite čisto naravnost, nato pa na prvem križišču zavijte na levo roko in čez cirka en kilometer zavijte v ovinek na stransko pot«, mi je pojasnil.

Nisem bila prepričana, da mi je pot sedaj bolj znana, vendar sem kmalu zagledala hišo, v katero sem bila namenjena. Na dvorišču so se igrali otroci, majhni in razposajeni fantiči. Preganjali so kuštravega psa, ki je bilo cvillil proseč pomoči. Vedela sem, da je to dom Eme Leskovar — Skaletove mame in njenih otrok.

Vstopila sem v nizko razpadajočo hišo, kjer je gospodinja z miže pospravljala še zadnje ostanke obeda. Malce nerodno ji je bilo in takoj se mi je opravičevala za nered, ki je vladal povsod v hiši. Tega dne je bila namreč v Ptuj, kjer je prodajala svoje piščance.

»Nekaj le zaslužim z njimi,« je dejala. »Saj veste, kako je to. Otrok je veliko in vedno kdo kaj rabi.«

Ema Leskovar ni bila v zadregi, ko je govorila o svojih otrokih. Rada jih ima in zdelo se mi je, da brez njih ne bi znala živeti. Čeprav se je vse življenje otepal z bedo, je polna optimizma in vere v življenje. Ni ji težko hoditi ure in ure zato, da bi prodala piščance, ki pomenijo njen edini zaslužek. Otroci so navezani nanjo in ko sva se pogovarjali, so nemo sedeli okrog nje, kot da jo hočejo zaščititi pred mojo radovednostjo. Le Robi in Adriano sta se potegovala

za topele prostor v njenem naročju.

Skaletova mama ima deset otrok. Štiri starejše hčerke — Olga, Vida, Draža in Marjana — so že poročene, doma je ostalo le šest fantov. Najstarejši, šestnajstletni Emil je že v najst let, se uči za zidarja, uku, Peter, ki ima pet Boris, Vlado in Darko so še osnovnošolci, mali Robi pa je štiriletni ljubljencek vse družine. Lani je mama Ema vzela k sebi na dom tudi mlado Ireno Kolarjevo in njenega otroka, enoletnega Adriana. Sedaj živi Irena v Avstriji, kjer je zaposlena, Adrian pa je ostal pri Skaletovih. Ema Leskovar pričakuje sedaj enajstega otroka. Upa, da bo to deklica, saj je fantov zaenkrat kar dosti. Fantje so pridni in veliko pomagajo na polju in v hlevu, vendar pri gospodinjskih delih niso tako urni.

»Še deklico bi rada...« je zasanjano dejala Skaletova mama.
DAMJANA STAMEJČIĆ

ŠE VEČ ZA KMETIJSTVO

Objavljeni članek, odnosno razširjeni zapis o zadnjem sestanku direktorjev kmetijskih kombinatov in zadrug občin Mozirje, Zalec, Sentjur, Laško in Velenje je tokrat pred nami. Ustavili se bomo ob posameznih problemih, ki so bili nakazani na tem sestanku in ki nedvomno zaslužijo vso pozornost.

V Zalcu so se minuli teden najprej ustavili ob konstituiranju temeljnih organizacij zdravstvenega dela. Nakazane so bile bodoče naloge v zvezi z nadaljnjim uveljavljanjem samoupravljanja.

Najpomembnejši referat je imel ing. Veljko Križnik, ki je govoril o nedavno podpisani pogodbi o poslovno tehničnem sodelovanju med navedenimi kombinati. Osnovna misel te pogodbe je povezanost kmetijstva v sferi proizvodnje, predelovanja kmetijskih pridelkov ter nabave reprodukcijskega ter drugega materiala za kmetijstvo s poudarkom na možnosti specializacije v regiji. Sleherna TOZD se bo lahko po svoji specifični povezovala v poslovno skupnost, ki naj skupno rešuje vse probleme določene panoge v regiji (živinorejci skupno v klavniško predelovalno industrijo itd.).

Še posebej so bile postavljene naloge za posamezna področja kmetijstva. Za živinorejo: potrebno je povečati proizvodnjo mesa v družbenem in zasebnem sektorju, to pa pomeni, da je treba intenzivirati proizvodnjo krme, pospeševati kmetijsko mehanizacijo, skrbeti za hitrejšo gradnjo silosov, predvsem pa uvajati novo tehnologijo.

Za prašičerejo so ugotovili, da ta panoga še zdaleč ni razvita tako, kot bi bilo zaželeno. Predvsem bo treba zgraditi na ustreznih lokacijah obrat za proizvodnjo svinj s kapaciteto 50.000 svinj, pri čemer bi morali vključiti tudi kmete.

Perutinarstvo morajo hitreje razvijati predvsem v zasebnem sektorju.

Sadja je še vedno premalo. Takšna je bila osnovna ugotovitev, ko so na sestanku spregovorili o sadjarstvu. Polna lastna cena sadja je previsoka, zato bo treba nujno pospeševati izgradnjo sadovnjakov v zasebnem sektorju, vendar le v večjih kompleksih, najmanj 40 ha. Ponovno je bila izgovorjena ugotovitev, da imamo v regiji dve tovarni za predelavo sadja in jagodičevja in da je za to panogo bilo premalo storjeno. Velik škandal je namreč bil, če ne bi zadostili z osnovnim materialom tema dvema predelovalnima obratoma!

Vinogradništvo še sodaj nima načrtov za dolgoročno usmeritev in prav zaradi tega je to potrebno urediti čimprej.

Iz vseh teh sklepov sledi, da bo nujno treba združiti vse strokovne sile v regiji za skupen nastop v vseh fazah proizvodnje in prodaje.

Nedvomno zelo pomemben podatek, ki ga je navzočim predložil ing. Jože Bučar, je stagnacija kmetijske pospeševalne službe v regiji, kar si v takšnem položaju kmetijstva najbrž ne bi smeli privoščiti. Na sestanku so bili sprejeti sklepi, kako odpraviti to mlačnost in opredeliti natančen pojem pospeševalca.

Tudi struktura investicijske dejavnosti v regiji ni najbolj ugodna, saj je bilo v letih 1968—1973 v masade vloženo le okoli 12 odstotkov sredstev, v gradnjo pa 32 odstotkov ter v mehanizacijo komaj 18 odstotkov. Res je, tudi da so se investicije v zadnjem letu povečale za 100 odstotkov glede na povprečje zadnjih štirih let. Za letos je predvideno cca 100 milijonov investicij v regijsko kmetijstvo.

Novo naloge bodo trd oreh za kmetijce, predvsem še zato, ker so nekateri od teh bile do sedaj obravnavane mačehovsko, nestrokovno in mlačno ter brez ustreznih strokovnih kadrov ter stimulacije. Velik uspeh šalskega sestanka je prav v pravilni usmeritvi kmetijstva in v razčiščenju teh problemov.
M. STRASEK

SOSED SOSEDU

OBUTI MAČEK

Sploh ne trdim, da bi morali biti vsi po vrsti navdušeni ljubitelji živali, niti tega, da bi se morali topiti od nežnosti ob pogledu na vrabčeka, mucko ali kakšno podobno mrčincico. Prav tako ne mislim, da bi morali onemeti od spoštovanja pred kakšno bolj avtoritativno živalco — ne, vse kar bi rada povedala, je to, da živali le niso žive igrače za razvajene mestne otroke.

Nadebudni fantalini, ki stanuje na začetku naše ulice, je po dolgem prigovarjanju dobil psa! Pravzaprav še majhnega psička, s katerim naj bi se »igral«. In res se je. Prvi teden seveda, potem pa za fantka ni bil več zanimiv in priklenil so ga na prekratko verigo v vrtu. Kuža pa tak, da nisi vedel ali je večji ali manjši od verige (čeprav prekratke). Naslednje dni je tam naokoli vse rožljalo, veriga in pasja skodelica, v kateri pogosto ni bilo niti vode. Bevskanja pa ni bilo slišati. Pa saj se tudi nihče ne bi zmenil zanj.

Poznam tudi deklico, ki ima rada mucke. Vedno ima vsaj eno pri hiši. Res je, da je muca večji del dneva zaprt v garaži, hrani se največkrat pri sosedih, kadar ji uspe pobegniti, res pa je tudi, da se deklica ob večerih rada igra z njo. Ponavadi ne sama. Z njo je še kaka druga deklica in muco oblačita v oblečke, pulaverčke in copatke, učita jo hoditi po dveh nogah. Muca pa majhna in neumna, ne razume, da bi morala postati obuti maček, po nekaj tednih pogine. Potem nekaj dni leži ob ograji in končno jo vržejo v smetnjak. Pa nič zato. Mesec mačje občeti je naokoli in povsod je dovolj mačje zalege, se bo že našel nov primersek za žrtev. Zgodba se ponavlja.

Kdo je navsezadnje kriv? Deklica, ki misli, da je mucek živa igračka? Mucek, ki noče biti obuti maček? Ali dekličini starši, ki ne vedo, da živali niso igračke za majhne otroke? Z. Krašovec

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

Upam, da ne bo izzvenelo hvalospevno, če napišem, da je Stanko zmagal v skoraj vseh mestih Evrope: od Moskve do Londona, od Stockholma do Aten. Ni bilo zmagovalne stopnice, na katero ne bi stopil tudi Jugoslovani Stanko Lorger.

»S teh tekmovalj so me ljubeje še bolj poznali, kot pa po uspehih na evropskih prvenstvih.«

Stanko ne pozabi povedati, da so to bili najprijetnejši trenutki. Ne, ko je stal kot zmagovalac na najvišji stopnici, temveč, ker so ga povsod organizatorji pričakali, spremljali, mu želeli zagotoviti čimboljše bivalne pogoje, ki bi pogojili uspehe na stadionu.

Večkrat je videl tudi Mosko. Pravi, da ne bo pozabil leta 1958.

»S Krešom Račičem, sedanjim zveznim kapetanom naše moške reprezentance, sva se vračala s tekmovalja v Jugoslavijo. Na letališču sva videla tudi neobogljene, suhega in krmežljavega fanta, ob katerem je hodila nekakšna žena in ga stalno podpirala.

la. Fant je moral imeti okoli petnajst let. Skupaj smo se peljali proti Beogradu in vsekoli sva s Krešom ugibala, kdo je ta fant. Vsa pozornost je bila usmerjena vanj in tudi na letališču v Beogradu ga je pričakalo veliko novinarjev. Sele v Beogradu sva izvedela, da je to Bobby Fischer, ki je potoval na meščanski šahovski turnir v Portorož in kjer je začel svojo zmagovalno pot proti šahovskemu vrhu. Danes je ta, takrat neobogljene, suh in krmežljavi fant svetovni šahovski prvak.«

Leto 1958 pa ni bilo pomembno samo po nepredvidenem srečanju s Fischerjem, ampak tudi po zmagah v Varšavi, Pragi, Bukarešti (Balkanske igre — trikratni balkanski prvak na 100 m, 110 m in v štafeti 4 x 100 m), Berlinu, Parizu, Zürichu, Kölnu, Acheni, Hamburgu itd., vsemu temu pa je treba dodati še vse domače zmage.

»Kolikar je bilo doma tekmovalj, tolikokrat sem zmagal.«

Katere naše atlete so v vašem času največ vabili na tekmovalja v inozemstvo?

»Predvsem Mihalića, Vipotnića, Babovićevo (danes priznana televizijska športna novinarka) in mene.«

Morda še kakšna zanimivost iz vaše bogate športne kariere?

»Bil sem večkrat državni kot republiški prvak. Zakaj? Slovenska atletska zveza je bila do mojih tekmovalj v inozemstvu, ki jih je bilo takrat na pretek, bolj tolerantna kot zveza v Beogradu. Na državnih prvenstvih sem moral nastopiti in zato rešiti tudi več naslovov državnega prvaka kot republiškega.«

Ko je začel govoriti o letu 1959 se je obraz Stanka Lorgerja za nekoliko spremehil.

Kljub vsej vitalnosti je postal malce monoton, otočnejši. Vedel sem, da bo povedal nekaj, kar ga je takrat prizadelo. Srečal se je z resnico o tem, da vsaka stvar enkrat mine.

»Vedel sem, da je leto vrhunske forme mimo. Zavedal sem se tudi, da gre moja kariera h koncu. To so trenutki, ki jih človek, ki je kdaj tekmoval, nekaj ljubiti in doživljati, težko prenese. Lahko smo še tako močni, vendar v takšnih trenutkih popustiš. Zmanjka ti tal. Ne moreš verjeti, da je resnično konec, da nisi več za areno, kjer se boriš z

najboljšimi športniki sveta, kjer ti tvoj tek odobrava več tisoč ljudi. Mišice popustijo in ne zmoreš več tistih naporov, kot si jih nekoč. Postajaš trd. Za tek čez ovire pa moraš biti mehak, gibčen. Kljub vsemu, da smo veliko potovali, veliko trenirali, se veliko odpovedali življenjskim stvarim, pa mi je bilo po tistem spoznanju vseeno hudo. Verjemite, bilo mi je hudo. Dosegel sem zenit športnih uspehov. Sportu sem vse dal in vedel sem, da se lo ne bo nikoli več ponovilo.«

Ste vse dosegli?
»Mislim, da sem. Postal

sem republiški in državni prvak, balkanski prvak, trikrat sem bil svetovni študentski prvak, nastopil sem na treh evropskih prvenstvih in treh olimpiadah, dvakrat sem bil najboljši športnik Jugoslavije več kot šestkrat (točno se ne spomnim) najboljši športnik Slovenije in 37-krat član državne reprezentance. Za vse svoje uspehe sem dobil najvišja priznanja naših športnih organizacij, Bloudkovo plaketo in odlikovanje predsednika Tita.«

Kako so potekala vaša zadnja tekmovalna leta?

»Vedel sem, da je glavno za mano. Leta 1960 je bila v

Rimu olimpiada, katere sem se želel udeležiti predvsem zato, ker je bila to moja tretja olimpiada. Tudi rezultat na tej olimpiadi ni bil za športnika, ki se od atletike poslovlja tako slab — uvrstil sem se v polfinale. Leta 1961 sem treniral še samo zato, da bi nastopil na Evropskem prvenstvu v Beogradu in se tako po štirinajstih letih aktivnega ukvarjanja z atletiko prel domačim občinstvom poslovlil od aktivnega nastopanja. Tretjič sem nastopil na Evropskem prvenstvu in tretjič sem se uvrstil v finale. Mislim, da je bilo to dostojno slovo od atletike.«

Stanko Lorger na mitingu v Oslu po končanem Evropskem prvenstvu v Stockholmu. Tudi tukaj je zmagal. Pravi, da je to njegov najljubši posnetek. Resnično, poln dinamike in atletske estetike. Skratka, Lorger v svojem najboljšem elementu.

NEPOŠTEN ODNOS DO LOŠKIH PIONIRJEV, TODA V DRUGI LUČI

V »Prosvetnem delavcu« št. 12, z dne 22. junija 1973 ter v »Novem tedniku« št. 23, je izšel članek z naslovom »Nepošten odnos do loških pionirjev«, podpisan od ravnatelja Osnovne šole Loče, tov. Filipa Beškovnika, kateri s tem člankom blati moje ime in delo z nerresničnimi podatki.

Vsa zadeva je namreč potekala precej drugače, zato smatram, da mi je dolžnost pojasniti tovarišem širom Slovenije, ki so brali ta članek, resnico.

Pred sejo TIS Slov. Konjice, dne 23. febr. 1973 sem prosila tov. Filipa Beškovnika, če bi dobili na razpolago avtobus osnovne šole Loče za prevoz pionirjev na zbor slovenskih pionirjev na Osankarico 9. junija 1973. Pripomnila sem, da je na razpolago dala svoj avtobus tudi Osnovna šola Zreče, ker bi se le tako lahko udeležilo tega zbora 100 pionirjev naše občine.

Tov. Beškovnik si je to zabeležil in avtobus sigurno obljubil. S tem je računala tudi naša OPK ter smo o tem razpravljali že na svoji seji v Slov. Konjicah 27. febr. 1973. Mentorica PO osnovne šole Loče je bila za prevoz z loškimi avtobusom še posebej zadolžena. 17. aprila smo na drugi seji OPK o prevozu in zboru slovenskih pionirjev zopet razpravljali, računajoč na oba šolska avtobusa ter ob tej priliki poslali tudi prijavo 100 pionirjev OPK TIS Slov. Bistrica.

V naši občini imamo dva šolska avtobusa, zato je bilo samo po sebi umevno, da nismo prevoz iskali drugje.

5. maja smo imeli ponovno sejo naše komisije, kjer smo dokončno določili število pionirjev posameznih odredov za zbor. Po 15. maju sem dobila od mentorice PO iz Loče nadomna obvestilo, da njihov šolski avtobus ne bo vozil na Osankarico, ker so ga rezervirali za izlet svojih učencev.

Nerazumljivo mi je bilo tako ravnanje s strani ravnatelja loške šole, da svoje obljube ne drži in nisem vedela kako naj to stvar uredimo, da ne bi komu napravili krivice.

Hotela sem zmanjšati število vsem pionirskim odredom, ker smo imeli sedaj na razpolago le zreški avtobus, kar pa ni bilo po volji predvsem učiteljskemu kolektivu in pionirjem osnovne šole Dušan Jereb iz Slov. Konjice s pripombo, ker so bili njihovi pionirji gostitelji pionirjev občine Postojna. Prosila sem za pomoč predsednika OZPM, da bi on preprical tov. Beškovnika o potrebi njihovega avtobusa, ali pa, da preskrbi drugi avtobus, ker je to zakrivil sam. Zakaj je to napravil, še danes ne vem, ali je mogoče na svojo obljubo pozabil, ali pa mu je bil izlet važnejši kot zbor slovenskih pionirjev. Končno smo dobili 1. junija od njega obvestilo, da je uredil glede avtobusa z Izletnikom Celje, da naj takoj pošljemo še pismeno naročilo. To smo storili še isti dan, ter sporočili centralnim šolam, da lahko določijo za zbor na Osankarici po 20 pionirjev.

4. junija smo imeli ponovno sejo z mentorji centralnih šol ter člani ZS, ki so spremljali pionirje za zbor. Zborna mesta so bila določena v Zrečah in Slov. Konjicah. Ob tej priliki je mentorica PO Loče izjavila, da njihovi pionirji ne morejo priti za zborna mesta v Konjice ob 7.30 uri, ker nimajo takrat prevoza, redni avtobus pa odpelje že prej. Zelela je, da mi organiziramo prevoz iz Loče do Slov. Konjice za 20 pionirjev, ker jih drugače ne bo. Ob tej priliki sem se hotela pogovoriti še s tov. Beškovnikom, ki je bil takrat v Slov. Konjicah, pa je izjavil, da nima časa.

6. junija me je presenilo telefonsko sporočilo »Izletnika« Celje, da obljubljenega avtobusa ne bo, ker je 8 njihovih avtobusov v inozemstvu in za ta dan nimajo nobenega več na razpolago. Zopet sem bila v neprijetni situaciji, kaj storiti. Naročila sem tajnici naj sporoči v Loče, da nam je »Izletnik« prevoz z avtobusom odpovedal in, da zato njihovi pionirji ne bodo mogli na Osankarico. Odpovedali smo še 10 pionirjem iz Vitanja ter prosili ravnatelja Osnovne šole Vitanje, da da na razpolago šolski kombi. Hvaležna sem tov. ravnatelju, mentorju ter učiteljskemu kolektivu iz Vitanja, da so to z razumevanjem sprejeli. Tako so se v zmanjšanjem številu vitanjski

pionirji priključili pionirje, ki so se peljali z zreškimi avtobusom, vitanjski kombi pa je peljal pionirje osnovne šole D. Jereba. Med tem časom mi je tov. Beškovnik telefoniral, oziroma nekaj kričal v telefon. Prosila sem ga naj mu razložim v kakšni neprijetni situaciji sem, da si ne vem drugače pomagati, privatnikov s prevozi ne poznam, poleg tega pa mi je primanjkovalo časa, ker opravljam to delo še poleg službe v šoli. Odgovoril mi je, da se z mano nima več kaj pogovarjati.

Nato je organiziral za svoje pionirje prevoz. Mi smo za to zvedeli ter poročali na šolo Loče, naj pridejo pionirji na zborna mesta v Slov. Konjice, kot je bilo že prej določeno ter, da ima oznake tov. Ribičeva, ki bo vodja te brigade. Po oznake niso prišli in tudi ne na določeno zborna mesta, za kar sta odgovorna ravnatelj in mentor PO te šole. Čigava je po tem zasluga, da so bili loški pionirji na repu brigade, brez oznak in osamljeni, kot je to napisano v članku tov. Beškovnika.

Odgovorim naj pionirskemu odredu in učiteljskemu kolektivu osnovne šole Loče ter ravnatelju na zastavljena vprašanja v članku:

— Loški pionirji niso krivi, če tov. Beškovnik obljubljenega avtobusa ni hotel dati

— Kakšno je bilo moje ravnanje ter občine PK in kako bi ukrepali tisti, ki bodo danes zvedeli resnico, naj o tem sodijo.

— Če bodo v bodoče loški pionirji še odrinjeni, naj vprašajo ravnatelja te šole, ki jih je sedaj odrinil tako kruto in neusmiljeno ter jih poslal v tako neprijeten položaj.

— Prav ima tov. Beškovnik, ki se vprašuje, kako naj vzgajamo, jaz pa vprašam, kako naj bo tak človek, kot je tov. Beškovnik, ravnatelj šole, ki za svoje neodgovorno delo in ravnanje žrtvuje pionirje svoje šole.

In nazadnje vprašujem, kaj je s tem svojim ravnanjem hotel doseči? Zakaj je po krivici blatil moje ime s svojim zlobnim člankom, zakaj ni držal obljube za prevoz pionirjev, zakaj ni poslal pionirje svoje šole na zborna mesta v Slov. Konjice, saj bi v tem primeru odpadlo vse hudo, tudi moralni udarec otrok, kakor tudi meni, ki sem več kot polovico svojega življenja

posvetila pionirjem, saj opravljam to delo pri Občinski pionirski komisiji prostovoljno, brezplačno že 20 let in se trudila, da bi jim nudila čim več, da bi nikdar in nikomur ne napravila krivice.

Zakaj želi, oziroma zakaj mi je onemogočil moje nadaljnje delo v Občinski pionirski komisiji? Zakaj se o teh stvareh ni hotel prej pogovoriti z mano? Zakaj je svoje neopravičeno ravnanje naprtil meni? Zakaj se mi nekateri tovariši sedaj posmehujejo, da je to plačilo za moje 20 letno delo, zakaj naj sedaj kot Cankarjev Hlapec Jernej iščem svojo pravico, zakaj mi je napravil to hudo krivico, ki me bo bolela vse moje življenje? Zakaj?

NANCKA RAVNJAK

BOJKOT NI REŠITEV — TOKRAT DRUGAČE

Na reportažni zapis v zadnji številki Novega tednika pod naslovom — Bojkot ni rešitev — damo podpisani predstavniki družbeno političnih organizacij Trnave, v katere sklop spada šola Orla vas, sledeča pojasnila:

Okrog ukinitve šole v Orli vasi se je razpravljalo že ob sprejemu prvega referenduma za šolstvo v občini Zalec v letu 1967. Po sprejetju programa za obnovo šolskih stavb pa je bilo za našo šolo namenjeno investirati 100.000 din. Ker pa je bil trenutni padec števila otrok na 29 (najmanjše število za obstoj šole 30), se je pred podaljšanjem referenduma za dve leti, to je do leta 1974, v program za obnovo in izgradnjo šol napisalo: šola v Orli vasi vključujemo pogojno v program, če bo v letu 1974 zadostno število otrok. Ker je bilo v šolskem letu 1972/73 že 30 otrok, smo bili toliko bolj presenečeni, ko je bilo v družbenem planu Občinske skupščine Zalec zapisano: Ukinitve šole v Orlovi vasi. Na zboru volivcev v marcu tega leta je prišlo do spontane zahteve, da naj šola ostane — saj ima trenutno že zadostno število otrok, ki pa se vsako leto večajo. Na vseh sejah, zborih volivcev in razširjenih sestankih je prišlo do zahteve, naj se izpolnijo obljube, dane pred referendumom. Ker pa tudi v šolo ni bilo investirano vseh 15 let prav ni

česar, niti predvidenih sto tisoč din, premeščen je bil tudi učitelj, tako da je ostal le eden, smo se čutili ogoljufane. Določena je bila delegacija, ki je 7. maja t.l. obiskala predsednika občinske skupščine. V razgovoru s strokovnimi službami in predsednikom skupščine tudi po triurni razpravi nismo našli rešitve.

V programu za sejo Občinske skupščine 24. maja je bila na dnevnem redu sprememba šolskega okoliša in ukinitve šole v Orli vasi. Predvsem podpisani smo bili nemalo začudeni, ker nam je bilo na razgovoru rečeno, da se pred sejo še enkrat sestanemo. Postavljeni smo bili pred dejstvo, zato je naš odbornik na seji prečital petico, katero je podpisalo 366 volilcev, kolikor jih je na našem območju.

Po kratki razložitvi smo prosili odbornike Občinske skupščine, nja se ukinitve šole umakne z dnevnega reda. Predvidevali smo namreč vse nepotrebne posledice, pisanje na maršalat itd. Ukinitve je bila izglasovana in nastalo je vse tisto, o čemer je bilo že veliko napisanega.

Po zboru volilcev, ki je bil 1. junija je odšla 19. junija ista delegacija na Republiško konferenco SZDL v Ljubljano. Cutili smo potrebo, da prekoračimo občinske meje, da se prepričamo, če kot državljani in volilci res nimamo svojih pravic, ampak le dolžnosti. Upamo, da tovariš Strmčnik ne misli »organizirano« akcijo s povsem političnimi cilji — naših pravic. Imeli smo občutek, da tudi drugje vidijo, da ves postopek ni pravilen. Zvedeli smo tudi, da roditeljski sestane, ki je bil sklican za naslednji dan, ne more odločiti o preložitvi otrok, o varstvu, o prevozu itd. Starši letošnjih učencev ne morejo odločiti o šolanju učencev, ki bodo prišli naslednja leta. Take programe je treba sprejemati širše, da za tako izdelane programe tudi nekdo odgovarja in jih podpiše, da je tu potreben pečat izdelovalca itd. Zaradi tega se roditeljskega sestanka ni udeležil niti eden roditelj. Škoda, tovariš Strmčnik, da ste poslušali le eno stran in nas obmetavate »organizatorji« odpora, s posamezniki, ki to počno z določenimi razlogi, da se ne zavedamo

posledic, ki jih s svojim ravnanjem povzročamo.»

Sele na seji političnega aktivna občine Zalec, ki je bila 25. junija t.l. in na kateri je bil navzoč tudi sekretar Republiške konference SZDL tovariš MILAN KUCAN iz Ljubljane in tovarišica LOJZKA KRONOVSEK in ANDREJ RIBIČ z našega področja, je zadeva dosegla svoj vrhunec. Kaj vse se je dogajalo v peturnem sestanku, da o osebnih žalitvah na račun naših ljudi niti ne govorimo, vesta le naša predstavnikova. **Sprašujemo se le, kaj je bil vzrok, da je občinska skupščina že naslednji dan lahko sprejela kompromis, ki še prejšnji dan ni bil mogoč. Zadovoljni smo! Pouk v naši šoli ostane! Organizirali se bo prevoz naših otrok, zagotovljeno bo varstvo, otroci bodo čakali na prevoz pod streho, ne bo jim treba hoditi čez cesto I. reda — uredilo se je vse, kar se ni dalo v petih letih.**

Ustanovili smo že rezijski odbor, ki bo pomagal pri adaptaciji šole, ljudje so pripravljene prostovoljno prispevati. Akcij bo še in še, v dobro našim otrokom — našim naslednikom.

Na koncu naj vam, novinarji, povemo: na našem primeru smo se prepričali, da tudi novinarska morala mora biti neosebna, človeška, da se izločajo vsa namigovanja in da se pri poročanju upoštevata obe prizadeti strani. To je pošteno! Vaša namigovanja žaljo vse nas! Čestitali bi vsakemu posamezniku, ki bi imel moč organizirati tako spontano vse prebivalce nekega področja. Nikakor pa se podpisani predstavniki družbeno političnih organizacij ne moremo znebiti občutka, da se naše dosedanje delo postavlja kot delo posameznikov »z določenimi razlogi, ki je od preteklega tedna dalje povsem jasno. Mogoče nam boste to pojasnili.

Predsednik KO SZDL
Lojzka Kronovšek
Predsednik Krajevne skupnosti Jože Povše
Predsednik Prosvetnega društva Miran Rotar
Predsednik Mladinskega aktivna Danilo Basle
Predsednik prostovoljnega gasilskega društva Jože Podgoršek
Predsednik Društva prijateljev mladine Marija Ribič
(Vsi lastnoročno podpisani.)

FIJAVŽ
FRANJO
(1)

Delo aktivistov med NOB

DELOVANJE POLITIČNIH AKTIVISTOV V LETIH 1941—45 NA CELJSKEM IN SAVINJSKEM OBMOČJU

Delo političnih aktivistov kot osnova vsega našega ilegalnega in oboroženega boja proti okupatorju v dobi NOB je prejemale vsa leta po osvoboditvi vidna priznanja. Se vedno, in znova odkrivamo, kako pomemben je bil ta naš boj ne le za nas Slovence in jugoslovanske narode v tistih težkih in usodnih letih trpljenja in junaštva, temveč za vso Evropo. Lahko trdimo, da za vse človeštvo, saj lahko danes bolj kot kdajkoli prej vidimo, kako potrebno je bodriti in strnjevati napredne sile v svetu. Četudi trdno prepričani, da vojne ne bo več, moramo medvojna izkustva prenašati na našo mlado generacijo, predvsem pa na našem lastnem, celjskem in savinjskem območju strnjevati in združevati udeležence medvojnih akcij in borb, ki jih ni bilo malo.

Mesto Celje in prav tako posamezni kraji v Spodnji in Zgornji Savinjski dolini kot n. pr. v Zabukovici, Preboldu, Nazarjih so bili že pred vojno poznani nosilci napredne in revolucionarne miselnosti. Najzavednejši del delavskega razreda, številni ročni in umski

delavci, a tudi kmetje, včlanjeni v KPS, je šel že med obema vojnama skozi težko šolo revolucionarjev v Sremski Mitrovici, Glavnjači, Lepogtavi, skozi internacijo v Medjuresčju in Bileci. V jugoslovanskem delavskem gibanju so dobro poznana svetla imena številnih predvojnih borcev iz našega območja: Franc Leskošek, Peter Stante, Kraigher Dušan-Jug, Franjo Vrunč, Slavko in Vera Slander, Franci in Rudi Hribar, Milan Apih. Na našem območju, tu v Celju, je bil leta 1935 veličasten izlet članstva Svobode iz vse Slovenije, a v septembru 1939. leta se je vršil zbor delegatov delavskih in kmečkih skupin iz raznih krajev Slovenije in je prišlo do ustanovitve Zveze delovnega ljudstva Slovenije — neposredne predhodnice OF slovenskega naroda. Iz zgodovine delavskega gibanja je poznano, da je imela, posebno ob ustanovitvi KP Slovenije v aprilu 1937. leta, partija velik vpliv pri usmerjanju politične zavesti naprednih sil in prav tako je bila iniciator preje omenjenih akcij. V borbi proti reakcionarnim oblastnikom, kraljevski vladi in še zlasti po šestojanuarski diktaturi 1929. leta je KP doživljala težke iz-

gube. Njeno delovanje je sicer teklo nenehno dalje, toda potrebovala je nekoliko let, da se je opomogla z novimi kadri. Sele ko je prevzel vodstvo CK tovariš Tito, je sledilo poglobljanje ilegalnega dela in močnejše povezovanje z drugimi zavezniki delavskega razreda. Torej z vsemi poštenimi ročnimi in umskimi delavci, prav tako s kmeti. Tako so nastajale močne vezi s krščanskimi socialisti, v Sokolu se je ustvarjalo takozvano »levo krilce«, v društvu Kmečkih fantov in deklet je delovalo mnogo partijskih simpatizerjev, a tudi številni člani v drugih kulturnih in telesnozgodnjih organizacijah so se začeli pod vplivom delovanja partije svojim društvom miselno odtujevati.

S takšno dejavnostjo si KP ni bilo težko že takoj v prvih mesecih in nadaljnjih letih narodno osvobodilne borbe pridobiti ljudi za sodelovanje. Posebno se, ker je bila edina politična sila, ki je že v prvih dneh okupacije nadaljevala z delom in pritegovala ljudi v političen in oborožen boj proti okupatorju in njegovim sodelavcem.

O ŽIVLJENJU OB REKI

Tistega petka je bila Savinja vsa rumena, kot od sonca ožarjena, motila pa je ta lesk zamolkla, težka neznanost, ki je plavala v tem rumenilu. In uganka postane povsem preprosta. Spet je posegel človek v del narave, spet je dal piti strupa živemu organizmu, spet je zmagala ekonomska civilizacija nad naravo, ki je naša postelja in odeja. Počasi in leno je rumena in strupena umazanija (saj je samo barva) gomazela po strugi Savinje proti Laškemu in nekje pri Trenarju smo jo z avtomobilom prehiteli. Njena počasna vztrajnost nam je zagotavljala, da slej ko prej pride do Rifengozda in Laškega, pa naprej v Savo. RIBE NE protestirajo, ker ribe so neme. Ze od nekdanj. Toda v predelu Rifengozda se ni treba bati, da bi ribe spregovorile, četudi bi mogle, kajti tam jih sploh ni več. In če katera po pomoti priplava mimo, je obrnjena na hrbet...

Zato pa toliko bolj radi spregovore ljudje. Toda da zdi se, kakor da smo se že kar navadili poslušanja. Če pride kdo in kaj potoži, pove svojo zgodbo življenja ali delček te zgodbe, pa ga potrepjamo po rami, dobrohotno podelimo nekaj tolažilnih in praznih besed, ki niso prišle iz srca, ampak iz rutine vsakdanjosti in poklicne uglajenosti. Potem človek odide, z njim pa tudi njegova zgodba. Usojeno je najbrž, da mora vsak svojo zgodbo nositi pač sam, pa četudi gre na konec sveta. Bremana se ne da odvreči, za vsak gram je zastavljena kaj trdna cena. Toda marsikaj ostane tudi v nas. Čeprav so to le delčki, pa so vendarle in ti delčki se včasih zarinejo v človeka kakor tujki v organizmu in mu ne dajo miru, dokler jih ne domisli in doceni. Dokler ne naredi tega, so ti delčki sestavni del pekoče vesti. Vest pa, ki peče, ne da človeku ne spati, ne bedeti.

Zato sem poslušal zgodbo Adolfa Sanca s potrpežljivostjo in radovednostjo, zvedavostjo, ki naj bi me pripeljala do tistih dni in trenutkov, ki jih Adolf opisuje, a mene tistikrat ni bilo zraven. Hočem se poistovetiti z dogajanjem, a ostajam le zvest poslušalec. Poslušalec zgodbe o čolnarju, ki si sicer služi kruh v trboveljskem rudniku.

Dopoldne sem bil pri Rozmanu tostran reke.

»A Sanca? Njega pa zdaj ni, je na šiltu v Trbovljah. Pride pa ob tričetrt na tri z avtobusom. Ja, tu pri kozolcu bo stal, vsi naši delavci se pripeljejo z njim. Ja, ja, ob tričetrt bodite pri kozolcu, pa se bosta srečala.« Je dejal in brž vnuku na del hlačke na nago ritko.

Popoldne se je zvedrilo in sonce je pripotovalo že na to stran reke, kjer je cesta. Stopil sem v travo in čakal na avtobus, a ko je pripeljal, je kar mimo zdrvel, ne da bi se ustavil.

»Najbrž je Sanca sam, pa bo stopil pri čuvajnici dol,« je hitro povzel ata

Rozman, ki je stal na cesti. Zapodil sem se ob koruzi do reke in tam je stal Sanca, že v čolnu s kolom v roki. V čolnu je počivala aktovka, tista dobra, stara in zvesta šihna aktovka, na dnu čolna pa se je lesketala luža vode. Urin kazalec se je pomikal proti šestnajsti. Adolf pa je vstal zjutraj ob štirih in se odpeljal v rudnik. Tisti Adolf, ki se je rodil očetu Blažu in materi Nataliji. Ko mu je bilo komaj sedem let, ko je bil komaj smrkav kratkohlaničnik, mu je bilo naloženo, da spremlja očeta na vseh vožnjah preko reke (od 1939), ki je bila tisti čas vse bolj čista kot danes.

DRUŽINA ČAKA OČETA

Pelje se preko reke, kjer ga doma čaka žena Anica, ter otroci Jože, Dragica, Cvetka in Zalika. Družina

čaka očeta, ki prihaja iz službe, ki prihaja s kruhom.

ZA VSE SO NAJHUJŠE ZIME

In kaj vse se Adolf ne bi spomnil. V svojem velikem čolnu lahko pelje tudi petnajst potnikov, v normalnem pa pet. Prva vožnja je ob štirih zjutraj, zadnja malo pred polnočjo. Drva, les, pesek, živino, vse je že prevažal. Med zadnjo vojno tudi ranjence, čeprav še zelo mlad. Zato pa jih je toliko več prepeljal njegov oče Blaž. Preko Rifengozda je bila dokaj trdna zveza med Kozjanskim odredom in savinjskimi partizani. Zato so danes za nas to le nepojmljive ure in trenutki prebiti na vodi, ki so pomenili takrat za te ljudi življenje. Morda si je takrat oče Blaž rekel, v kakšni mrzli zimski noči, ko je ve-

slal z ranjenim borcem na drugi breg, morda pa si je le takrat rekel ali povsem po tihoma upal, da ko bo svoboda, da bo tisti dan prinesel tudi most za njegove ljudi onkraj...?

Kadar pa je bila nizka voda, se je na nekaterih mestih dalo priti preko reke kar s konji. Tako kot vidimo največkrat v kakšnem vesternu.

1952. leta je padla v vodo neka ženska. Bila je to Kovačeva s Svetine. No, ni bilo huđega, potegnili so jo iz vode, nerodno je bilo le to, da se je to zgodilo 25. decembra in ne julija. Sicer pa so ti ljudje tega vajeni. Adolf se je obrnil v Savinjo s polnim čolnom peska, enkrat tudi s premogom. Nepozaben dogodek pa mu bo ostal, ko sta z Murašičevim Lojzom vozila v čolnu prašiča. Voda je bila velika, prašič pa nemiren in ihtav. Le majhna neprevidnost in že so se znašli v vodi, le kosmatinec ščetinast je ostal lepo na suhem v čolnu.

Tudi Adolfa in njegove najbolj pesti zima. Razbijanje ledu je naporno, predvsem pa zamudno delo. Treba je vstati dve uri prej kot običajno, če hočeš priti pravočasno na avtobus. Toda pridejo zimski dnevi, ko se led mostavno ne da razbiti in ga je tudi preveč. Takrat je treba vzeti pot pod noge in po snegu in blatu, po hosti, ki nima ne ceste in ne poti priti v Laško ali v Celje. Treba je priti za vsako ceno preko reke, treba je v službo, treba je po kruh.

ČOLNE IZDELUJE SAM

»Naslednji teden pa se bom lotil enega,« pravi Sanca in ima v mislih nov čoln. Sam jih izdeluje iz smrekovega lesa, ker je lahek in mehak, se da lepo usločiti. Toda za to delo potrebuje dosti časa, dan pa je kratek, čeprav s soncem prihajata in odhajata z doma.

Najbolj pa je Adolfu huđo za otroke. Zima ne prizanaša nikomur. Zdaj, ko je poletje in če je kdaj voda narasla, da ne gre s čolnom preko, potem je to otrokom izlet, ko morajo okoli. Če že ni izlet, pa vsaj malo daljši »sprehod«, ki malo spremeni ustaljeni red dnevnega gibanja. Zima pa je vsa huđičeva, ki preseneti, useka in prizadene.

Ko sva s kolegom odhajala in se peljala z avtom že mimo podvoza v Tremeljih, se mi verjel temu, kakšno življenje se odvija onkraj reke. In čez čas je povsem mirno in kakor da je to povsem nekaj navadnega dejal: »Pa bi jim ja pripeljali vsaj eno železno konstrukcijo mostu, ki je ostala od nekdanje savinjske proge. Toliko železnih mostov so odstranili, ki so cestni promet samo ovirali.«

Potem so besede utihnile, preglasil jih je hrup motorja. Izza ovinka se je priplazila strupena rumenost in krenila proti Šancinemu čolnu.

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

PETELIN POJE ŽE OB ŠTIRIH

Šofersko slavlje v GRIŽAH

PRAZNIČNI VOLANI

Zivo je še v našem spominu svečana proslava 30-letnice ustanovitve Šlandrove brigade, ki je bila v Grižah, v letnem gledališču Lámberg. Ni še zbledel spomin na ta velik dogodek, ko je bil ta prečudovit prirodni ambient v Grižah minulo nedeljo zopet prizorišče proslave.

Tokrat so se v Grižah, v Lámbergu zbrali člani društva šoferjev in avtomehaničkov širšega celjskega območja, da bi kar najbolj svečano proslavili svoj vsakoletni praznik — 13. julij, praznik šoferjev.

Pričelo se je že v jutranjih urah, ko so se, odeti v svečane uniforme, šoferji zbrali v Zalcu ter krenili v svečani povorki po žalskih ulicah. Kmalu zatem je bil vsa žalec na oknih in balkonih, ko je s cvetjem in parolami okrašena dolga ko-

lona desetine vozil krenila zopet po žalskih ulicah. Pele so avtomobilske sirene in naznanjale praznični dan vseh, ki dan za dnem neumorno vrte volane avtobusov, kamionov in drugih vozil. Pisana kolona je nato krenila v Griže. Pri spomeniku padlim žrtvam so se udeleženci proslave, preko sto jih je bilo, poklonili najprej žrtvam naše oborožene revolucije, nato pa so se zbrali v letnem gledališču Lámberg, kjer je bila osrednja slovesnost. Govori, kulturni program, v katerem je sodeloval tudi komorni moški pevski zbor iz Celja, recital pa je Borut Alujevič, član SLG Celje in podelitve priznanj najzaslužnejšim članom šoferskih društev.

Stevilni udeleženci so prejeli odlikovanje republiške zveze društev šoferjev in av-

tomehanikov, še številnejši so prejeli priznanja svojih društev oziroma občinskih zvez. Praznik šoferjev in avtomehaničkov pa je bil letos združen tudi z zaključkom športnih iger, ki so jih letos organizirali prvič in bodo od slej postale vsakoletna, tradicionalna prireditve. Kar v sedmih disciplinah so se pomerili na tekmovanjih, ki so trajala ves čas in so v odlični organizaciji Občinske zveze društev šoferjev in avtomehaničkov žalske občine potekale tudi v okviru letošnjega praznovanja občinskega praznika občine žalec. Velik prehodni pokal so letos osvojili žalčani in kar močno se bodo morali potruditi, če hočejo, da ga bodo obdržali tudi v prihodnje, kajti športne borbe so bile ostre in konkurenca je bila huda.

Po svečanostih in kultur-

nem programu, celotna prireditve je bila pod pokroviteljstvom Avtoturističnega podjetja »Izletnik« Celje, je bilo tovariško srečanje, ki je trajalo do poznih ur.

Svečano so šoferji letos proslavili svoj praznik, praznik, ob katerem so jim misli uhajale tudi k mnogim neresnim stanovskim oziroma poklicnim problemom, kajti težko bi našli poklic, ki je v današnjih dneh tako neusmiljeno izpostavljen nešteti tegobam in nevarnostim. Nič čudnega torej, če je bila svečanost sklenjena z besedami: »Da se tudi prihodnje leto na našem praznovanju srečamo vsi ŽIVI IN ZDRAVI!«

Srečno vožnjo — poklicni vozniki!

TEKST IN SLIKI:
BERNI STRMCNIK

IV. čebelarški praznik

JE USPEL

Letošnji, že četrti ČEBELARŠKI PRAZNIK, osrednja turistična prireditve, ki jo organizira Turistično društvo v Gornjem gradu, je več kot uspela. Prizadevni turistični delavci so se na moč potrudili, da bi gostom, ki so se udeležili tega svojstvenega slavlja nudili kaj več kot cenovno zabavo.

Že v soboto zvečer, ko se je na prireditvi zbralo več kot tisoč obiskovalcev, so program popestrili s koncertom Fantovskega kvarteta iz Luč ob Savinji. Osrednja prireditve pa je bila v nedeljo. V nabit polni dvorani Zadrudnega doma je stekel lep in bogat kulturni program, ki ga je pomagalo pripraviti domače prosvetno društvo. Gostje in ostali udeleženci so z zanimanjem prisluhnili strokovnemu predavanju, se pristočno zabavali ob enodejanki »Gumba«, ki so jo izvedli domači igralci, ter navdušeno zaploskali instrumentalistom, ki so s svojimi vižami poživili kulturni program. Z žrebanjem brunarice podjetja »Smreka«, ki je bila glavna nagrada posebne Pavlihove nagradne igre »Vic do vica — brunarica«, pa je nedeljski spored že prehajal v svoj vrhunec. Stevilni obiskovalci so se navduševali nad športnimi plesi državnih prvakov, prav nič manj pa ni bilo zanimivo tekmovanje plesnih parov iz občinstva.

Kljub temu, da je kanilo muhasto vreme, ki nam v teh dneh tako nagaja, prireditve so skaziti, je le-ta izredno uspela. Stevilni turisti, ki v teh dneh preživljajo svoj letni odih v Gornji Savinjski dolini, so imeli kaj videti in prav gotovo bo letošnja prireditve še mnogim ostala v lepem spominu. Morda bi kazalo v bodoče razmišljati

tudi o tem, kako bi bilo zanimivo prireditve še popestriti z mnogoterimi starimi ljudskimi običaji in šegami, ki jih tudi v teh krajih, svoji izvirnosti ne manjajo. To bi predvsem pritegnilo goste iz drugih krajev, prireditve pa bi tako še kroge keje stopila na pot pomembnejše turistične manifestacije na pot prireditve, ki bo kakor pomembna popestritev turističnega koledarja prireditve Gornje Savinjske doline.

Vsekakor so se letos prizadevni turistični delavci v Gornjem gradu kar najbolj potrudili. Njihov trud ni zaman. Zadovaljni gostje so uspeli prireditve so več kot lepa nagrada vsem, ki nesebično žrtvovali svoj prosti čas ter pripravili prireditve, ki bo z leti nedvomno prerasla v pomembno manifestacijo turistične dejavnosti te doline. Lanskoletno spodrskljavi so pozabljeni zadovoljstvo vseh je lahko temveče.

BERNI STRMCNIK

PO POTEH I. CELJSKE ČETE

Mladi Celjani so v soboto, 14. in nedeljo 15. julija, odšli na pohod po poteh I. celjske čete. Pohod je organizirala Občinska konferenca zveze mladine Celje. V soboto se je ob sedmih pred Gledališčno ulico 2 zbralo 32 mladih s različnih delovnih organizacij in pripadniki Jugoslovanske ljudske armade. Mladi so krenili skozi Celje, Brtkovlak, Vrhe in Ogorevo do Opolke, kjer je spomenik XIV. diviziji. Ob spomeniku so imeli kratak kulturni program. Nato so nadaljevali pot prek Kompol na Resevno. Na grob Cvetke Jerinove in Dušana Laha so položili sopek. Kulturna skupina je pripravila kratak program, recitali so nekaj Kajuhovih pesmi, na koncu pa so vsi skupaj peli partizanske pesmi.

Na praznovanju šoferskega praznika pa so se šoferji spomnili tudi svojih delovnih kolegov, ki jih je nesreča prikovala nepokretne na bolniško posteljo. Eden izmed njih je tudi MILAN KRANJC, ki sicer živi v Domu oskrbovancev na Polzeli, pa so ga pripeljali na prireditve v Griže, kjer je prejel posebno priznanje.

POIZVEDBA

Dne 4. 7. 1973 je odšla od doma neznano kam Marija VRABEC, hči Alojza in Tilkke, roj. 18. 1. 1949 v Kasazah in tam nazadnje stanujoča, št. 35, SO Zalec, invalidska upokojenka. Je živčni bolnik.

Osebnostni opis: visoka 160 cm, močne postave, črnih, kratko prstriženih las, oblečena v črne dolge hlače, belo bluzo s kratkimi rokavi in pisanim ovrtnikom, obuta v sandale drap barve. S seboj je vzela črno ročno torbico, zlozljiv dežnik rdeče barve in hranilno knjižico z vlogo 1400 dinarjev. Drugih dokumentov pri sebi nima.

Prosimo vsakogar, ki bi pogrešano kjerkoli videl, da o tem takoj obvesti najbližjo postajo milice oziroma upravo javne varnosti Celje, Gregorčičeva 5, tel. 23-941.

ZGORELA V SVOJEM OGNJU

Zagorelo je na Sladki gori v hiši Danijela Bratuše, starca 71 let. Vnelo se je na podstrešju in ogenj se je razširil tudi na ostali del stavbe. Komisija, ki si je ogledala kraj nesreče, je ugotovila, da je ogenj podtaknila Justina Gajzer, 55, ki je bila pri Bratušu gospodinjstva pomočnica. Potem, ko je zažgala na podstrešju, je tudi sama napravila samomor v »svojem ognju. Požig naj bi storila za-

to, ker je prišlo med njo in Bratušo ter njegovo ženo do sporov in nesporazumov. Sicer pa natančneje vzroke ne ljube tragedije še raziskujejo. Skode je za 70 tisoč din.

POMAGALA VLOMILCU

Neža Bučar iz Prožinske vasi verjetno ne bo nikoli več puščala ključa svojega stanovanja na prostoru, ki je vsakemu mimoidočemu viden. To je izrabil do sedaj neugotovljen storilec, ki je ključ vzel, odprl stanovanje, vstopil in začel brskati po raznih predalih. Nabral si je zlatnine (prstani, zapestnice, ure itd.) v vrednosti 2000 din, odšel, zaklenil vrata in ključ lepo položil na tisto mesto, kjer ga je pred tem dobil. V prihodnje je bolje ključ skrivati, da ne bi Neža Bučar doživela že podobnih presenečenj, katerim je tudi sama botrovala.

JOŽE ŠTOK UDARIL MILIČNIKA

Nenavadno storilo si je privoščil zasebnik Jože Štok, 33, iz Celja. Ko ga je miličnik po več storjenih prometnih prekrških hotel ustaviti, je Jože pritiskal na plin od hotela Merx zdirjal proti mestu. Vozil je po različnih ulicah v upanju, da bo tako zaobilšel sled pred miličnikom, ki mu je sledil na motorju. Miličnik pa je bil vztrajen in je s »plesom« po celjskih ulicah nadaljeval do takrat, ko se je Jože Štok ustavil pred svojim stanovanjem v Ul. 29. novembra. Takrat je skočil iz avtomobila in stekel proti Kersnikovi ulici, miličnik pa za njim. Ko sta prišla skupaj, ga je Jože Štok napadel in s pestjo udaril v glavo. Nasilneža so ukrotili miličniki, ki so prišli napadenemu miličniku pomagati. Do strelnitve (bil je namreč vinen) je ostal v priporu, podana pa bo prijava zaradi napada na službeno osebo.

Zavrh nad Dobrno

KONČNO DOBILI VODO

V nedeljo dopoldne je bila v Zavrhu nad Dobrno svečana otvoritev novo zgrajenega vodovoda. Priprave za to so potekale že od leta 1969, yendar je do dokončne odločitve prišlo šele marca letos.

Zavrh je revno naselje. Tu žive predvsem delavci in kmetje. Do sedaj so morali hoditi po vodo uro in pol peš, če so jo hoteli imeti. Lahko si predstavljate, kako so hodili ob slabem vremenu. Sicer pa, do Zavrha se cesta ni prej vodila. To so napravili šele pred graditvijo vodovoda. Torej so morali hoditi vaščani po vodo po neurejenem terenu, ki pa je precej strm.

V izgradnjo je bilo vložene veliko truda in dobre volje. Opravljenih je bilo več kot 15.581 prostovoljnih delovnih ur. Pri izkopih je vaščanom pomagalo Gozdno gospodarstvo Celje, vendar so večji del napravili sami. Res so se izkazali, tako stari kot mladi, saj so tudi slednji morali pomagati. Poleg Gozdnega gospodarstva sta vaščanom pomagala tudi komunalni obrtni center Velenje ter Sigma Zalec. Med občani se je najbolj izkazal Karel Kos, ki je vložil v izgradnjo resnično veliko truda, saj je bil vsak dan od

jutra do večera na delu. On je tudi vsa dela vodil. Sredstva za izgradnjo so darovali Skupščina občine Celje 380.000 novih din, občani nasejja Zavrh 160.000 din ter krajevna skupnost Dobrna. Celotna izgradnja pa je stala več kot 1.000.000 din. Torej res precej.

Na otvoritvi je najprej spregovoril predsednik krajevne skupnosti Milan Rehar, nato pa je besedo prevzel sekretar osnovne organizacije ZK Dobrna Ivan Senegačnik. V svojem govoru je poudaril pomen te pridobitve in prizadevanja občanov, ki so se res trudili, da bi čim prej dobili vodo. In sedaj jo imajo. Akcija je končana. Lahko rečemo, da je bila to največja akcija v Dobrni po II.

PLANINC IN AGREŽ PO PRIČAKOVANJU

Celjska šahista Agrež in Planinc nadaljujeta s tekmovanjem na republiškem prvenstvu mladincev v Mariboru. V osmem kolu sta igrala med seboj in remizirala. Agrež je potem v devetem kolu izgubil proti Gobjcu ter zmagal proti Kristanu. Planinc pa je dvakrat remiziral in to proti Delibašiču in Banliču. Na lestvici sta med 12. in 22. mestom.

svetovni vojni in hkrati največji uspeh krajevne skupnosti. Največ zasluga za to pa imajo predsednik režijskega odbora Zavrh Vinko Kolman, tajnik Franc Zagrušovec, inž. Drago Čuček, projektant vodne skupnosti Felicijan Leban ter predsednik krajevne skupnosti Dobrna Milan Rehar.

Ob koncu prireditve je spregovoril predsednik skupščine občine Celje inž. Dušan Burnik, ki je vsem ob-

čanom Zavrha iskreno čestital k tej pridobitvi, kajti voda je res taka dobrina, je človeku najbolj potrebna. Po končanem govoru je odšel vodo.

Torej, vaščani Zavrha se resnično izkazali. Zelim jim, da bi se po tej akciji, ki je bila izvedena res v zelo kratkem času, odpočili nato z novimi močmi nadaljevali dela, ki so si jih dali za prihodnost.

DARJA GLANČNIK

Gasilci so takoj po otvoritvi odprli rezervoar ter preizkusili dotok vode.

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

185 LET TUŠ

VSE ZA RAZVOJ

Sočanjska tovarna usnja v slovenski usnjarski industriji ni neznan pojem in zato je prav, da ob 185-letnici, ki je vsekakor častitljiv jubilej, povemo, o tej tovarni in hkrati o njenem kolektivu več kot je navada. Prav je tudi zato, da se oddolžimo kolektivu, ki si je še zlasti zadnja leta močno prizadeval rešiti krizo, ki je mučila tovarno in katere vrh je bil lani. Vzroke za to krizo, ki so jo s skupnimi močmi zlomili, je treba iskati v stagnaciji usnjarske industrije v Sloveniji nasploh. Sočanjski tovarni usnja se danes ni treba več bati poloma-nasprotno, nekdanja Vošnjakova tovarna usnja je znova začela svojo pot navzgor.

Če se poglobimo le za hip v zgodovino sočanjske tovarne usnja, bomo lahko hitro ugotovili, da je usnjarska obrt v Sočanju takorekoč doma.

Se pred ustanovitvijo tovarne leta 1788 so bili v Sočanju že cehi usnjarjev, še pred njimi pa se je usnjarska tradicija vlekla v srednji vek. Predelovanje kože v Sočanju torej ni nič novega. Usnjarstvo v Sočanju je, kot drugod, tu in tam preživljalo krizo, ki pa so se jo vselej nekako rešili. Vošnjaki so usnjarno vedno širili in pred prvo svetovno vojno že izvažali usnje v Srbijo, Romunijo, Bolgarijo, Turčijo, Egipt ter celo v Anglijo in Združene države Amerike.

Zanimivo je, da je v obdobju druge svetovne vojne tovarna dobila nemškega komisarja, ki je bil kar Herbert Woschnagg, ki je pozneje odšel skupaj z ženo Malvino v

partizane pa tudi sicer je podpiral narodnoosvobodilno gibanje.

Po vojni je tovarna zadihala v svobodni domovini s polnimi pljuči. Bila je skorajda popolnoma ohranjena in prav zaradi tega je lahko začela nemoteno delati.

Ne bi se ustavljali ob povojnih letih, pač pa bi pogledali v sedanost, v leta, ko je tovarna začela z novim, boljšim programom, ko se modernizira in se takorekoč iz dneva v dan izboljšujejo življenjske razmere delavcev in tovarne same.

Rezultati poslovanja v letošnjem letu pa tudi v lanskem so zadovoljivi. Lani je začela obratovati nova lužarna, vse anuitete so že takorekoč vrnjene. Podjetje se je orientiralo na proizvodnjo svinjskega usnja, obdržalo pa je tudi predelavo govejega usnja. Zlasti znano je goveje usnje, ki ga poznajo kot eno najboljših v Evropi pa tudi na prekomorskem tržišču. To je tehnično usnje, ki se lika. Znana je tudi podplatna garnitura. Tovarna usnja Sočanje predvideva, da bi v bodoče modernizirala obrate za predelavo goveje kože, saj so znani kot eni največjih strokovnjakov za tovrstno proizvodnjo. Precejšen dosežek pomeni tudi nov obrat usnjene konfekcije, ki jo nameravajo še razširiti, trenutno pa dela v tem obratu okoli 65 delavcev. Ker so se združili s tovarno usnja iz Vrhnike, samostojna TOZD bodo postali 1. 1. 1974, večino svoje modernizacije izvajajo

skupaj s tem podjetjem in tako bodo skupaj z njimi modernizirali tudi obrat usnjene konfekcije. V načrtu imajo tudi proizvodnjo športnih in drugih rokavic, ki jih doslej pri nas nismo delali, razen v redkih izjemah.

Tovarna usnja Sočanje pa gleda ob svojem 185 jubileju še naprej. Precej obratov bodo še modernizirali, stare nameravajo podreti in urediti park. Prenekateri postopek, ki je danes še starinski in nerentabilen, bodo odpravili in uvedli novega, končna posledica takšnih hotenj pa bodo seveda nova delovna mesta. Podjetje se zaveda, da je za vse to potrebna strokovna moč, zato že sedaj usmerja mladino v usnjarski poklic. Doslej je bila v tovarni večina strokovnjakov s področja usnjarstva, sedaj pa se ta struktura nekoliko spreminja in v tovarno so prišli še drugi profili, ki jih moderna tovarna nujno potrebuje: ekonomisti, pravniki, psihologi itd.

In še prijetna novost: tovarna usnja Sočanje bo vsak čas odprla lasten boutique v Velenju in tako poizkušala ustreči prav vsem. Tudi boutique je posledica prizadevanj sočanjske tovarne, da zadovolji vse, ki poznajo kvaliteto njenega dolgoletnega dela. Seveda pa bodo raznolikost svojih proizvodov še povečali. 185-letnica tovarne bo nedvomno minila v znamenju uspehov in trdnosti podjetja.

Zgornji posnetek prikazuje na levi — kromov obrat, na desni pa je stari del tovarne.

DOBRNA
DOBRNA
DOBRNA

Zdravilišče Dobrna ob občinskem prazniku čestita vsem delovnim ljudem in občanom z željo, da bi svoje poslanstvo do bolnega človeka še v naprej izvrševalo v splošno zadovoljstvo bolnikov in gostov.

Zdravilišče Dobrna izkorišča v zdravstvene namene dejavnike, kot so: zdravilna termalna voda, zdravilno blato ter še vrsto medicinskih storitev s področja fizikalne medicine.

Izredna lega, srednje goško-gozdna klima nudi izredno prijeten počitek in rekreacijo številnim obiskovalcem.

Gostinski delavci zdravilišča Dobrna nudijo

kvalitetno prehrano in tudi vse vrste diet za bolnike. Pravtako je poskrbljeno tudi za zabavo in razvedrilo gostov. Kolektiv zdravilišča Dobrna se trudi, da bi bilo bivanje slehernemu gostu in bolniku čim prijetnejše.

Vsak večer razen ponedeljka je odprta kavarna, kjer igra plesni orkester, dopoldne in popoldne goste zabava promenadni koncert v zdraviliškem parku.

Upamo in želimo, da vam ne bo žal, če boste obiskali naše zdravilišče, prepričani pa smo tudi, da vas ne bomo razočarali s cenami.

Priporočamo rezervacije v vseh naših hotelih.

SKUPŠČINA
OBČINE
CELJE

in družbenopolitične organizacije v Celju čestitajo vsem občanom k prazniku občine, 20. juliju in dnevu vstaje, 22. juliju.

AVTO — MOTO

13. JULIJ — DAN ŠOFERJEV SLOVENIJE

Praznovanje dneva šoferjev in avtomehaničkov za področje Celja, ki se je začelo 4. t. m. v Zalcu, se je nadaljevalo s spretnostnimi vožnjami s kamionom in avtobusom v petek dne 13. t. m., prav na dan praznika, na novi tovorni postaji v Celju, t.j. Cret. Prijavilo se je 35 šoferjev za vožnjo s kamionom in 10 šoferjev za tekmovanje z avtobusom.

Med 35 tekmovalci s kamionom so dosegli 1. mesto Dobravec Srečko, ZSAM Celje, 2. mesto Širovnik Simon, ZSAM Celje, 3. mesto Naglič Anton, ZSAM Celje.

Med 10 tekmovalci z avtobusom so dosegli: 1. mesto Stepišek Srečko, ZSAM Zalec, 2. mesto Naglič Stane, ZSAM Celje, 3. mesto Vengust Edi, ZSAM Celje.

Po izračunu končne uvrstitve je največ zlatih odličij prejela organizacija ZSAM Zalec, zato je leta prejela prehodni pokal »13. julija« v last za leto 1973.

Vsem udeležencem vseh športnih tekmovanj za »13. julija« čestitamo k doseženim uspehom in želimo za minuli praznik, vsem srečno vožnjo.

Dopisnik PAD

Šentjur: priznanja krvodajalcem

Občinska organizacija RK v Šentjurju pri Celju je v soboto 14. julija pripravila proslavo ob 20. obletnici prostovoljnih krvodajalskih akcij. Vabljeni so bili krvodajalci, ki so dali več kot 5x kri. Podmladkarji RK so povabljenim pripeli nageljne in značke. Povabljeni so dobili ustrezna priznanja, odlikovanja in značke. O pomenu RK in krvodajalskih akcij je spregovoril nekaj besed predsednik občine Vinko Jagodič.

Posebno priznanje in praktično darilo pa je dobil krvodajalec Vinko Romih iz Prevorj, ki je kri daroval že 70-krat.

Stranice

SVET KRAJEVNE SKUP. VPRAŠUJE

Letošnja 19. prometna nesreča na ovinku ceste I. reda v kraju Tesno na meji med občino Slov. Konjice in Celje pri Sodinovi žagi poraja vprašanje: »Kdo je odgovoren za toliko število prometnih nesreč. Ali pomanjkljivi prometni znaki ali prehitra vožnja avtomobilistov ali drseča cesta na tem ovinku? Pri svetu krajevne skupnosti Stranice se sprašujejo, ali ni škoda ljudem, ki se ponesrečijo, in razbitih avtomobilov, ki ležijo ob cesti po nesrečah. Obstaja nevarnost, da se poškodujejo tudi v bližini stanujoči otroci. Ob nesrečah se zbere polno ljudi, ki sočustvujejo s poškodovanimi. Ti so prosili zastopnike krajevne skupnosti, da nekaj store, da bi se zmanjšalo število prometnih nesreč na tem ovinku. Svet krajevne skupnosti v Stranicah je že lansko leto z dopisom opozoril Cestno podjetje v Celju na te nesreče. Dobil pa je približno naslednji odgovor: »Vsak pametni šofer vidi ovinek in mora vedeti, da je treba hitrost zmanjša-

ti... Cestno podjetje je nato pred ovinkom odstranilo prometni znak, ki opozarja na dvojni ovinek in namestilo znak »Cesta drsja«. Sedaj pa že nekaj tednov ni nobenega prometnega znaka. Vse so sneli in odnesli v Celje. Svet krajevne skupnosti je posredoval tudi pri Skupščini občine Slov. Konjice, oddelku za notranje zadeve. Tam so rekli, da ne morejo ničesar storiti, da je odgovorno Cestno podjetje v Celju — obrnite se do njih, toda prometne nesreče se vrstijo druga za drugo. Ob cesti je vedno več razbitih avtomobilov, pomendrana je pšenica ob cesti. Kmetu nihče ne plača odškodnine. Vsake prve dežne kaplje, ki padejo, povzročijo drsenje avtomobilov. Po trije so navadno v nasproti ležečem travniku, zemlja vsa razrita, verižna trčenja pa imajo za posledico velike materialne stroške, mnogo strahu in solz, vedno pa vprašanje, kdo je vsemu temu kriv?

SODIN KONRAD
Predsednik KS Stranice

100 AEROVCEV NA TRIGLAVU

Ob deseti obletnici svojega delovanja, osemdesetletnici PZS in obletnici prvega vzpona na Triglav, ki ga je avgusta 1778 izvršil Luka Korosec, se bo 100 Aerovcev povzpelo na našo najvišjo goro. S tem izletom bodo kronali desetletno aktivnost sekcije, ki je v tem času narasla od 50 na 240 članov.

Povedati je treba, da tovarna Aero ne slovi le po svoji proizvodni dejavnosti. Vse hitreje se uveljavlja tudi na področju rekreacije. V podjetju aktivno delujejo številne športno-rekreacijske sekcije, ki jim podjetje, njegovi samoupravni organi in sindikat dajejo polno podporo. Planinska sekcija je že leta med vodilnimi in najaktivnejšimi. V desetih letih delovanja so planinci Aero izvršili že preko 70 eno ali več dnevni izletov, bili so v Visokih

Tatrah, Svicarskih Alpah, na večini slovenskih vrhov, kar osemkrat so se že povzpeli na Triglav. Med članstvom planinske sekcije Aero je kar 57 transverzancev. Tako aktivno delovanje seveda ni ostalo neopaženo. Ob desetletnici njihovega aktivnega dela je PD petim članom sekcije Aero podelilo posebna priznanja PZS in zlate, srebrne ter bronaste spominske značke.

Delo planinske sekcije Aero se ne omejuje le na sobotne in nedeljske izlete. Aktivni so tudi v podjetju, kjer šestokrat pripravljajo zanimiva predavanja o naših in tujih planinah, predavanja pa pogosto popestrijo tudi z diapozitivi in filmi, ki so jih sami posneli.

Deseto obletnico delovanja proslavljajo planinci Aero na slovesen način. Letos imajo v programu 10 zanimivih izletov, izdali so tudi poseben koledar, na katerem so vpisani datumi in cilji izletov. Najzanimivejši izlet v letošnjem letu bo pred pohod 100 Aerovcev na Triglav, ko se bodo 11. in 12. avgusta preko Velega polja in Planike planinci Aero povzpeli na vrh naše najvišje gore. Vse

tiste, ki so se nameravali prav v teh dneh povzpeli na Triglav opozarjamo, da bosta planinski postojanki Kredarica in Planika polno zasedeni.

NOV ČEBELARSKI DOM

V središču Polzele so minulo nedeljo otvorili člani hortikulture in čebelarstva društva na Polzeli naravni skalnjak in pionirski čebelarski dom. Prireditvi sta bili združeni in že v okviru praznovanja občinskega praznika občine Zalec.

Da bi bila otvoritev bolj pestra in slovesna, so učenci Osnovne šole Polzela pripravili pisan kulturni program. V svojih govorih so Pongrac Turnšek, Ivan Poteko, Tone Rozman, Janko Prisljan in Milko Medvešček pohvalili prizadevanja obeh društev, da bi ohranili naravni kotiček v osrčju Polzele, obenem pa tudi najmlajše

spodbujali in učili za izpopolnjevanje tega dela. Posebno so pozdravili čebelarsko družino, ki praznuje letos 25-letnico svojega delovanja. Pri gradnji in ureditvi čebelarskega doma in skalnjaka, ki je obenem tudi sprehajališče, so tako člani kot ostali prebivalci Polzele in okoliških vasi prispevali precej denarja in lesa, medtem ko so člani opravili številne udarniške ure. V veliko pomoč so bile tudi delovne organizacije na Polzeli. Ob tej priložnosti je predsednik ČD Zalec Tone Rozman podelil odlikovanja tretje stopnje Antona Janša Alojzu Rednaku in Jožetu Vrtnjaku, občinska priznanja pa so prejeli Milko Medvešček, Jože Korber in Jože Košec.

VEČ ZA VODO

Minilo je skoraj osem let od taktar, ko je Stanovanjsko komunalno podjetje iz Slovenskih Konjic zgradilo zadnji stanovanjski blok Vzrok temu je neprečakana investicija, ki jo je to podjetje vložilo v zgraditev novega vodovoda. Z delom so začeli že 1968. leta, vendar pa vodovod še danes ni popolnoma končan. Za takšno investicijo se je podjetje odločilo zato, ker star občinski vodovod ni kril vseh potreb na področju Slovenskih Konjic, saj je bil pretok vode zelo majhen (14 litrov na sekundo). V drugih krajih občine, tako v Ločah, Zičah, Tepanjah, Jerneju, Grušovljah in drugod pa so bili brez vodovoda. Celotna investicija je znašala 411 milijonov starih dinarjev. Stanovanjsko komunalno podjetje, ki je prevzelo celotno investicijo, si je pomagalo s kreditom pri banki. Vendar se je kmalu izkazalo, da podjetje ni bilo doraslo takšni investiciji. Dohodki od vodarine znašajo letno približno 41 milijonov, vzdrževanje vodovoda pa približno 30 milijonov na leto. Tako je moralo podjetje kriti ostale dolgeve iz stanovanjskega sklada. Prišlo je do tega, da je moralo podjetje plačati milijon dvesto tisoč dinarjev kazni. Da bi si zagotovili več sredstev, so sedaj povzeli ceno vodi, ki znaša za privatnike 1,5 dinarjev, v industrijske namene pa 3,6 dinarjev za kubični meter. Po izračunu bodo imeli sedaj primanjkljaja 10 do 12 milijonov starih dinarjev letno. Pomagali pa si bodo s tem, da bodo prosili banko za podaljšanje kreditnega roka na 15 let.

EMO

CELJE — JUGOSLAVIJA

Vsem občanom čestitamo za občinski praznik in se priporočamo s svojimi izdelki

SKRIT TALENT

XIX. jugoslovanske mladinske igre »Bratstva in enotnosti«, ki so bile letos v Vinkovcih, dobivajo iz leta v leto poleg športnega tudi kulturno obelježje.

Razstava slik mladih likovnih ustvarjalcev Celja, Titograda, Tuzle, Zrenjanina, Ohrida in Vinkovcev je imela tudi letos pomemben vpliv za nadaljnjo krepitev osnovnih ciljev iger — to je afirmacijo mladih in krepitev bratstva in enotnosti med našimi narodi.

Letos je na teh igrah razstavljal svoje slike tudi mladi celjan Ciril Treblnik.

— Mi lahko prosim poveš, kako si zvedel za to prireditev in kdo ti je dal pobudo, da bi razstavljal?

»Za to prireditev sem zvedel na ZMS Celje. Takoj sem se odločil, da pošljem nekaj svojih slik.«

— Kdaj si začel s slikanjem?

»Veselim se risanja sem dobil že v osnovni šoli. Že takrat sem imel nek poseben stil, s katerim profesorji niso bili preveč zadovoljni. Verjetno me je prav to spodbudilo, da sem začel še več risati.«

— Kakšen stil uporabljaš za slikanje?

»Nimam stila. V svojih risbah upodabljam življenje tako, kot si ga sam predstavljam.«

Letos si končal srednjo Tehniško šolo v Celju. Nameravaš nadaljevati s šolanjem in kje?

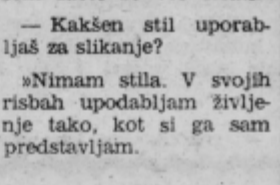
»Želim, da mi slikarstvo ostane še naprej hobi in ne kruh. Na vsak način pa bi se rad v risanju še bolj izpopolnil.«

— To je bila verjetno tvoja prva razstava, kajne? Imaš željo, da bi še kje drugje razstavljal?

»DA! Vsekakor pa bi želel, da bi imel možnost razstavljanja tudi drugod, da bi širši javnosti prikazal svoja dela.«

Ciril je miren fant. Za risanje uporablja različne tehnike, ki dajejo čutiti, da se v fantu skriva talent, ki ga mora vsekakor nadalje razvijati. Zanimivo je predvsem to, da vizije o tem, kaj bo slikal, sploh nima, ampak enostavno začne ustvarjati. Ciril, še naprej dobro slikaj!

DARJA GLANCNIK

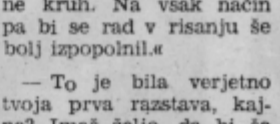

FRANC POKELSEK: nik je tudi priložnost, da nimo prehojeno pot, us in napake. Lahko se po mo z lepimi rezultati. jevni samoprispevek je prve rezultate, tudi inška podjetja prispevajo delež k prazničnemu loženju. Med novimi je tudi naša tovarna tanov dioksid. Med moram šteti še nekater tegracije v gospodarstvu kot doslej pa bomo napraviti za komunala lja.

ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

Tako pet odbornikov samo proslava. Je praznanje novih nalog. Cel zaradi mnogih dosežkov lovnih ljudi v občini.

OGLAŠUJTE V NOVI TEHNIK

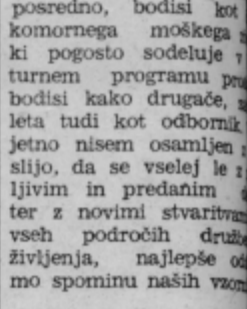

VEČ KO

Občinski praznik ga doživljamo? Takrat se porajale ob pisan članu celjske občinske

Za odgovore smo zboru: Gustava Grobelnika, skem šolskem centru Fotolika in tri odborniki Korenta, tehnologa v zarni, Franca Pokelška v cinkarni, ter Ervina B.

GUSTAV GROBELNIK: znati moram, da do svečanost občinskega ka domala vsa leta s posredno, bodisi kot komornega moškega ki pogosto sodeluje v turnem programu bodisi kako drugače, leta tudi kot odbornik, jetno nisem osamljen slijo, da se vselej le lživim in predašim ter z novimi stvaritvami vseh področjih družbe življenja, najlepše od mo spominu naših vzor

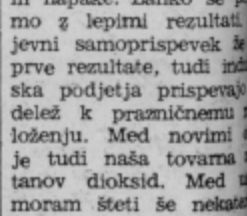

FRANC POKELSEK: nik je tudi priložnost, da nimo prehojeno pot, us in napake. Lahko se po mo z lepimi rezultati. jevni samoprispevek je prve rezultate, tudi inška podjetja prispevajo delež k prazničnemu loženju. Med novimi je tudi naša tovarna tanov dioksid. Med moram šteti še nekater tegracije v gospodarstvu kot doslej pa bomo napraviti za komunala lja.

ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

Tako pet odbornikov samo proslava. Je praznanje novih nalog. Cel zaradi mnogih dosežkov lovnih ljudi v občini.

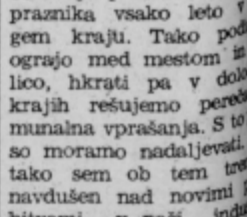
ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

Tako pet odbornikov samo proslava. Je praznanje novih nalog. Cel zaradi mnogih dosežkov lovnih ljudi v občini.

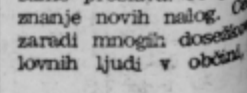
ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

Tako pet odbornikov samo proslava. Je praznanje novih nalog. Cel zaradi mnogih dosežkov lovnih ljudi v občini.

ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

Tako pet odbornikov samo proslava. Je praznanje novih nalog. Cel zaradi mnogih dosežkov lovnih ljudi v občini.

ZDRAVKO VIDMAR: zdravljan odločitev, osrednja proslava občinski praznika vsako leto v gem kraju. Tako pod ograjo med mestom in lico, hkrati pa v dolok krajih rešujemo perebunalna vprašanja. S to so moramo nadaljevati, tako sem ob tem tren navdušen nad novimi bitvami v naši indus Skoda le, da je cinkarn letela nesreča. Praznik ne povezujem tudi s nim jubilejem našega va, Fotolika.

MOJ MALI SVET

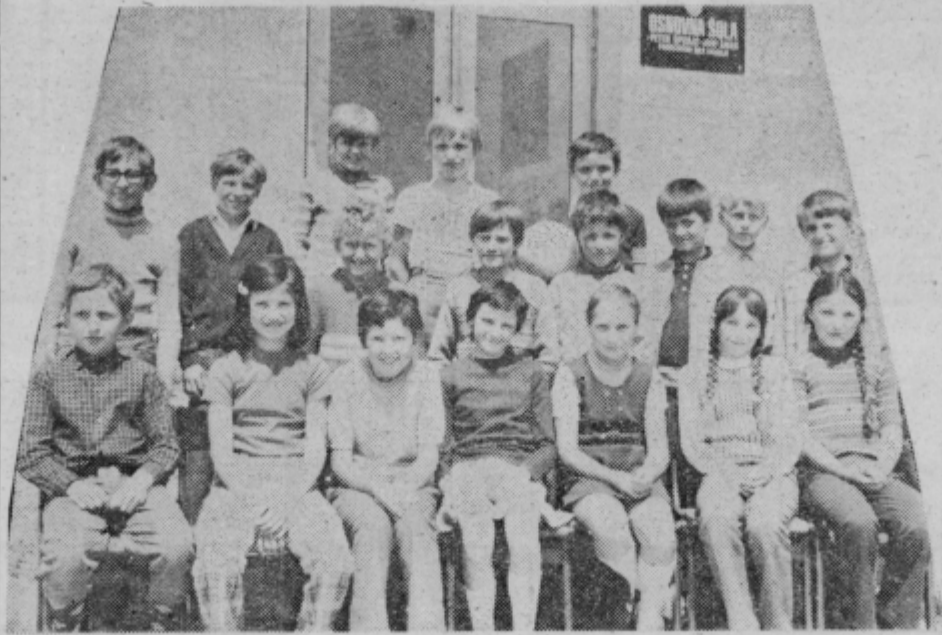
mali intervju

Ta moj mali svet! Sestavljalo ga je osemnajst otrok. In vsak je bil po svoje zanimiv. Sprva sem mislil, da bo ta pisana družina bolj nagajiva, da bom spet ob nekaj las, da bodo prenapeti živci popustili, hude ure bodo kar prepogosto divjale. Pa sem se zmotil, res sem se. Že kar na začetku šolskega leta so me obkrožili in dokaj glasno vpraševali:

— Tovariš, kam bomo šli na končni izlet?

Ta je pa dobra. Komaj smo pričeli s poukom, otroci pa me sprašujejo o končnem izletu. Aha, že vem. Lanski in predlanski otroci so pripovedovali, da smo šli na Kal. Da, naš končni izlet so vsako leto najbližje gore. Tako domače in prijazno je tam gori. Najvažnejše pa je to, da v koči nočimo. Noč v tujem, a po svoje vendar tako prijaznem svetu je za mladega človeka, za četrtošolčka veliko doživetje. Šele v dneh, ko smo prestopili mejo domačega kraja, se do kraja prepričamo, kako globoko smo z našim prijateljstvom. Zakaj, za ta mali svet je nadvse pomembno to, da začetijo v učitelju resničnega tovariša, človeka, ki se z njimi poigra, šali in jim zaupa delček svoje otroškosti. Zatorej: izlet v naravo ne prinašajo samo doživetij marveč tudi globoka spoznanja.

Potem se ta mali svet razkropi na vse strani. Tukaj so VELIKE POCITNICE. Mnogi jih bodo resnično užili, spet drugi bodo doma zakopani v dele.

pani v dele, z nabiranjem borovnic, hmelja in še česa si bodo prisluzili denar za predrage šolske potrebščine. Naj ne bi bilo starša, ki svojemu otroku ne bi dal vsaj nekaj dni resnične svobode. In najbrž je KOPANJE za otroka najslajša svoboda, največji užitek. Pa nas ustavi vprašanje: Koliko otrok zna plavati?

Poglejte: od osemnajstih samo dobra tretjina! Kako nas je lani pretreslo, ko nam je utonil prvošolček. Torej: tudi v vodo ne sme otrok vedno brez kontrole, brez starejšega tovariša, ki je več plavanja, ki ve kako potaplja jočemu rešiti življenje. Zalotimo se, da smo v tem pogledu premalo storili, da so plavalni tečaji predragi, da je na račun NOVE MATEMATIKE odpadlo mnogo telovadnih ur. Če pomislimo na pregovor: V ZDRAVEM TELESU ZDRAV DUH! — je naša velika napaka, ki je ni moč tako hitro popraviti. Naš mali svet — čuvaj se drobnih nevarnosti in se na jesen zdrav vrni v šolo!

Sprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Andrej Koritnik

Koritnikov Andrej je eden izmed mnogih v olimpijskih hribih, ki života rijo iz dneva v dan in upajo v prihodnost. Čeprav ima 10 ha zemlje in 9 glav živine, vendarle ne vidi daleč naprej. Prav zaradi tega je njegov zet Iván Gobec odšel v Nemčijo na delo. Vrnil se je nazaj in sedaj je na Koritnikovi domačiji traktor, pralni stroj, hladilnik, postavil pa si bo še garažo.

»Menite, Andrej, da bo sedaj bolje?«

»Seveda bo, ko imamo mašine. Tudi cesto smo si naredili. Pomagalo nam je Gozdno gospodarstvo Podčetrtek, največ pa smo delali sami. Tudi buldožer smo plačali sami. Lahko pa odkrito povem, da računam, čeprav imam 62 let, na Atomske toplice v Podčetrtku in to ne samo jaz, ampak mnogi sosede. Ni vrag, da se ne bi nekaj našlo tudi za nas. Poglejte, sedaj moram vstati ob 3. uri zjutraj. Potem grem na vlak in v službo v Celje, pri Obnovi delam. Lahko si predstav-

ČEVLJI IN NASMEH

Čevljarka — nekoliko ne navaden poklic za žensko. Kljub temu smo spoznali drobno ženo, ki že več kot 40 let vodi čevljarsko obrt. Nasproti Narodnega doma v Celju visi nad vrati napis »Čevljarstvo — Marija Brglez«. Prejšnji teden smo jo obiskali v njeni delavnici in jo vprašali, kaj jo je privedlo do tega, da se je pričela ukvarjati s čevljarstvom.

»Marija, kaj je bil vzrok, da ste postali poklicna čevljarka?«

»Veš, bila sem še zelo mlada, zaljubila sem se v fanta, ki se je učil za čevljarja, in ta me je pregovoril, da sem se šla še jaz učiti

za »šteparico«. Tako sem se leta 1921 izučila pri Adriji, to je bilo podjetje, ki je imelo prostore na Dečkovi cesti. Zdaj ne obstaja več. Tisto leto nas je končalo 17 vajencev. Bila sem edina ženska.«

»Ali ste imeli morda doma delavnico?«

»Ne, potem pa sva se s Francijem, to je bil moj fant, poročila in odprla tole delavnico. On je delal podplate, jaz pa kroje in šivala sva skupaj.«

Potem pa so prišli hudi časi, ki se jih Marija nič rada ne spominja. Začela se je druga vojna, ki ji je vzela enega sina, drugi se je smrtno ponesrečil. Ostali sta ji še

dve hčerki. Po drugi svetovni vojni pa je čevljarska obrt zašla v krizo. In tako se je Marija zaposlila za nekaj časa v tovarni Aero, saj je bilo dela komaj dovolj za moža. Vendar ne za dolgo. Mož je imel slabo lastnost, da je rad pogledal preveč v kozareček in delavnica je potrebovala trdnega mojstra. Tako je Marija zapustila delo v tovarni in postala mojstrica. Leta 1956 ji je umrl mož in ostala je sama z dvema hčerkama. Zavzela se je za obrt in tako vodi sama delavnico že 17 let.

»Marija, se mogoče spomnite kakšnega smešnega dogodka iz delavnice?«

»Kaj prav smešnega ni bilo. Včasih pa vidim, kako se čudijo ljudje, ki prinesejo čevlje v popravilo in vidijo, da jih popravim sama. Nekaj časa so se mi smejali tudi sosede, a zdaj so se navadili in privadila sem se tudi jaz na nasmehe.«

In za konec zaželimo Mariji, da bi ji ne zmanjkalo kralju čevljev za popravilo.

majda

CESTA NA LOKE

Ce ne bi imeli pridnih mladinskih brigad, če ne bi imeli dobrih vojakov minercev in če ne bi imeli na tem predelu Planinsko-Kozjanskega tako dobrih ljudi, ki pri gradnji ceste na poljih in gozdovih vso škodo prenesejo tako voljno, bi ne zmogli take zahtevne gradnje, ko bomo po hribovitem terenu napravili ravno in stabilno cesto.

Organizatorjem gradnje je v zadoščenju, da bo cesta grajena tam, kot je najbolj potrebno, in tudi to, da se ljudje teh vasi dobro zavedajo, da bodo kljub veliki škodi na polju imeli čez čas večje gospodarske koristi.

Veselje je delati tu, ko ljudje gledajo bodočnost, ne pa samo trenutno škodo, ki jo pri gradnji povzročamo.

Vsi želimo, da bi gospodarsko bolj napredovali in da bo naša nova cesta pripomogla, da bodo kraji življenjsko bolj privlačni in da bo mladina imela večji interes do kmetijstva. To se bo po končani gradnji gotovo bolj razvijalo. Da ne govorimo še o delavcih, ki morajo po uro in pol pešočiti, da pridejo do prometnih zvez. Nova cesta nam bo vsem veliko pomenila.

P. J.

ljate, da to ni nikakršen hec, prej veliko garanje. Po službi je treba še doma postoriti to in ono. Ni lahko, ne.«

»Imate tudi pri vas probleme z delovno silo?«

»Odvček vprašanje za vsakega, ki pozna ta del Obsotelja, sicer pa je pomanjkanje delovne sile danes že kar slovenski problem. Poglejte, pri nas nas je malo: zet, njegova žena, trije otroci in midva. Sedem torej. Midva nisva več tako za delo kot njega dni. Bil sem v partizanih, v Dachau tudi Stari pišker sem skušil. Pomagali smo partizanom... To je pustilo posledice. Kar narode, narode mladi in še vedno je premalo. Če si bomo uredili gospodarstvo, potem bo že nekako bolje.«

Marsikaj si Andrej naredi sam. Spozna se na zidarstvo in vse, kar je v zvezi s tem. Zato si lahko marsikaj naredi tudi sam, priznava pa, da če ne bi bilo zeta, bi ne šlo tako, kot gre. Kljub temu meni, da je današnji čas kmetu mnogo prinesel. Andrej veruje v napredek Obsotelja in se ga oklepa. Z istimi mislimi prepričuje tudi zeta, ki se je že odločil, da bo ostal doma, kjer so pognali korenine tudi njegovi trije otroci.

POPRAVEK

V prejšnji številki je prišlo do neljube napake v članku »Izlet na bojišček«. In sicer — 8. januarja 1943, ko je prišlo do odločilne borbe, je bilo v taborišču 65 borcev, od tega deset žensk. Zivljenje so v zadnji bitki izgubili vsi razen Kunaver Maksa, partizansko Sulc, ki je bil ranjen in se ni mogel sam ustreliti. Bil je odpeljan v Maribor in nato še z 10 tovariši kot talec 30. 6. 1943 ustreljen pri Ljubnem ob Savinji. Padle borci Pohorskega bataljona pa so čez dva dni odpeljali v Gradec, kjer so bili sežgani.

Izeta se je udeležila tudi Ivanka Kovačič-Smilja, ki je bila v štabu štirinajste divizije, ne pa pohorskega bataljona. Izlet je vodil tajnik ZZB NOV Aljažev hrib, Miha Petan, ki je obenem tudi tajnik občinskega odbora organizacije ZZB NOV.

Majda Starčkar

Kozjanski odred 73

NA POHODU

V neah od 30. 6. do 4. 7. je OK ZMS Laško organizirala pohod po poteh osvoboditve, ki se ga je udeležilo petinpetdeset mladih iz šol in delovnih organizacij, pripadnikov JLA in nekdanjih borcev.

Iz Zidanega mostu je pohodna enota, ki nosi ime Kozjanskega odreda, krenila proti Radečam in Svibnemu, kjer so skupaj z mladimi domačini prizgali kres ob občinskem prazniku v Laškem. Naslednji dan jih je pot privedla v Vrhovo in zvečer so na partizanskem mitingu zadonele narodne in partizanske pesmi. V ponedeljek, 2. julija, so se udeleženci pohoda z brodom prepevali prek Save

in nadaljevali pot prek Razbora, Polane vse do Henine, nato pa do Jurkloštra in še naprej po dolini Gračnice, kjer je februarja 1944 prvi bataljon Serčerjeve brigade štital premik XIV. divizije preko reke. Naslednji dan pohoda so pot nadaljevali prek Tevč in Reke na Smohor, kjer so skupaj z laškimi rudarji praznovali ob dnevu rudarjev. Zadnji dan pohoda je odred odšel v Rečico in se od tod vrnil v Laško. Udeleženci so se vračali veseli in zadovoljni, laška mladina pa je dokazala, da mladi zavzeto in s spoštovanjem prevzemajo tradicije narodnoosvobodilne borbe.

ANDREJ MAVRI

ta
LAVA

dan? Kako
ter misli so
anju s petimi
odborniki.
občinskega
na ekonom
direktorja
nosti: Rada
štorski žele
kovskega belila

MENT: Rad bi
tri misli, ki
ob občinskem
osem gre za
zutek, za obu
narodnoosvo
Pomembno je
praznik
severanjem do
in drugih
kraja, v kate
proslava, in
v tej zvezi
železarno, ki
namenu no
to je praz-

Na vsak
resnično praz
nje. V našem
to razpolo
s podpisom
temeljnim or
struženega dela.
ujeno ustavne
kratki pa se v
mo za uvelja
za nekatere
Sicer pa je
priložnost, da
odave, s kateri
je stara celjska
bi morali

Na vsak
resnično praz
nje. V našem
to razpolo
s podpisom
temeljnim or
struženega dela.
ujeno ustavne
kratki pa se v
mo za uvelja
za nekatere
Sicer pa je
priložnost, da
odave, s kateri
je stara celjska
bi morali

Na vsak
resnično praz
nje. V našem
to razpolo
s podpisom
temeljnim or
struženega dela.
ujeno ustavne
kratki pa se v
mo za uvelja
za nekatere
Sicer pa je
priložnost, da
odave, s kateri
je stara celjska
bi morali

Na vsak
resnično praz
nje. V našem
to razpolo
s podpisom
temeljnim or
struženega dela.
ujeno ustavne
kratki pa se v
mo za uvelja
za nekatere
Sicer pa je
priložnost, da
odave, s kateri
je stara celjska
bi morali

Na vsak
resnično praz
nje. V našem
to razpolo
s podpisom
temeljnim or
struženega dela.
ujeno ustavne
kratki pa se v
mo za uvelja
za nekatere
Sicer pa je
priložnost, da
odave, s kateri
je stara celjska
bi morali

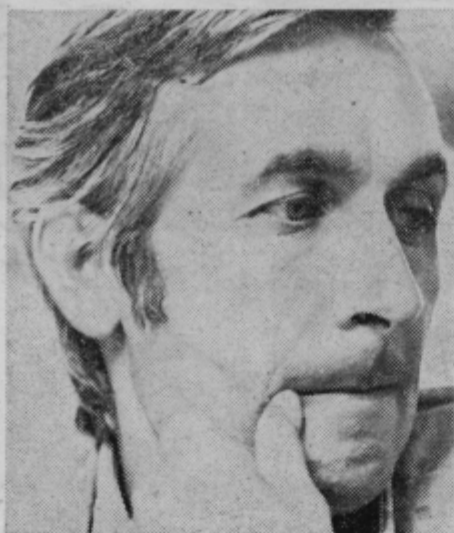

Steniško kramljanje z družino Godnik

PROSTI ČAS TENISU

Godnikove mamice in ni bilo med našim razveskoci zdravem, v nadnaslovu nesebično steniško kramljanje družino Godnik. Da se brez mamice ne gre, priznavamo enako, pa čeprav v odsot-

namesto uvoda v Dušanom Godnik in njegovo simpatično (no ja, tudi oče in simpatična, prego tako pravi, da jabolke pade daleč od dreve). Blanko Godnik, ki je dnevi dosegla svoj največji uspeh v štiriletni karijeri s tenisom: postal je pionirska državna prvenstva med posameznicami parih skupaj z mariborsko Degenovo. Na istem tekmovalnem nivoju je lep uspeh dosegel celjski pionir Pipan, ki v konkurenci 64 tekmovalcev dosegel izvrstno peto mesto. Oba pa sta pred tem že bila republiška pionirska in tako pretrgala tradicijo Maribora, Ljubljane in tja, ki so doslej gospoda-

rili v republiškem in državnem tenisu. Ta uspeh je toliko večji, če pomislimo, da gre za najosnovnejše, to je pionirske kategorije, katere avtomatično dajejo garancijo (seveda ob vestnem in načrtnem delu) za kasnejše uspehe v višjih kategorijah.

Blanka, se ukvarjaš še s

kakšnim drugim športom? »Pozimi tudi drsam in smučam. Pred leti sem aktivno tekmovala v umetnostnem drsanju, kar pa sem morala kasneje opustiti zaradi prenaporenega treninga tenisa.«

Kdo te je pripeljal na teniško igrišče? »Očka. Najprej sem pobira-

la žogice, potem pa mi je kupil otroški loparček in tako se je začelo.«

Očka je tudi tvoj trener. Kako se razumeta? »Odlično. Vendar, do mene je včasih bolj strog kot do ostalih. Več zahteva, kar pa je tudi normalno.«

Bi morda povedala nekaj

podatkov iz svoje osebne legitimacije, čeprav je še nima? .

»Stara sem štirinajst let, končala sem osemletko, v jeseni pa bom nadaljevala šolanje na Pedagoški gimnaziji.«

Zakaj ravno tam? »Rada delam z otroki.«

Kaj počneš v prostem času? »Ves prosti čas preživim v parku na teniških igriščih. Kolikor pa mi ga le ostane, ga porabim za branje. Rada berem.«

Kateri pisatelj ti je najbolj všeč, oziroma njegova dela? »Pearl Buck.«

Si osvojila kakšno bralno značko? »Pred leti zlato in srebrno.«

Koliko imaš doma pokalov? »Štiri.«

Igrala si že na peščenih in asfaltnih teniških igriščih. Kje je težje igrati in zakaj? »Težje je igrati na asfaltnih igriščih. Zogica je hitrejša, močnejše poskakuje in noge bolj trpijo.«

Verjetno imaš svoje vzornike? »Od domačih igralcev sta mi najbolj všeč Mima Jaušovec in Nikola Pilić, od tujih pa Newcombe.«

Zakaj predvsem Mima? »Z mladostjo, vestnim treningom in vsem ostalim je veliko dosegla.«

Bi ti tudi rada veliko dosegla? »Bi. Letos bom se nastopila na Bergantovem memoria- lu v Mariboru, ki bo pravza-

prav repriza državnega prvenstva, prihodnje leto pa želim čimboljše uvrstitev v mladinski konkurenci.«

Se je zvezni kapetan Lea Habunek že zanimala zate? »Osebo se nisva kontaktirali, vendar se je že začela zanimati za moje rezultate.«

Koliko teniških loparjev ima? »Samo enega, pa še tisti ni pravi Dunlop.«

Oče Dušan je samo pozornost poslušal, kaj njegova »učenka« čeblija (čeblija pa je brez treme), nato pa dodal:

»Nisem pričakoval, da bodo mladi celjski igralci tako hitro uspeli tudi v državnem merilu. Pravzaprav me je ta uspeh pričakal nepripravljeno. No ja, kar je je. Vesel sem. Tako s Pipanom, kot z Blanko.«

Takšno je bilo prijetno kramljanje z novo vedeto celjskega športa, Blanko Godnik, ki je očetu na uho povedala: »Če ne bi tega dosegla, pa ne bi prišla niti v radio niti v časopis.«

(Pa še res je. Kajti pišemo o tistih, ki delajo in nekaj dosežejo. Takšna pa je tudi naša Blanka.)

Oče Dušan: »Edino mama se v družini ne ukvarja s športom. Ima pa to lastnost, da je pred tekmovanji bolj nestrpna kot midva. To pa je tudi nekaj, kajne?«

Je. Takšno je bilo teniško kramljanje z družino Godnik. Tekst: TONE VRABL Foto: DRAGO MEDVED

73 CELJE

VSE POTI VODIJO V CELJE

jugoslovanski zbirajo v Celju. Zdaj Spasojevič, Ajanovič, in vsi celjski reprezentivci. Ostali pridejo v Celje državnem prvenstvu posameznikov, ki bo v soboto nedeljo v Zagrebu. Spasojevič se v Celju odlično počuti in pričakuje najboljši rezultat. Drugače je s Pečar na srednjem prstu de- rože je imel manjšo ope- ro in ne more metati s tako močjo. Zaradi tega je nastop v Zagrebu najverjetno najmočnejši. Sigurno bo najmočnejši celjski atlet na držav- nem prvenstvu Miro Kocuvan, ki nastopil na 100 m, 200 m in 400 m štafeti.

Svet je po navodilih trenerja Važiča odšel za nekaj dni na priprave na Rogljo na Bled. Višina naj bi Petru Kocuvan dober rezultat v Zagrebu. Redno pa je pričel trenirati tudi Vivod, ki bi ob pomoči uspehu v Zagrebu ponovno opozoril na sebe in dobil »vizo« za državno reprezentanco. Nekaj je gonjen vsi najboljši atleti se pripravljajo po prvenstvu v Zagrebu v Celje na skupne priprave. Torej, vsa pota vodijo v Celje. Tu bo letos naše atletsko slavje!

ŠPORTNI UTRINKI

Znani celjski zvezni rokometni sodnik Viki Dorn je dobil za sojenje na državnem prvenstvu republiških reprezentanc visoko priznanje. Organizator v Majdanpeku mu je podaril ob zaključku kolajno kot najboljšemu sodniku celotnega turnirja. Viki Dorn je sodil pet srečanj in dobil najvišje ocene. S tem je dokazal, da je sposoben soditi tudi najtežje tekme zvezne lige.

Vse kaže, da celjski dvigalci prihodnje leto ne bodo sodelovali na državnem tekmovalstvu in v drugi zvezni ligi. Zaradi pomanjkanja tekmovalcev in odhoda najboljših k Olimpiji je Partizan Celje ostal brez tekmovalcev. Tehnični vodja Božo Horvat sedaj išče mlade dvigalce, ki bodo sposobni za nastop šele čez nekaj let. Do takrat pa bodo Celjani samo vadili in imeli nekaj prijateljskih tekem.

Soferji, člani združenja soferjev in avtomehanicov, so priredili v Celju ob dnevu soferjev tekmovalstvo v spretnostni vožnji. Nastopilo je 44 tekmovalcev v vožnji avtobusov in kamionov. In še prvi — pri avtobusih je zmagal član Zalca Steplišnik pred Nagličem in Vengustom iz Celja. Srečko Dobrovč pa je bil najboljši med vozači kamionov pred Širovnikom, Nagličem, Gomzom in Kumerjem.

Slavko Bambir, dosedanji trener celjskega rokometnega kluba, ne bo prišel v Celje. To smo izvedeli od predsednika RK Celje Naceta Krumpaka, ki ima še vedno problem zaradi trenerja prvega moštva. Slavko Bambir se ne bo preselil v Celje zaradi tega, ker mu gre otrok v šolo. To pa je tudi največja ovira za stalni aranžma tega trenerja v Celju. V terek so imeli celjski rokometiški prvi trening in upamo, da bodo vprašanje trenerja v Celju te dni rešili in primerno pripravili igralce za prvenstvo.

VIKTOR MEDVED TRENER KLAĐIVARJA

Marljivi predsednik nogometnega kluba Kladiivar Zlatko Jeriček je povedal, da bodo nogometaši Kladiivarja te dni pričeli s pripravami za jesenski del prvenstva. Največja sprememba bo v tehničnem vodstvu. Trenerske posele bo prevzel znani nogometni strokovnjak in odlični pedagog Viktor Medved. Omenjeni trener je že vodil celjske nogometaše in pred desetimi leti vzgajal odlično mlado ekipo, ki je pozneje igrala celo v drugi zvezni ligi.

JAVORŠEK ZMAGOVALEC

Celjski konjeniški klub je pripravil turnir. Nastopili so mladi tekmovalci za nagrado občinske zveze za telesno kulturo Celje. Lep pokazal je po zanimivem tekmovalstvu v preskakovanju ovir osvojil Mojč Javoršek, mladi tekmovalce na kobilah Kobri. Na naslednjih mestih srečamo tudi mlajše tekmovalce, ki resno posegajo po boljših mestih v jugoslovanskem preskakovalnem športu.

Končni vrstni red: 1. Javoršek (na Kobri), 2. Mesarič (na Litvana), 3. Bizjak (na Monsonu), 4. Brenc (na Zmiji) in 5. Udovč (na Legendu). Lepe pokale je predal zmagovalcem zastopnik Občinske zveze za telesno kulturo Celje Viki Dorn.

ODBOJKARJI ZA OBČINSKI PRAZNIK

Partizan Gaberje je priredil ob občinskem prazniku naj- ši odbojkarški turnir, na katerem so sodelovali igralci Ljubljane, Sempetra in domačini.

V ženski konkurenci so bile domačinke boljše od Ljubljane. Zmagale so s 3:2 (15:7, 4:15, 15:13, 7:15, 15:5).

V moški konkurenci smo videli zanimive igre. Zal zaradi predaha v prvenstvu ni bila kakovost najboljša. Domačini so bili najboljši in zaslužen zmagači. Omeniti pa moramo, da so igralci Sempetra zaigrali na tem turnirju najboljše. Samo neizkušeni se imajo zahtevati, da so izgubili srečanje proti Gaberju. Rezultati: Gaberje: Sempeter 2:1, Gaberje: Ljubljana 2:1, Sempeter: Ljubljana 2:1. Končni vrstni red: Gaberje, Sempeter in Ljubljana. JK

Paberkovanje z Adijem Vidmajerjem

LJUBLJANA? DALEČ!

Takšno poletno »paberkovanje«, kot sva ga imela z Adijem Vidmajerjem, je vedno prijetno.

Kdo je Adi Vidmajer?

Poučuje telesno vzgojo na osnovni šoli v Preboldu, torej tisti šoli, katere šolsko športno društvo je letos že drugič zapored osvojilo naslov najboljšega šolskega športnega društva v Sloveniji. Adi je tudi drugače aktiven, saj si v žalski občini ne moremo zamisliti tekmovalja, kjer ne bi bil prisoten.

»Imam dva otroka in tudi ženo. Skoraj pa ni sobote in nedelje, da bi bil z njimi doma. Vedno sem na tekmovaljih, izletih, raznih prireditvah.«

Tudi letos ste postali najboljši šolski športno društvo za osnovne šole v Sloveniji. . .

»Medtem, ko smo prejšnja leta vso pozornost usmerjali v organizacijsko plat delovanja našega društva, smo temu

letos dodali tudi tekmovalne uspehe. Načrti za prihodnje pa so takšni: poleg vsega ostalega želimo zgraditi smučarsko vlečnico ali večji športni kompleks na jasi pri startu za trim stezo.«

Je ta dobro obiskana?

»Je. Zlasti zdaj poleti. Veliko tujcev, ki letujejo v Preboldu, se »poskuša« na njej.«

Počitnice so. Ali šolsko športno društvo miruje?

»Ne. Pravkar smo končali s plavalnim tečajem (že osmi), katerega je obiskalo 70 otrok, od tega 25 predšolskih. Moram povedati, da je zdaj na šoli 90 odstotkov otrok, ki znajo plavati.«

Kaj pa drugo leto?

»Zdaj, ko smo končali s plavalnim tečajem, nadaljujemo z izleti: šli bomo v Savinjske Alpe, dvakrat na Triglav, pa Raduho, Peco itd. Za najmlajše bomo pripravili izlete v bližnjo okolico.«

Adi, veliko si naredil za

razvoj športa in rekreacije v Savinjski dolini. Kaj nameravaš zdaj oz. v prihodnje?

»V Zalcu bo ustanovljena telesna kulturna skupnost. Baje naj bi to prevzel. Ze več kot leto dni pa me vabijo v Ljubljano za sekretarja republiške atletske zveze. Če mi bodo dali stanovanje, bom šel. Veš, problem je samo stanovanje.«

Zeliš ostati v Savinjski dolini?

»Ja. Tu sem zrastle, tu živim, tu dajem. Navsezadnje bi mi bilo tudi težko, da bi zapustil kraj, kjer sem nekaj naredil. Nikoli ne veš, kdo bo prišel za tabo in kako bo nadaljeval tvoje delo.«

(Ne da bi komentiral: Adi je veliko naredil. S športom je zastrupljen. Prav zaradi vsega tega bi bilo škoda, da bi odšel iz doline hmelja. Zdaj je poteza na drugih. Vsaj mislim tako.)

Tone Vrabl

Robi Kroflič, štirinajstletni plavalec Neptuna, je eden boljših pionirjev v prsnem slogu. V središču pionirjev Rudarja in Neptuna je dosegel izvrstni rezultat na 100 metrov prsno — 1:28.6.

PLAVANJE V PREBOLDU

Solsko športno društvo in TVD Partizan Prebold sta v letnem bazenu Prebold pripravila občinsko prvenstvo v plavanju, ki se ga je udeležilo 50 tekmovalcev.

REZULTATI: 100 m prsno: 1. Vrhovec 1:38,0, 2. Jerin 1:43,0, 3. Laznik 1: 49,9 itd.; 50 m prsno: 1. Vrhovec 0:40,0, 2. Jerin 42:1, 3. Galadej 43:8 itd.; 100 m kravl: 1. Novak 1: 16,0, 2. Zuža 1:24,0, 3. Cilenšek 1:26,3 itd. 50 m kravl: 1. Novak 31:0, 2. Golič 32,0, 3. Kvartič 32,4 itd.; 4 x 50 m prosto 1. SSD Prebold I. 2:14,0, 2. SSD II. 2:21,8, 3. SSD III. 2:42,4.

T. Tavčar

ŠPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

V prvi kvalifikacijski tekmi za vstop v II. republiško odbojkarško ligo so igralci Partizana Braslovce premagali Topoliščico s 3:2. Srečanje je vodil Obrsnel pred 100 gledalci. Povratno srečanje bo v nedeljo v Topoliščici.

V Preboldu se je končal začetniški plavalni tečaj. Tečaja se je udeležilo 70 otrok, med njimi pa je bilo 25 predšolskih otrok. Tečaj je vodil Adi Vidmajer.

T. Tavčar

10%

popusta

do 31. avgusta

kredit do 10 000 din

Iskra Panorama Aries
črno-beli televizor

Iskra Panorama 73
barvni televizor

Iskrine televizorje Panorama dobite v trgovinah z elektrotehničnimi izdelki in v Iskrinih prodajalnah — v Ljubljani, Mariboru in Izoli.

S KUPONOM -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.– din, prejmejo nagradni kupon.

Žrebanje kuponov bo 4. septembra.

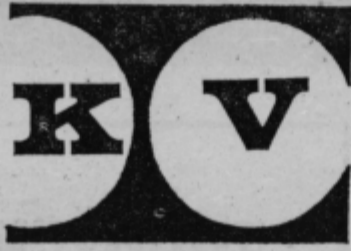
40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico.
vabi vas

VELEBLAGOVNICA

KOVINAR

obrtno podjetje
LIVARNA BARVNIH KOVIN, POLJEDELSKI
STROJI IN KOVANO ORODJE

VITANJE

Za takojšnjo dobavo imamo na razpolago stiskalnice za grozdje v naslednjih izvedbah:

Mehanične stiskalnice:

25	40	60	80	100	120	180	200	litrov
480.—	700.—	820.—	950.—	1.155.—	1.300.—	1.700.—	2.100.—	dinarji

Hidravlične stiskalnice na vreteno:

100	120	180	200	250	320	150	litrov
2.200.—	2.550.—	2.900.—	3.000.—	3.150.—	3.500.—	2.700.—	dinarji

Hidravlična stiskalnica na jarem:

120	150	180	200	250	320	litrov
2.700.—	2.850.—	3.000.—	3.200.—	3.500.—	3.800.—	dinarji

Cenjene potrošnike prosimo, da se obrnejo na naš naslov, od katerega lahko zahtevajo vse ostale informacije.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00. Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila. Zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 19. julija: 8.50 — Pod Konjsko goro; 17.30 — Aktualno v sindikatih; 17.45 — Zabavni zvoki.

Petek, 20. julija: med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — moda; 8.50 — Pod Konjsko goro; 17.30 — Turistična oddaja; 17.45 — Partizanske pesmi.

Sobota, 21. julija: 8.50 — Celjski odmevi; 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 22. julija: 10.30 — Napoved časa in poročila; 10.35 — Predstavljamo vam: Stane Sirca iz Libele; 11.00 — Proslava občinskega praznika Celje; 11.20 — Obvestila; 11.35 — Zabavni globus; 11.55 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Iz spominov aktivista OF; 12.58 — Nedeljske glasbene razglednice; 13.28 — 60 minut za razvedrilo; 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 23. julija: 8.50 — Krišem po Kozjanskem; 17.30 — Sportni pregled; 17.45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 24. julija: 8.50 — Po Savinjski dolini; 17.30 — Turkova reportaža; 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 25. julija: 8.50 — Zivljenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva resne glasbe.

22.00 24 UR (Beograd II)
PONEDELJEK, 23. VII.
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 S. Lukič: ALLEGRO CON BRIO — drama TV Zagreb v barvah (Ljubljana)
21.40 VIDEO KASETE — 4. oddaja (Ljubljana)

TOREK, 24. VII.
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 L. N. Tolstoj: VOJNA IN MIR — barvna TV nadaljevanka (Ljubljana)
21.20 KAJ HOCEMO — Ob izstavnih in kongresnih sprejemih (Ljubljana)
21.40 DIAGONALE (Ljubljana)
22.40 DIAGONALE (Ljubljana)

SREDA, 25. VII.
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 NORI PODVIG — barvni film (Ljubljana)
22.15 GLASBENI NOKTURNO: Neznani in znani Chopin (Lj)

CETRTEK, 26. VII.
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.35 KAM IN KAKO NA ODDIH (Ljubljana)

20.40 CETRTKOVI RAZGLEDI (Ljubljana)
21.30 PRIGODE VRLEGA VOJAKA SVEJKA — II. del (Lj)

22.30 POROCILA (Ljubljana)
PETEK, 27. VII.
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)

20.35 DIVJA REKA — ameriški film (Ljubljana)
22.20 XXI. STOLETJE (Ljubljana)
22.45 POROCILA (Ljubljana)

SOBOTA, 28. VII.
17.30 POLKLORNA ODDAJA (Lj)
18.00 OBZORNIK (Ljubljana)
18.15 RISANKA IN GOVORICA ZIVALI — sovjetski barvni film (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)

20.30 MIKIS TEODORAKIS — glasbena oddaja (Ljubljana)
21.30 ŠERIF V NEW YORK — serijski barvni film (Lj)

22.45 TV KAZIPOT (Ljubljana)
23.05 POROCILA (Ljubljana)

UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 KRONIKA (Zagreb)
18.15 OTROŠKI SPORED (Bg)
19.15 SERIJSKA ODDAJA (Zagreb)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)

20.00 TV DNEVNIK (Sarajevo — Zagreb II)
20.30 TV DRAMA (Beograd — Zagreb II)

21.30 FELJTON (Beograd — Zagreb II)
22.00 GLASBENA ODDAJA (Beograd — Zagreb II)

22.30 24 UR (Beograd — Zagreb II)

TV spored

NEDELJA, 22. VII.

17.50 RETROSPEKTIVA JUGOSLOVANSKEGA FILMA: Na svoji zemlji — slov. film (Lj)

19.45 RISANKA (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.30 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)

20.35 POMLAD V SVOBODI (Lj)

21.35 DOBRE STARE MELODIJE (Zagreb)

21.50 SPORTNI PREGLED (JRT)

22.20 POROCILA (Ljubljana)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)

20.30 CELOVEČERNI FILM (Beograd II)

gorenje

ZVESTOBA
ZA
ZVESTOBO

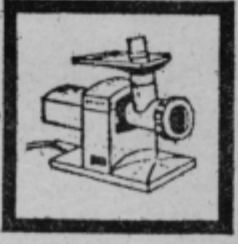
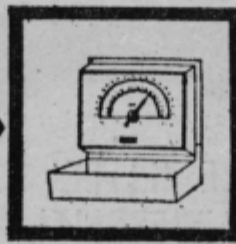
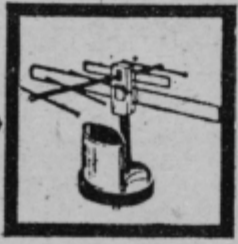
ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK GORENJA

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK OD VELIKIH APARATOV GORENJA IN BOSTE DO 31. JULIJA KUPILI SE EN IZDELEK GORENJA, BOSTE PREJELI DARILO. PRI NAKUPU ZAHTEVAJTE V TRGOVINI KUPON, GA S PRODAJALCEM IZPOLNITE IN POSLJITE GORENJU.

GORENJE VAM BO IZROČILO NAGRADO — ENEGA OD MAJHNIH APARATOV ZA GOSPODINSTVO, S KILOGRAMOV MIXALA ALI TELEVIZIJSKO ANTENO.

1+1=3
ENA IN ENA
JE TRI SAMO PRI
GORENJU

IZKORISTITE KREDIT

CINKARNA

metalurško kemična industrija

CELJE

razglaš

naslednja prosta delovna mesta:

1. diplomirani inženir kemijske tehnologije — strokovni sodelavec v prodaji titan dioksida

POGOJ: fakulteta za naravoslovje in tehnologijo. Moški z odsluženim vojaškim rokom.

2. diplomirani ekonomist — strokovni sodelavec v razvojnem sektorju

POGOJ: končana ekonomska fakulteta ali visoka komercialna šola. Praksa zaželena.

3. tekstilni inženir — strokovni sodelavec v proizvodnji tekstilnih barv

POGOJ: višja tehnična šola in 5 let prakse.

4. usnjarski inženir — strokovni sodelavec v proizvodnji usnjarskih barv

POGOJ: višja usnjarska šola in 5 let prakse.

5. več finančnih in ekonomskih tehnikov za delo v finančnem sektorju

POGOJ: končana ekonomska srednja šola ali 4-letna administrativna šola. Praksa je zaželena.

6. strojni tehnik — sodelavec v pripravi dela

POGOJ: končana srednja tehnična šola in 5 let prakse.

7. več kvalificiranih strojnih ključavničarjev

POGOJ: končana poklicna kovinarska šola.

8. več kvalificiranih električarjev

POGOJ: končana poklicna šola.

9. več delavcev za delo v proizvodnji

Moški star nad 18 let.

Nudimo možnost napredovanja in dopolnilnega izpopolnjevanja.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi OD.

Vse kandidate, ki bi bili pripravljeni postati naši sodelavci, vljudno vabimo, da se zglasijo v kadrovskem sektorju podjetja osebno ali pa pošljejo pisмено ponudbo v 15 dneh od dneva razglašja časopisu.

OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE

SPLOŠNA VODNA SKUPNOST SAVINJA

nivo

celje

se pridružuje čestitkam
k občinskem prazniku

- načrtujemo
- izvajamo
- gradimo
- inženiring
- vodne in nizke gradnje

ZDRUŽENO PODJETJE SLOVENSKE ŽELEZARNE LJUBLJANA

STORE

ŽELEZARNA ŠTORE

čestita vsem občanom Celja
k občinskem prazniku

Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE

Vsa lepota perila je pred vami

ČE ŽELITE
RAZVESELITI
ŽENO, HČERKO ALI
ZAROČENKO
POTEM KUPUJTE
V SPECIALIZIRANI
TRGOVINI
ŽENSKEGA PERILA

Veronika

CELJE · Zidanškova 4

Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE Veronika CELJE

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

obisk v GRADISU

SPECIALIZIRANI ZA SKLADIŠČA

V Gradbeno industrijskem podjetju GRADIS, gradbeno vodstvo Celje, je trenutno zaposlenih 550 ljudi, katerih delovno območje je celotna celjska regija. Ob našem obisku v celjski enoti GRADISA smo izvedeli, da trenutno zvajajo gradbena dela pri naslednjih večjih gradnjah na našem področju:

— osnovna šola na Otoku v Celju (prevzeli so komplet

no delo kot inženiring skupaj z Zavodom za napredek gospodarstva);

— gradnja stanovanj na Otoku III (so v zaključni fazi z gradnjo dveh stolpnih, kasneje pa bodo z gradnjo stanovanj nadaljevali na drugih gradbenih kompleksih v Celju);

— gradnja hale za kontejnerje v EMO;

— gradnja obrata za predelavo sadja ETOL v Skofji vasi;

— gradnja hotela in baze na ob Ziravilišču v Laškem;

— gradnja 156 stanovanjskega bloka v Velenju;

— gradnja delavnic v Termoelektrarni Soštanj.

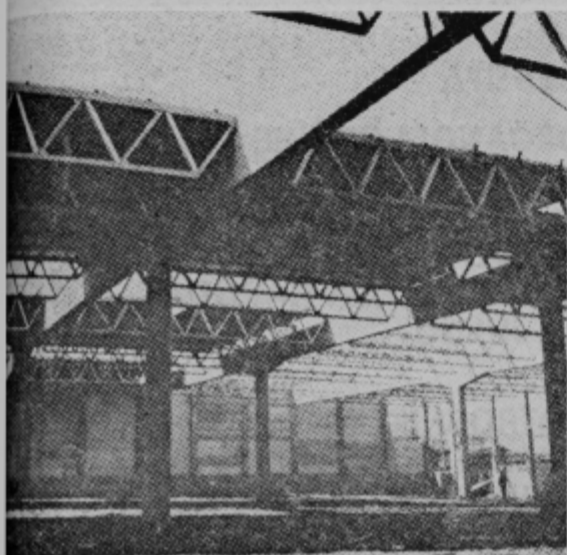
Pril GRADISU pa se vse bolj usmerjajo v forsirano gradnjo industrijskih montažnih in polmontažnih hal, katerih so samo v lanskem letu na celjskem področju zgradili več kot 20 tisoč kv. m. Tako so zgradili takšne hale v EMO, Javna skladišča, AERO, ETOL, LIBELA, itd. V pripravi je gradnja nadaljnjih 20 tisoč kv. m hal, ki jih bodo zgradili letos in v prihodnjem letu. Hale gradijo po lanskem sistemu, saj so jih sprojehtirali v dveh lastnih projektivnih birojih. Imajo tudi več lastnih obratov (npr. lesni, kovinski

itd.), ki imajo sami letno okoli 20 milijard starih din realizacije.

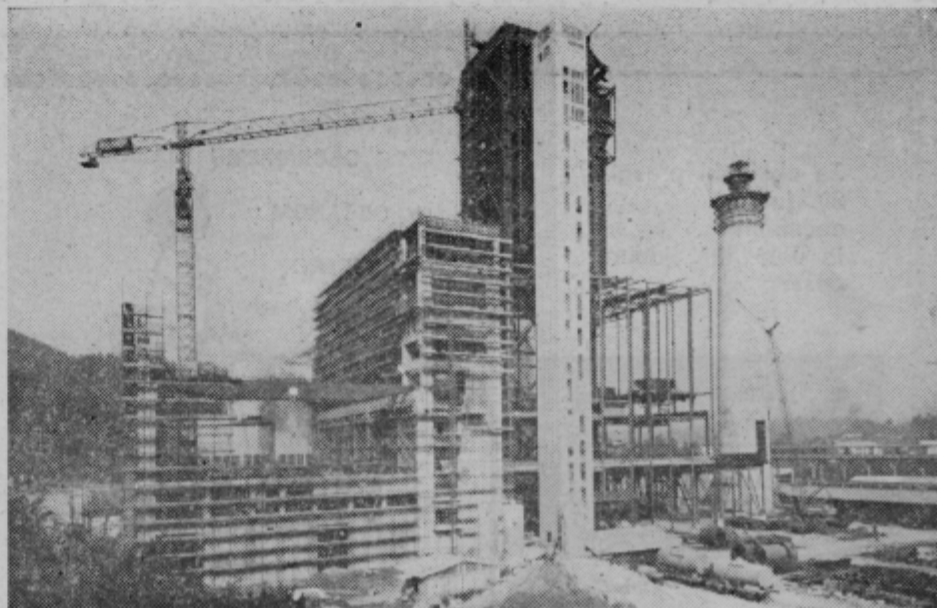
V programu imajo tudi sistemsko gradnjo za solidarnostne sklade za delavska stanovanja. Ker imajo letos dovolj drugega dela, se bodo udeležili razpisa omenjenega sklada za gradnjo delavskih stanovanj šele prihodnje leto.

V podjetju pa so tudi drugače aktivni, saj so že 17. maja podpisali sporazum o ustanovitvi TOZD in s tem začeli uresničevati ustavna dopolnila. Ustanovili so tudi interno banko, ki bo vodila vse finančne posle podjetja. V podjetju pa so že pred ustanovitvijo TOZD delali po novih principih, tako da je podpis sporazuma bil

samo logično nadaljevanje tistega, kar bi podjetju prineslo še boljše rezultate. Z ustanovitvijo TOZD pa niso zmanjšali udarne moči in enotnosti podjetja, ker so se sporazumeli, da vse stvari, ki krepijo podjetje (predvsem mehanizacija, finančna sredstva, razvojna služba, priprava dela itd.) ostanejo skupne.

Gradnja skladiščnih hal po lastnem sistemu.

Gradnja industrijskega objekta Termoelektrarne Soštanj.

aero

DAJE OBČINI POMEMBEN PRISPEVEK

Kot vsa leta doslej, je Aero tudi v letu 1972 dal občini Celje pomemben prispevek. Tako so prispevali:

Za družbene obveznosti	105.000,—
Temeljni skupnosti otroškega varstva	150.000,—
Občinski prometni davek	6.788,—
Občinski davek iz OD in za izobraževanje	1.584.444,—
Prispevek za uporabo mestnih zemljišč	122.232,—
Posojila skupnih rezerv za občino Celje	235.121,85
Prispevek za izgradnjo borčevskih stanovanj	268.480,60
Del za subvencioniranje stanarine	110.747,70
Samoprispevek za šolstvo	146.656,30

Vsi ti prispevki znašajo 2.729.470,45 dinarjev. Seveda pa to še ni vse. Tej številki je treba prišteti še pomoč raznim družbenim organizacijam, društvom in ustanovam.

EKSPANZIJA IZVOZA

Aero dolga leta ni bil med pomembnimi izvozniki. Šele lani se je prvič uvrstil med največje izvoznike v celjski občini. Dosegli so milijon dolarjev izvoza. Tudi letos dajejo v Aeru izvozu vso potrebno pozornost. Izvozni posli se še vnaprej širijo. Tako so se s svojimi proizvodi letos prvič predstavili na tržiščih dežel tretjega sveta in s tem dali svoj delež splošni politiki tesnejšega sodelovanja s temi deželami. Tudi usmeritev v osvajanje tržišč vzhoda se je izkazala za pravilno. Bili so med prvimi, ki so osvojili madžarski trg, kar se v letošnjem letu, ko so Madžari prešli na konvertibilni način poslovanja, še posebej obrestuje. Ime A E R O poznajo v Albaniji, Romuniji, Poljski, Madžarski, Libanonu, Saudovi Arabiji, Libiji, Kuwaitu, Angliji, Nizozemskem.

Letos so uspeli tudi s prvim izvozom na zahodno tržišče. V Anglijo in na Nizozemsko so izvozili prve količine selotejpa in neskončnih obrazcev za elektronsko obdelavo podatkov.

Med najpomembnejšimi artikli Aera so: Amor papir, jasnit papir, samolepilne etikete, selotejp, neskončni obrazci, barva za razmnoževanje, matrice, lepila, vse vrste karbon papirjev, osvežilni robčki, telex role — skratka — skoraj celoten proizvodni program.

25 LET AERO BARVIC

Letos poteka 25 let, kar so Aero barvice prvič osrečile šolarja in nadarjene slikarje. Od tistih časov do

danes se je mnogo spremenilo. Za primer naj povemo le, da se je proizvodnja barvic dvignila od dobrih 8 ton v letu 1948 na 291,7 ton v letu 1972. Z barvicami so, preračunano na današnje cene, leta 1948 ustvarili 625.081.— dinarjev, lani pa že kar 13.231.190.— dinarjev. Ob tem velja poudariti, da proizvajajo barvice vseh vrst. Od akvarelnih, tempera, do najzahtevnejših umetniških oljnih barv. Prav v zadnjem času jim je z izboljšanim tehnološkim postopkom uspelo še povečati kvaliteto najzahtevnejših umetniških oljnih barv, za katere je Aero edini proizvajalec v Jugoslaviji. Aerove umetniške barve so enake najkvalitetnejšim tujim tovrstnim izdelkom.

OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE — OBCINA CELJE PRAZNUJE

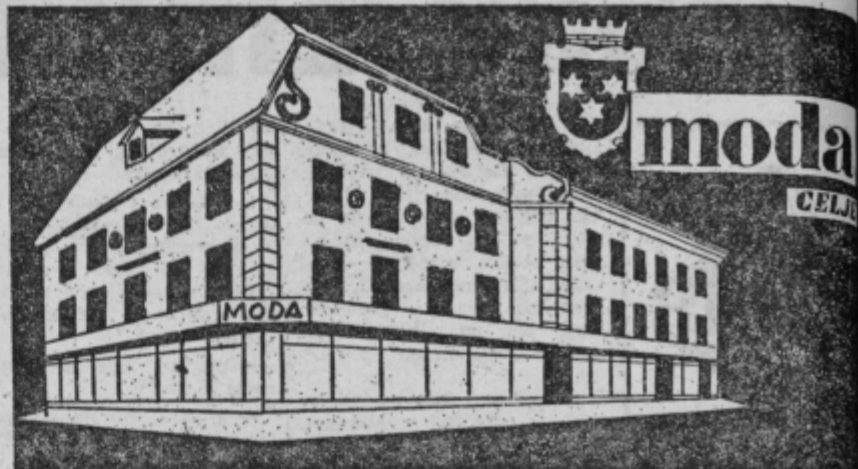
Občanom,
uporabnikom poštnih, telefonskih
in telegrafskih storitev
za 20. julij — praznik občine Celje

iskreno čestita

Podjetje za ptt promet v Celju

z vsemi svojimi enotami

TRGOVSKO PODJETJE

ČESTITA

OBČANOM OBČINE CELJE
K PRAZNIKU — 20. JULIJU
in
DNEVU VSTAJE
SLOVENSKEGA NARODA —
22. JULIJU

POTROŠNIKOM
HKRATI PRIPOROČA
V SVOJIH POSLOVALNICAH
NAKUP POLETNE GARDEROBE
IN KOZMETIKE ZA SONČENJE.

Za občinski praznik
20. julij
občanom
in delovnim ljudem
čestita

Priporočamo vam svoje
kvalitetne usluge!

K OBČINSKEMU PRAZNIKU
OBČANOM
ISKRENO
ČESTITA

CENTER

SESTAVLJENA ORGANIZACIJA
ZDRUŽENEGA DELA
PROIZVODNJE IN TRGOVINE

FERRALIT

„Klima“

KOVINOTEHNA

LIBELA-CELJE

čestita

k prazniku občine Celje — 20. juliju
in dnevu vstaje slovenskega naroda —
22. juliju

ZLATARNA — CELJE

PROIZVODNJA ZLATÉGA IN SREBRNEGA NA-
KITA, PREDELAVA PLEMENTIH KOVIN, RAFI-
NACIJA, IZDELAVA ZOBNEGA ZLATA, EXPORT-
IMPORT, KONSIGNACIJA, ZASTOPANJE TUJIH
FIRM, TRGOVINA NA VELIKO IN MALO

Združeno podjetje
ZLATARNA CELJE

s svojimi temeljnimi
organizacijami združenega
dela:

ZLATARNA CELJE, CELJE,
ATELJE ZA ZLATARSTVO
LJUBLJANA,
ZLATARSTVO TRBOVLJE,
AURODENT LJUBLJANA,
AUREA CELJE

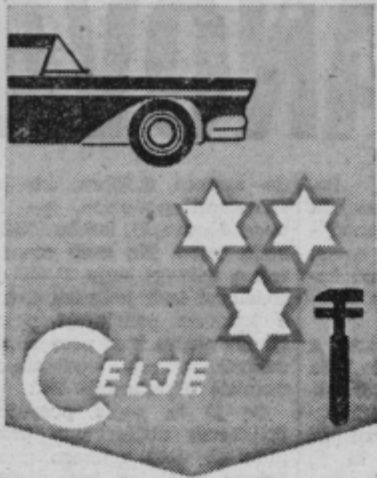
čestita občanom ob prazniku mesta Celja

ZLATARNA — CELJE

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

Trgovsko podjetje
na veliko in malo
s servisi

avto celje

CELJE,
Ljubljanska 11

- servo-hidravlični zavorni sistem
- programirani brisalci vetrobranskega stekla
- dvojni asimetrični žarometi
- teža vozila 970 kp
- primeren za vse ceste

Za praznik občine Celje
občanom
iskreno čestitamo!

Avtomobili ZASTAVA 1300 so uspešno vozili na mnogih rallyjih, med ostalimi na TOUR D'EUROPE 1971.

Nudimo vam družinski kredit, dobava vozila takoj po vplačilu.

Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

Priporoča se »AVTO-CELJE« CELJE

VAM NUDI OSEBNE AVTOMOBILE ZASTAVA 1300

Cena avtomobila

1300 P 41.723,65 Ndin

1300 Lux 44.326,70 Ndin

Avtomobili ZASTAVA 1300 so luksuzni, praktični in trajno elegantni ter imajo odlične tehnične lastnosti:

- pospešek od 0—100 km/h — 21 sekund
- maksimalna hitrost vozila preko 140 km/h
- moč in prostornina motorja — 60 KM/DIN, 1295 ccm
- disk zavore na vseh štirih kolesih

ZASTAVA 1300 Luxe

Novo v LIK Savinja, Celje

POHIŠTVO ZA MLADE

Bodimo aktualni: v LIK Savinja, kjer je zaposlenih 820 delavcev, so že izpeljali prvo fazo prilaganja novim ustavnim dopolnilom. V kratkem bodo ustanovili sedem temeljnih organizacij združenega dela (pet v proizvodnji, eno za stranske dejavnosti in eno za skupne službe). V podjetju so dosledno realizirali ustavna dopolnila, ker so ustanovili maksimalno število temeljnih organizacij. Ob tako prilagojeni organizaciji podjetja ustavnim dopolnilom se tako vodstvo podjetja kot tudi vse družbene — politične organizacije v njem zavedajo odgovornosti, ki so jih s tem sprejeli, saj bo takšna organizacija zahtevala izredno poglobljeno samoupravno in tudi strokovno delovanje na vseh področjih.

Brez težav niso tudi v proizvodnji. Letos je tržna situacija izredno zahtevna in težka, saj se zelo hitro menjujejo tržni pogoji na domačem in tujem tržišču. Temu se je treba stalno prilagajati in usmerjati realizacijo na tisto tržišče, kjer dosežejo boljše poslovne rezultate.

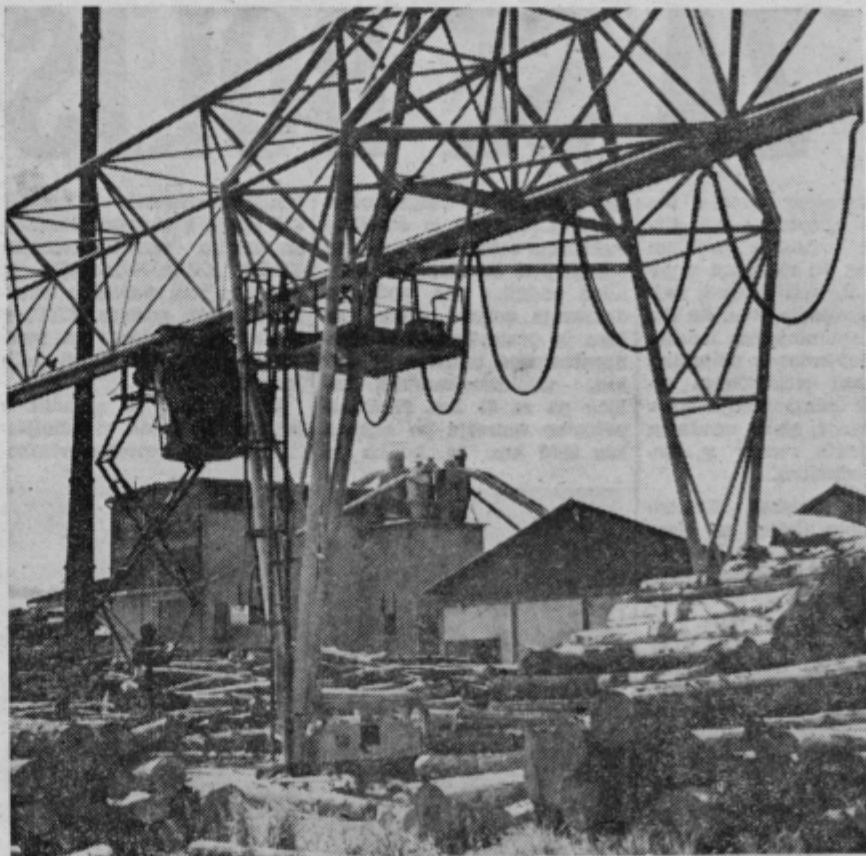
Za letos predvidevajo realizacijo 140 milijonov

din, relativno povečanje v primerjavi z lanskim letom pa je 15 odstotkov. Pri tej planirani realizaciji predvidevajo 11 milijonov 600 tisoč din brutto akumulacije, 46 odstotkov vse realizacije predstavlja izvoz, kjer računajo, da bodo v letošnjem letu dosegli na konvertibilnem področju štiri milijone dolarjev (v prvi polovici leta so dosegli 1,9 milijona). Spremenilo se je tudi razmerje med prodajo na domačem tržišču in izvozom. Letos predvidevajo 52 odstotkov proizvodnje za izvoz, ostalo pa bodo prodali na domačem tržišču (lani je bilo to razmerje 44:56 v korist domačega tržišča). Največ izvažajo v Avstrijo, kjer so kot edini jugoslovanski proizvajalec uspeli v takšnem obsegu s prodajo finalnih izdelkov (pohištvo), Zvezno republiko Nemčijo, Italijo, Švico, ZDA, delno tudi v Belgijo in skandinavske dežele (to je konvertibilno področje), Poljsko, SZ in CSSR ter dežele na Bližnjem vzhodu. Surovine največ uvažajo iz Afrike in ZDA, repromaterial pa iz zahodnoevropskih držav, vendar je uvoz znatno manjši, kot pa izvoz njihovih izdelkov.

Letošnja realizacija je bila predvidena z zaposlit-

vijo 910 ljudi. Zaradi pomanjkanja delovne sile pa je vprašljiva uresničitev zadanih nalog. Rešitev bodo poskušali najti tako, da se bodo bolj usmerili v izvoz in dosegli boljše rezultate ter izpad zaradi delovne sile s tem nadomestili.

V LIK Savinja vsako leto presenetijo s kakšnim novim artiklom, ki pomeni majhen boom na našem tržišču lesne stroke. Tako so za letos pripravili nov program modularnega pohištva za mlade — imenovan mozaik želja. Mozaik je modularni pohištveni sistem. Doslej je lesno industrijski kombinat Savinja bil znan kot proizvajalec otroškega barvnega pohištva ter drobnega kosovnega pohištva, katerega glavna karakteristika je funkcionalnost. Mozaik, nov program pohištva v sistemu predstavlja zadnji dosežek slovenskih konstruktorjev pohištva, realiziran pa je v tovarni z bogato tradicijo v pohištveni stroki. Funkcionalnost, sestavljenost in prijetna, sveža domačnost, to je mozaik. Pohištvo je delano v štirih barvnih kombinacijah v svežih pastelnih tonih. Zelo elegantno delujejo kombinacije lesa z belo barvo. Izvedba je v su-

rovi iverici, ki jo sami površinsko obdelate. S tem vsakemu dopušča brezštevne možnosti fantazije, da si pohištvo uredi tako, kot želi. Mozaik je pohištvo za mlade: mlade po letih in mlade po srcu. Mladi so želeli nekaj povsem »svojega« in Savinja jim je ustregla. Avtor mozaika je ing. arh. Niko Kraš s sodelavci. Mozaik je korak

naprej v pohištveni industriji, čeprav je obdržal vse tehnološke principe, ki so jih uporabljali v Savinji že prej. Mozaik je kombinacija elementov (omar, omari, pisalnih miz, postelje), ki se dajo sestaviti na eno. Staven način (saj med sabo niso vezani) v nič koliko kombinacij. Pri mozaiku bo mlade najbolj navdušila površinska

obdelava. Kupiti bo mogoče barvasto površinsko obdelavo, katero bodo mladi pobarvali po želji, jo oblepili s tapetami, plakati ali uredili kako drugače. Surova obdelava pa bo tudi 30 odstotkov cenejša. Sodobno, poceni, praktično — to so glavni aduti mozaika. LIK Savinja pa je znova presenetil. Tokrat mlade.

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

IZPOLNJEN PLAN IN STANOVANJ

Danes je gradbeništvo gospodarska panoga, ki je še kako važna v našem ekonomskem družbenem življenju in razvoju. Vedno bolj pereča stanovanjska problematika sili k razmišljanju ne samo ekonomske in družbeno politične sredine, temveč tudi same gradbenike. V celjskem gradbeno industrijskem podjetju Ingrad stabilizacijska prizadevanja niso zalotila kolektiv nepraviljen. Kljub številnim problemom, s katerimi se srečuje celotno gradbeništvo pri nas, so uspeli najti rešitve, ki bodo pripomogle k hitrejši gradnji stanovanj.

Konkreten rezultat teh prizadevanj je bilo uspešno sodelovanje na licitaciji za gradnjo 150 stanovanj, ki bodo zgrajena iz občinskega solidarnostnega sklada. Seveda pa so se morali v Ingradu tudi tehnološko in organizacijsko pripraviti na te gradnje, predvsem z novimi tehnološkimi kapacitetami.

Mednje moramo vsekakor prišteti novo sodobno in veliko betonarno v Medlogu in povsem nov sistem gradnje po sistemu rutinora, ki omogoča hitro in kvalitetno gradnjo stanovanj in drugih objektov.

Začrtan polletni plan, ki je v sklopu celoletnega plana za leto 1973, bo izpolnjen, čeprav bo ustvarjen v sedanjem času le za 43 odstotkov. Vendar je takšen podatek v gradbeništvo povsem nekaj običajnega, saj je znano, da so prvi meseci v letu za gradbenike dokaj neugodni, predvsem zaradi vremenskih razmer, da pa v drugi polovici leta vse to nadomestijo in plan celo presežejo. Sedanja pokazatelja pa pričajo o povsem normalnem razvojnem procesu same proizvodnje. Vendar pri Ingradu opozarjajo na določene težave, ki bodo nujno nastopile predvsem zaradi neurejenega trga. Kmalu se bo pojavilo veliko pomanjkanje radiatorjev

zaradi ustavljene proizvodnje dobivanjem vajencev. Po vsem jasna je ugotovitev, da na ožjem celjskem območju ne morejo dobiti niti enega vajenca več, kar nazorno kaže na problem položaja gradbenicev pri nas.

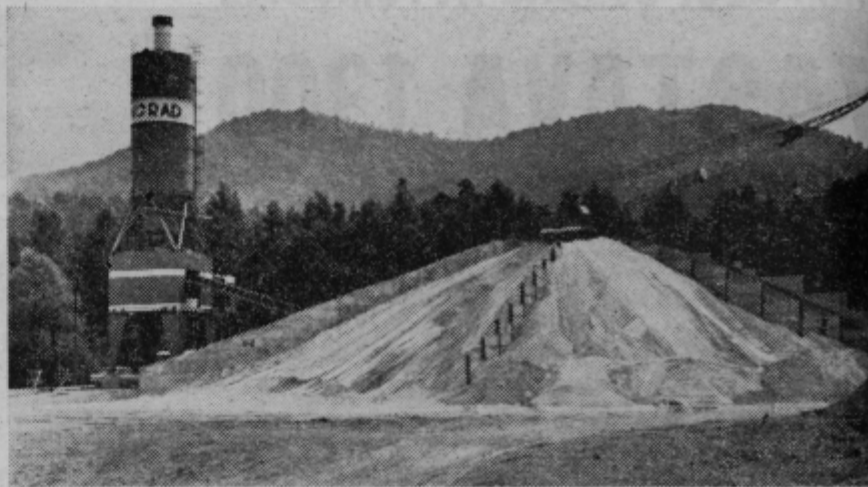
In kako je v Ingradu z ustanavljanjem TOZD? Dela na tem področju dobro napredujejo. Po zadnji seji delegatov, ki so izvoljeni za formiranje TOZD in ki je bila združena s strokovnim svetom podjetja, se še niso odločili, ali bodo imeli 4 ali samo 3 TOZD. Analitske ocene so izdelane za štiri TOZD,

Poseben problem zavzema v Ingradu kadri. Tako tisti v tehnoloških službah in pripravi dela, kot tisti v neposredni proizvodnji. Vedno težje je za kadre v neposredni proizvodnji. Delno so temu krivi tudi še neusklajeni samoupravni sporazumi med republikami in se že dogaja, da so v sosednjih republikah gradbinci ponekod bolj plačani kot pri nas, to pa je vzrok, da ne prihajajo več k nam v takšnem številu kot so prej, oziroma, toliko kot bi jih pri nas rabili. Najtežje je s pri-

do meseca oktobra, ko bo sporazum podpisan, pa se bodo dogovorili, koliko TOZD bodo imeli. Na vseh razpravah o ustanavljanju TOZD je sodeloval tudi politični aktiv, v katerem sodelujejo poleg članov aktiva tudi predsednik delavskega sveta, sindikata in osnovne organizacije ZK.

Ce je ta zapis posvečen celjskemu občinskemu prazniku ob delu velikega gradbenega kolektiva, kot je celjski Ingrad, lahko z zadovoljstvom ugotovljamo, da bo kolektiv v celoti premostil številne pa tudi nemajh-

ne probleme, pred katerimi postavljene. Z družbeno gospodarstvom, z razvojem novih, sodobnejših tehnologij dela, bodo katerih se nahaja naše gospodarstvo in ne gradbeništvo. Prizadevanj vseh pa so usmerjena k boljšemu delu, boljšemu spodarjenju, torej za ne dosežke na polju zaočje in razvoja gospodarstva. Celjski Ingrad s delom daje nemajhnem prizadevanjem.

Obisk v ELEKTRO Celju - poslovni enoti Celje

ZA ŠE BOLJŠO ELEKTRIKO

Vse pogosteje stopa v današnjem gospodarskem življenju v ospredje problem energetike. Pa ne samo v gospodarstvu, tudi drugod, najčešče v gospodinjstvu. Se dobro se spominjamo lanskoletnih problemov z neželjimi redukcijami električnega toka zaradi pomanjkanja energetskega virov, slabe mreže in neustvarjenih rezerv v elektrogospodarstvu.

Ko smo obiskali Elektro Celje, enoto Celje, so nam povedali, da posebno še v letošnjem letu usmerjajo vsa svoja prizadevanja za izboljšanje električne energije. Ker trenutno ni v Sloveniji v izgradnji noben nov vir električne energije (elektrarna), morajo biti prizadevanja usmerjena v znatno izboljšanje električne mreže in v izgradnjo transformatorskih postaj.

Zgovoren je podatek, ki govori o tem, da deluje enota Celje na območju šestih občin celjske regije in ima registriranih preko 52.000 odjemalcev električne energije. Tako so samo v lanskem letu prodali 259.000.000 kWh, za letos pa planirajo prodajo 285.000.000 kWh. Morda se bo kdo vprašal, kako je mogoče planirati vnaprej in tudi povečevati plan ob enakem številu slovenskih elektrarn. Enota Celje daje soglasje za uporabo električne energije novim proslcem, glede na moč in porabo planirane porabljene energije. Toda sprašujejo se, koliko časa bodo lahko vsakomur dali sogla-

sje, posebno še večjim odjemalcem. Upanje je atomska električna centrala v Krškem.

Poglejmo še nekatere zanimive podatke: na področju delovanja celjske enote Elektra je postavljenega visokonapetostnega omrežja za 875 km, visokonapetostnih kablov pa za 61 km. Nizkonapetostno omrežje pa zajema kar 3590 km. In koliko je

transformatorskih postaj? 624 jih je s skupno instalirano močjo transformatorjev 333.532 KVA. Najnovejša je bila zgrajena razdelilna transformatorska postaja (RTP) v Trnovljah, v katero so investirali preko 600 starih milijonov.

In kaj vse so zgradili v lanskem letu, da bi izboljšali električno omrežje: visoko-

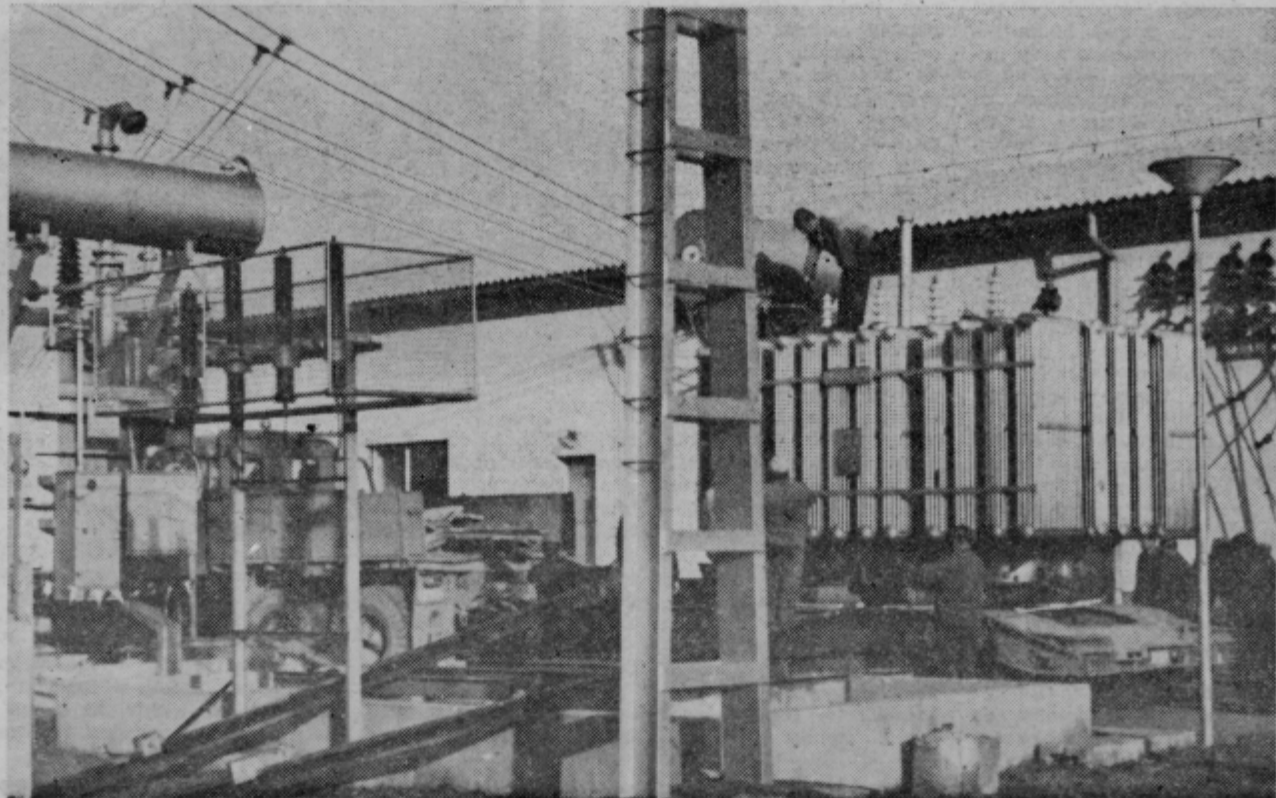
napetostnih daljnovodov in kablovodov so zgradili za dolžino 25 km, postavili pa so tudi 35 transformatorskih postaj. Kot smo omenili, je med njimi najvažnejša razdelilna transformatorska postaja v Trnovljah, ki bo oskrbovala z električno energijo industrijski del Celja, predvsem pa novo tovarno titanovega dioksida celjske Cinkarne. To

je zelo sodobna postaja, ki jo daljinsko upravljajo iz sedeža v Celju, sicer pa so tudi vse ostale transformatorske postaje zgradili po naj-sodobnejših sistemih. Z ustvarjanjem dobre in kvalitetne električne mreže in sodobnimi, močnimi transformatorskimi postajami, je nekako mogoče zapolnjevati vrzeli v pomanjkanju elek-

trične energije zaradi manjkanja električnih terminal, bodisi termoelektrne hidrocentral. Ker je na janskem razpeljano električne mreže, industrijske močnejših odjemalcev je ta del omrežja neto len. Toda nemogoče si misliti, da bi takšno netobilno omrežje enostavno niti. Izgube skušajo dohodki močnejših omrežja »ekonomična«.

Iz vsega je razvidno, da do v prihodnje potrebna je investicijska vlaganja v izboljšanje električne mreže ta namen so namenili poslovni enoti Elektra za leto 200 starih milijonov za napetostno omrežje, za transformatorske postaje starih milijonov, za razne transformatorske postaje 165 in za investicijsko zvezanje 200 starih milijonov. Iz sredstev amortizacijskih namenijo posebej za obnovo električnega omrežja starih milijonov.

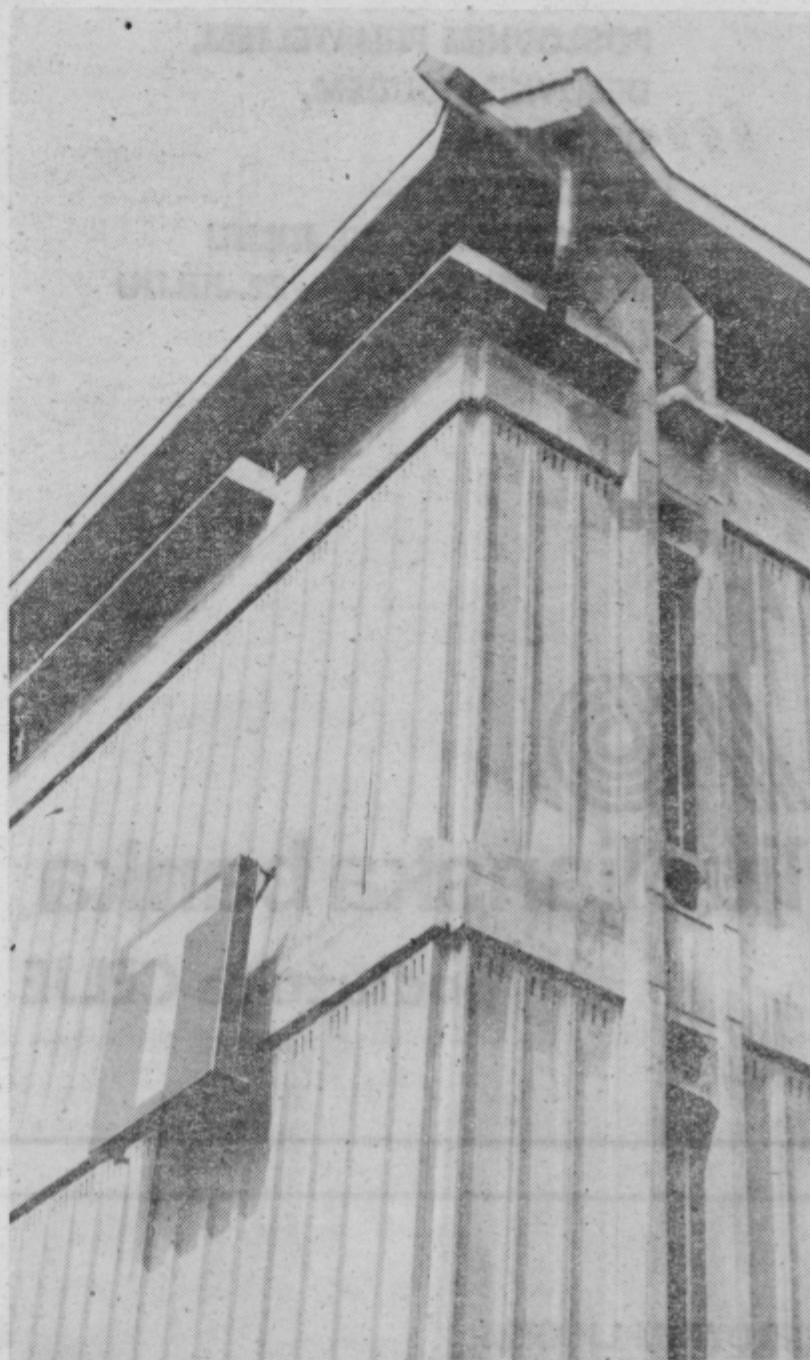
Ob zaključku naj povsamo še to, da same statistika nikoli ne vedo vsega. Problematika, katero se ukvarja Elektro Celje, enota Celje, je kompleksna in največkrat rešitve odvisne tudi od drugih, širših dejavnikov družbenega gospodarstva zastavljenimi načrti pa v ti Celje skušajo to problematiko reševati po svojih boljših močeh.

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

VELIKA NOVA PRIDOBITEV

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

Kdo bi pozabil tisti sončni in svečan dan, ko smo v Celju dobili veliko, sodobno in lepo veleblagovnico »T«. Kaj je to pravzaprav pomenilo? Nič drugega kot to, da je TEHNO-MERCATOR, to veliko trgovsko podjetje najprej poskrbelo za tistega vsakdanjega potrošnika, ki pride v veleblagovnico po najrazličnejše drobnarije, od prehrabnih izdelkov, do televizorja, kosilnice, kristalnega servisa, obleke in kaj bi še naštevati, in ta misel na potrošnika, ki hodi v trgovino tudi s cekrom, je ostala vse do danes in bo vedno prva skrb TEHNO-MERCATORJA, da bi zadovoljil v popolnosti svojega potrošnika in obiskovalca svojih številnih prodajal. Dobro trgovsko podjetje ne more mimo takšnih ugotovitev, da pa je temu tako, nas je TEHNO-MERCATOR že velikokrat sam prepričal, v Celju in širši okolici.

Vendar bi hudo napak sodili, če bi mislili, da bo ostalo samo pri tem. Razvoj trgovine, odnosi med ponudbo in povpraševanjem se menjajo. Tudi čas je že pri nas, in ne samo v vesoljni Ameriki postal dragocenost, ki jo iz dneva v dan bolj čutimo in cenimo. Zato se pameten gospodar vedno loti dolgoročnega načrtovanja, ki mu omogoča številne sistemske rešitve na področju svojega delovanja. In takšen je TEHNO-MERCATOR!

Zakaj smo govorili o dolgoročnem načrtovanju dela in razvoja? Zato, ker so pri TEHNO-MERCATORJU že ob sami gradnji veleblagovnice »T« mislili tudi na gradnjo velikih centralnih skladiščnih prostorov s celotnim avtoparkom. Danes je poraba blaga tolikšna, da mora veletrgovsko podjetje, kakršno je TEHNO-MERCATOR, zadovoljevati številne potrošnike, med njimi pa je vedno več tudi tistih, ki jim maloprodaja ne zadošča. Tudi sama razširitev maloprodajnih prodajal zahteva vedno večje skladiščne prostore, boljše skladiščenje, hitrejše poslovanje in boljši pregled nad blagom.

Tako bodo v novih centralnih skladiščih našle vse štiri enote svoje mesto:

ELEKTROMATERIAL
 GRADBENI MATERIAL
 STEKLO, PORCELAN IN KERAMIKA
 BARVE I NKEMIKALIJE
 IN CELOTEN AVTOPARK

Ti skladiščni prostori sistema visokoregalnih skladišč bodo stali v Čretu, z gradnjo pa bodo pričeli že letošnjo jesen. To je ob celjskem občinskem prazniku prav gotovo dobra in obetajoča novica. Predvidevajo,

da bo prva faza gradnje gotova že letos, celotno skladišče pa prihodnje leto. In kaj to pomeni za kolektiv TEHNO-MERCATORJA in njegove potrošnike ter poslovne sodelavce?

Prav gotovo takšno pridobitev, ki je v današnjem ekonomskem in gospodarskem življenju izredno dragocena. Številne prodajne enote so sedaj razčlenjene po celem mestu in bližnji okolici. Nova skladišča pomenijo kvalitetnejše skladiščenje blaga, preglednejše poslovanje in manipulacije, s tem pa tudi hitrejše poslovanje. Tako bo kupec, ki na primer gradi hišo, lahko na enem mestu kupil prav vse, kar bo potreboval zanj. Od gradbenega materiala do zadnjega artikla notranje opreme.

Celoten kompleks skladišč pa bo v nadaljnji perspektivi poslovanja in poslovnih rezultatov služil kot nadaljnja osnova za izboljšanje kakovosti maloprodaje. Tudi z vidika obnove nekaterih maloprodajnih objektov, kot so v Preboldu ali pa v Šmartnem ob Paki.

Tako torej spet ponavljamo staro in že znano ugotovitev: TEHNO-MERCATOR misli in dela za svojega potrošnika, za mesto Celje in njegovo ožjo in širšo okolico. Ob tem dejstvu pa naj bo to tudi najiskrenejša čestitka kolektiva TEHNO-MERCATOR občanom celjske občine ob prazniku!

OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE — OBČINA CELJE PRAZNUJE

POSLOVNIM PRIJATELJEM,
DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM
OBČINE CELJE
K PRAZNIKU — 20. JULIJU
IN DNEVU VSTAJE — 22. JULIJU
ČESTITA

Ljubljanska banka
podružnica CELJE

DELOVNIM LJUDEM
OBČINE CELJE
K OBČINSKEMU PRAZNIKU
ČESTITAMO!

**DELAVSKA
UNIVERZA
CELJE**

Delavska univerza Celje je na področju družbeno-ekonomskega, splošnega in strokovnega izobraževanja v naši občini pomemben dejavnik. Poleg izobraževanja srednje in poklicne stopnje organizira tudi študij na višjih in visokih šolah. Interesantom posreduje vse učne programe.

CESTNO PODJETJE V CELJU

ZA ROKE IN KVALITETO

Kolektiv CESTNEGA PODJETJA V CELJU si je med drugimi številnimi nalogami zadal za letošnje leto (in tudi bodoče) kot osrednjo nalogo nenehno skrb za kar največjo kvaliteto pri svojem delu in za dosledno izvajanje postavljenih rokov. Dve nalogi torej, od katerih je v veliki meri odvisen ugled slehernega podjetja, ne glede na dejavnost. Za njihovo, specifično dejavnost, pa sta ti dve nalogi še zlasti pomembni in prav zaradi tega jim v podjetju posvečajo veliko pozornost. Vse to pa je pogojilo, da tudi v letošnjem letu niso izostali pomembni dosežki in rezultati.

Naj naštejemo samo nekaj uspešno zaključenih akcij. Pravočasno so uspeli urediti okolico nove tovarne Cinkarne in tako prispevali svoj delež k otvoritvi tega po-

membnega objekta. V Grižah so na vso moč pohiteli z asfaltiranjem krajevne ceste, ki je bila tako nared za nedavno proslavo Šlandrove brigade. Veliko skrbi in dela jim je dal tudi žalski občinski praznik, ko so v Vinski gori polagali asfalt na številnih odsekih krajevnih cest, ki so jih svečano izročili svojemu namenu na letošnji osrednji prireditvi ob žalskem prazniku. Tudi pri urejevanju okolice pri novi tovarni TIM v Rečici pri Laškem so si zadal mnogo dela in truda, prav tako veliko napora pa je bilo vloženo v rekonstrukcijo ceste pri Rimskih toplicah. Da bi pri svojih naporih dosegli kar največje rezultate, so v podjetju z letošnjim letom uvedli tudi sistem učinkovite medfazne kontrole, ki že daje prve pozitivne rezultate.

Veliko dela pa delavce

Cestnega podjetja še Rekonstrukcija ceste v garsko dolino, kjer bo faldni trak že letos stekel. Sedlarjevo na Kozjanskem v polnem razmahu rekonstrukcije in trenutno težka zemeljska dela na močju Prelasko. Poleg obnavljanja ceste Štore—Jur in pred nekaj dnevi pričeli z deli pri obnavljanju ceste med Skofjo vasjo Vojsnikom.

V Cestnem podjetju tako letos v celoti dosega naloge svojega letnega plana, in sicer tako glede na proizvodnjo kakor tudi pri realizaciji dohodka. Pričani so, da bodo pri svojih naporih dosegli postavljen cilj in tako v celoti izpolnili naloge, ki so si postavili. Izpolnili bodo naloge v korist sebe in družbene skupnosti.

SMETI V VREČE

Zakaj bi ne bili prvi, če smo lahko. Pa ne zato, da bi bili nosilci lovorike, marveč predvsem zategadelj, da bi šli v korak s časom in osvojili tisto, kar je boljše. To je načelo, ki ga uresničujemo v kolektivu celjskih Javnih naprav, v kolektivu, ki se vse bolj uveljavlja kot regijska komunalna delovna organizacija.

In kaj je novega, zaradi česar so lahko prvi v naši državi?

Gre za načrt, da bi ljudje na območjih, kjer je organiziran odvoz smeti, namesto v pločevinaste posode odlagali smeti v črne plastične vreče. Tak način odvoza smeti ni nov ali tuj. Poznajo ga v mnogih zahodnoevropskih državah. Pa ne samo to. Tudi priporočajo ga, ker je lažji, dosti bolj higienečen, ne povzroča toliko ropota in podoben.

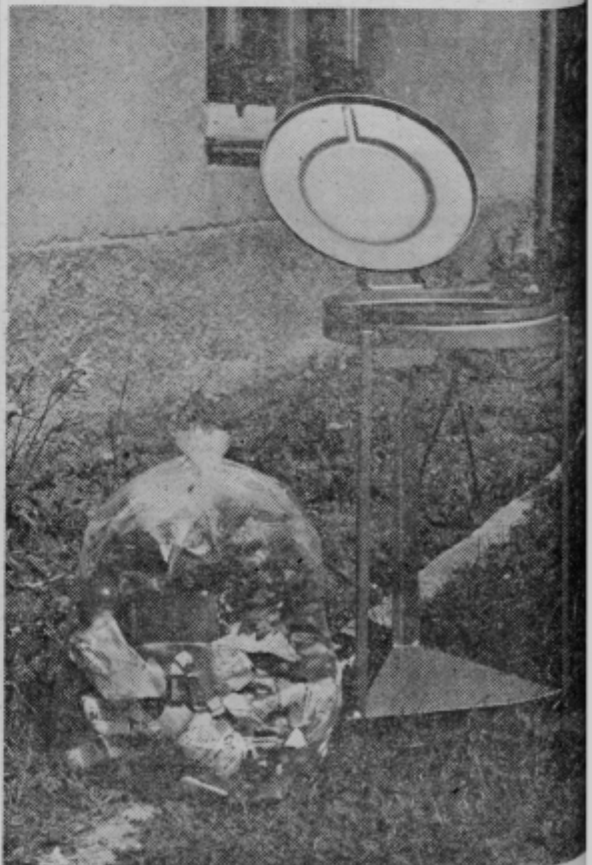
Pri Javnih napravah so za tak odvoz smeti napravili že vse potrebno. Namesto posod, ki zdaj stojijo pred hišami ali v vežah, bi namestili posebne podstavke, v katere bi dali črne plastične vreče. Ko je vreča polna, se jo zaveže, vzame iz podstavka ter vrže v avto, ki odvažajo smeti.

Takšen odvoz smeti tudi ne pušča za seboj umazanije niti smradu. Je pa res, da bo nekoliko dražji, saj je treba upoštevati, da stane vreča 1,5 dinarja. Če računamo, da vsako posodo izpraznimo osemkrat na mesec, da bi se odvoz smeti po eni posodi podražil za 12 dinarjev na mesec. To pa je

še vedno ugodno, saj je treba v stroške vračunati še cenejši podstavek od sedanje posode, da o drugih prednostih, kot so higiena, nič hru-pa in smradu, lažje delo ... ne pišemo.

Nov korak zahteva svoj

čas. Zato pri Javnih napravah računajo, da ga bodo ljudje osvojili v kakšnem letu, na vsak način pa ga naj uveljavili na območjih za obvezen odvoz smeti. Bo na vsak način bolj in boljši!

Podstavek in polna plastična vreča za smeti. V praksi vreča ne bo prozorna, marveč črna.

ali oglasi

PRODAM

letnik 1968 pro-
Vili Krajnc, Zagrad
Telefon dopoldan:
pri Jelšah 82-065.
hišo z lepo parcelo
novogradnjo v centru
prodam. Alojz Kosmač,
65. Luče ob Savinji.
Mlako za kosilnico ali
traktor ugodno
Vodovnik Stefan,
19, Mozirje.
prod. Rojc Mari-
13, Celje.
avió renault — R4,
1967, ugodno pro-
špes Karel, Smiklavž
šofja vas ali Kovino-
Celje.
NIKO Lubas prodam.
Leopold, Podgrad n.
Pešnici, Sentjur.
STANOVANJSKO hišo v
s centralno kurjavo,
vseljivo prodam. Po-
be pod »Komfortna«.
BNO komfortno stan-
nje s kletjo, garažo in
prodam. Grobelnik,
ša vas 57, Petrovče.
NICO — svetlo — po-
prodam, tudi za ček.
vsak dan. Rogelšek
Kajuhova 10, Celje.

sklepu Republiškega
etariata za informaci-
421-1/72 je časnik
NI TEDNIK oproščen
svazanja prometnega dav-
ka do 31. 12. 1973.

VALNO mizo EMO do-
ohranjeno in kamin
5 prodam. Koklič,
ov Vošnjakov, 32/IV.
ANO, dobro ohranjeno,
300 din. Trubarje-
32, prtiličje desno.

STVO s stanovanjsko hi-
in gospodarskim poslop-
45 a vinograda, 6 ha
4,50 ha travnikov in
5 km iz Celja, pro-
Ogled vsak dan pri
Zvodno 1 — Zagrad
Pečovnik).

KO, visoko brejo, pro-
Ivan Knez (Cencelj),
no, Celje.
MILLI, gordini, letnik
v voznem stanju, re-
iran do februarja 74,
no prodam. Sternad
Migojnice 8 a, Gri-

mladi kravi, breji, do-
molznici, vozni, pro-
Marjan Zorko, Sent-

ANO mizo lepo, stilno,
in štiri slike — go-
(velike) prodam. Za-
4/1. nadstropje.
KE — Lesi škotski ov-
— šest tednov stare, od-
staršev prodam od

ZAHVALA
bridki izgubi naše
drage tete

**Mimike
Kovač**

skreno zahvalujemo
sorodnikom, prijate-
in znancem, ki so jo
tako velikem številu
sestali na njeni zadnji
in ji darovali vence
retje, govorniku Ko-
Ivanu, č. duhovščini,
in godbi.
se zahvalujemo
Dominiku, zdravni-
in strednemu osebju
bohnice.
se ekkrat iskrena

Zalujoči:
naški in nečakinje.

18. 7. naprej. Skaza Rafa-
el, Višnja vas 12, Vojnik.
PO DELIH prodam DKW
F-11 in spačka. Leskovšek
Andrej, Ojstriška vas 7,
Tabor.
MOTOR VE-14, Tomos nov
prodam. Marpovič Jenkova
št. 5, Celje. Ogled vsak dan
od 18. do 20. ure.
300 l vina prodam. Zupanc
Alojz, Bodrož 3/a, pod Ko-
lobjem, Šentjur.
ENOSOBNO komfortno stan-
novanje grajeno 1970. v pri-
jaznem stanovanjskem na-
selju Otok III, Celje, vse-
ljivo takoj, prodam. Od-
dam tudi v najem starejši-
šima zakoncema do smrti
proti enkratnemu plačilu
po dogovoru. Ponudbe pod
»12 Mr.
OKNO dvokrilno s plastično
roleto v zeleni barvi in ši-
pami ugodno prodam. Na-
zorjeva 8, Celje.
SKODA S 100, letnik 1970
prodam. Nazorjeva 6, Celje.
MOTORNO kolo »Pony ex-
press« popolnoma novo pro-
dam. Cena 2.800 din. Po-
sar Ignac, Slatina 23,
Smartno v Rož. dolini.
KOZOLEC, dobro ohranjen,
prodam. Informacije pri

Kajtna Mariji, Ogeče 11,
Rimske Toplice.
Kramfr ,m štro-
SKODO 1000 MB prodam.
Kramar Franc, C. 1. maja
59, Hrastnik.
KOMBINIRAN skobelni stroj
(poravnalni in debelinski)
znamke Livinčibile 2200,
nov, prodam. Kelher Franc,
Plečnikova 20, Celje.
MARES italijansko puško za
podvodni ribolov prodam.
Jeršič, Trnovlje 43.
KOTEL za centralno ogre-
vanje »Trika-2« z zalogo-
nikom in raztežno posodo
40 l, ugodno prodam.
Jeršič, Trnovlje 43 (poleg
gostilne).
SPALNICO in kombinirano
omaro za dnevno sobo pro-
dam. Orel, Kersnikova 6 a,
Celje.
TROSOBNO vseljivo stanova-
nje v Celju prodam. Ponud-
be pod »Ugodno«.

VINOGRAD z zidanico —
primerno za vikend — v
okolici Celja kupim. Ponud-
be pod »Vikenda«.

STANOVANJE

MLADO dekle nujno išče op-
remljeno sobo. Ponudbe
pod »Pomoč«.
ZAKONCA z otrokom iščeta
garsonjero ali stanovanje.
Ponudbe pod »Zalec—Sem-
peter«.
OPREMLJENO sobo in ku-
hinjo s kopalnico oddam
upokojenki za varstvo ot-
roka. Ponudbe pod »Celjek.
OPREMLJENO sobo iščem.
Plačam vnaprej. Ponudbe
pod »Risara«.
STUDENT strojništva, tre-
nutno zaposlen, išče sobo
v Celju ali na relaciji Ce-
lje—Sempeter. Jazbinšek
Vili, SIP Sempeter, 63311
Sempeter.

ISCEM eno veliko ali dve
majhni neopremljeni sobi.
Ponudbe pod »Cimprejs«.
DELAVKA z dvema otroko-
ma išče sobo, lahko opre-
mljeno, v območju Celja.
Polak Marija, Prešernova
št. 11, Radovljica.
NA STANOVANJE sprejemem
žensko ali moškega. Ponud-
be pod »Začasno«.
MLAD par išče kjerkoli v
Celju sobo. Plača za eno
leto vnaprej. Ponudbe pod
»Predplačilo«.
NUJNO iščem enosobno ali
večje stanovanje v Laškem
ali zamenjam za enakega v
Celju. Ponudbe pod »Lepa
nagrada«.

mudim dober zaslužek upo-
kojeni natakariči ali pro-
dajalki. Ponudbe pod »Mir-
no delo«.
V UK sprejem vajuca —
avtomehnika. Fišer Boris,
Sentrupert 6, Gomiško.
VAJENKO za frizersko stro-
ko sprejem. Snajder Fra-
njo, Cesta na Ostrožno 2,
Celje.

RAZNO

OBRTNIKI POZOR! Sprej-
mem lažja dela na dom.
Ponudbe pod »Honorarno«.
ISCEM harmonikaša, ki igra
klavirsko harmoniko za
ustanovitev ansambla. Inte-
resenti naj se javijo na na-
slov: Trnovšek Peter,
Klanc 88, Dobrna.
STAJICA, izgubljena med Žal-
cem in Sempetrom 11. 7.
1973, se nahaja pri Vipot-
nik, Gotovlje 60.

ZAPOSILITEV

FRIZERSKO vajenko sprej-
mem. Zakošek Terezija, fri-
zerka Trnovlje, Celje.
ZA DVE urno delo v bifeju

KUPIM

SIVALNI stroj levoročni —
čevljarski — kupim. Gro-
belnik Ivan, Solčava 23.
NEKAJ komadov tesnega le-
sa in nekaj smrekovih desk
— novo ali rabljeno — ku-
pim. Partizanska 51, Celje.

**MLADINSKA
KNJIGA CELJE**

sprejme
v redno delovno
razmerje

administratorko
z znanjem strojepisja
in prakso.

Nastop službe možen ta-
koj.

**I. osnovna šola
Celje**

razpisuje
prosti delovni mesti:

pomočnice kuharice
šolske kuhinje — nastop
službe 1. 9. 1973 in

snažilke
— nastop službe 1. 8. 1973.

Razpisni rok je 8 dni po
objavi.

**NOVI TEDNIK
IN RADIO CELJE**

**vabita k honorarne-
mu sodelovanju
za šestmesečno
delo.**

Delo je primerno za upo-
kojenca, ki pozna računo-
vodske in knjigovodske
posle.

Honorar po dogovoru.
Možnost nastopa 15. av-
gust 1973.

Lahko se oglasite v uređ-
ništvu vsak dan od 7. do
14. ure.

**Služba družbenega
knjigovodstva
Podružnica Celje**

objavlja
LICITACIJO

za prodajo pisarniškega
pohištva (pisarniških miz,
stolov, rolo omar ipd.).
Licitacija bo dne 25. juli-
ja 1973 v bivših prostorih
Službe družbenega knjigo-
vodstva, ekspoziture v La-
škem (zgradba Skupščine
občine Laško) in sicer za
družbeni sektor od 8. do
10. ure, za zasebni sektor
pa od 10. ure dalje.

**ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ**

Odbor za odnose
razpisuje
prosta delovna mesta:

3 STENODAKTILOGRAFE

POGOJ: srednja ali nižja strokovna izobraz-
ba z znanjem stenografije in strojepisja.
Praksa zaželena.

Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe na naslov:
ELEKTRARNA ŠOŠTANJ, kadrovski oddetek, do
31. julija 1973.

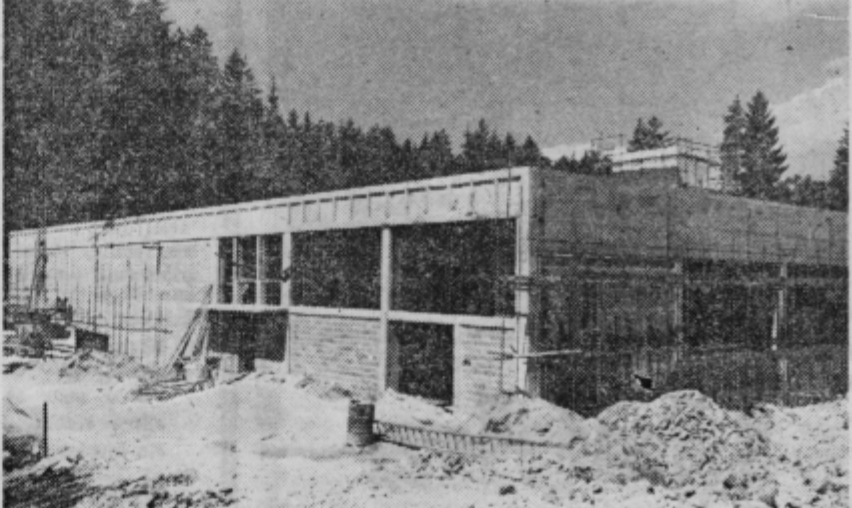

Gazdna gospodarstva Celje

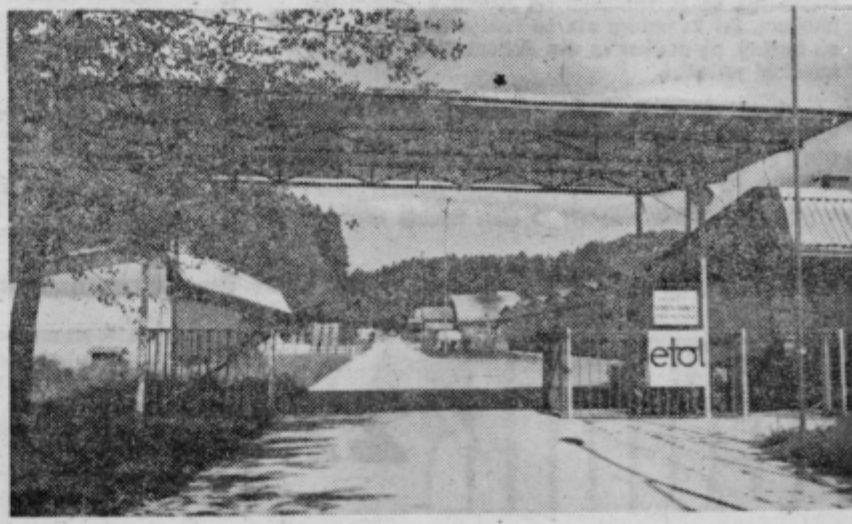
Kolektiv GG Celje s svojimi obrati

čestita
delovnim ljudem in občanom
občine Celje
k prazniku občine in dnevu vstaje

TOVARNA ETOL-IFF Celje

Proizvodni obrati Tovarne ETOL-IFF v Skofji vasi so bili zgrajeni v letih
od 1964—1968 povsem z lastnimi sredstvi (slika zgoraj) Zdaj gradljo še novo
tovarno za predelavo sadja v skupni naložbi sredstev z družbo IFF. Ta
objekt so začeli projektirati lani meseca novembra, januarja so pričeli
z gradnjo, 27. aprila so gradbeniki že imeli likof in smrečico, te dni pa že
montirajo opremo. Oktobra naj bi tovarna že pričela s poizkusnim obrato-
vanjem (slika spodaj).

LAŠKI „PUŠELJC“

Trije pari, ki se bodo v nedeljo poročili na kmečki ohceti v Laškem, so takole zbrani skupaj zares ljubek »pušeljc«. Ljubek zlasti zaradi treh brnkkih nevest. Te pa — kako ne bi bile brnke, ko je Mariji devetnajst let, Erni dvajset, Mileni pa le sedemnajst let. Se sreča, da se istočasno ženi tudi Milenin brat Franc, da bo malo popazil nanjo, preden ne bo prišla v okrilje ženinu Marjanu.

No, da ne boste rekli, da za reševanje logičnih problemov niste posebno navdušeni, naj vam takoj izdam, kdo se bo s kom poročil: vzela se bosta Marija Lipovšek in Marjan Čater, Erna Seme je izvoljenka Franca Podkoritnika, njegova sestra Milena pa je izvoljenka Milana Mačka.

Kaj lahko o njih povemo še zanimivega? Vsi, razen Marije (katere oče je bil železničar) izhajajo iz knapovskih družin, vendar nihče

tradicije ne nadaljuje na je kuharica, Marija karica (obe v Dornjencev), Erna pa trgova Merxu v Rimskih Marjan je zaposlen v skem podjetju Savinjan v recepciji zdravilnic lan pa je sofer v Pa

Vsi radi hodijo v Marjan in Franc sta ta gobarja. Koliko odo imeli? Vsi si si dva, le Marjan Čat tri. Morda jih bo Čatrovih pet, če mo še Marijina dva.

Tisti, ki bodo v prišli na kmečko ohcško, bodo morali odpreti oči, kajti in neveste bodo dne noše, in ne bo prepoznati. Sami se bodo težko kajti nihče od njih ni imel na sebi. Ugo bo šlo brez zapletov stam in ženinom pa no, srečno, srečno!

Z. K.

Ljubka zмота

Uschi Weingerl, dvaindvajsetletna študentka iz Hamburga se je namenila na Jadran s svojim prijateljem. Pri Sempetru sta se hotela malce ohladiti ob Savinji, pa sta kar za dva dni spustila noge avtomobilski prikolic.

Uschi (po naše Urška) vsa navdušena pravi: »Čudovito je tu. Tako čistih rek pri nas ni. Tudi nazaj grede, greva namreč v Pulo, se bova tudi ustavila tu.«

Kakšna ljubka zмота?! O čisti Savinji namreč.

Kaj je psihologija?

Pelje mož po razgreti asfaltni cesti. Pod zadnjico skaj, za hrbtom skaj — ta prečudoviti nadomestek za usnje. Misli samo še na senco, na kopel, na kozarec hladne pijače...

In se mu naenkrat zablešči za ovinkom. Velik tolmun leno tekoče reke. Zavore zavilijo, volan se sam zasuče v hladno senco ob bregu. Ves blažen mož pretegne svoje okončine, sleče srajco, potem še čevlje. Pogleda v prtijažnik — gorje, kopalk ni tam!

Prava reč si reče. V tej samoti lahko pohujša le ribe.

Znebi se mož zadnjega tekstila in zdrkne v odrešujočo vodo. Uh, kako božansko, kako osvežujoče! Zamika ga gladina in zaplava naokrog. Plava, kobaca, se premetava, dokler se do sitega ne nakobaca.

Zdaj pa ven in na pot. Toda, glej, grozo!

Na bregu, blizu njegovih hlač, spodnjic, čevljev sedi dekle s knjigo v roki. Bere, še pogleda ne k njemu v vodo. Mož menca in menca v vodi, prestopa se in razmišlja, kaj naj stori, da bi neopazno prinesel svojo goloto v hlače. Voda, ta še maloprej tako prijetna, odrešujoča voda, je vedno bolj hladna ujedljiva. Kaj pa je to?! Pod podplati natipa nek predmet. Tipa z nožnimi prsti dalje. Seveda, neka velika skleda, ki jo je nekdo zavrgel, bo njemu rešilna biljka. Mož se potopi dvigne posodo iz peščenega dna, jo oplakne ter z njo povezne pol spodnjega dela trebuha in tisto, kar naj bi pokrile kopalke, če bi jih imel.

Korajžno mož zleze iz vode in pred dekleta na breg. Presneto pa še čedna je.

»Malo sem se okopal.«

»Sem videla. Je čas zato. Julija.«

Na kratko privezana. Mož je pred novim problemom. Takole na kratko se ne da odpraviti.

»Berete roman?«

»Ne, študiram. Za izpit.«

»Res. Kaj pa študirate?«

»Psihologijo.«

»Zanimivo, zanimivo. Kaj pa je to psihologija?«

»Kako morete reči, da je zanimivo, če pa ne veste kaj naj bi bilo zanimivo. Vidite ravno to je disciplina psihologije, uganiti misli drugega človeka...«

»Uh, je pa čisto zares zanimivo. No, ko že tako resno študirate. Bji mi povedali kaj na primer zdajle mislim jaz?«

Dekle se zvito nasmehne, se mu zazre v obraz, ki kar naprej sije od zadovoljstva, da ne bo uganila.

»Veste kaj vi mislite, pa ni res. Mislite, da ima tale vaša skleda, ki ste jo privlekli iz vode dno, vendar ga nima.«

humor

Ko so ameriškega pesnika Roberta Leeja Frosta vprašali, kaj je bilo odločilno za njegovo življenje, je pojasnil:

»Ko sem bil star dvajset let, sem delal v čevljarški delavnici in celo poletje sem imel v ustih žeblice. Vse dolgujem srečni okoliščini, da nisem nobenega požrl.«

***

Michel Eyquem de Montaigne, francoski moralist, avtor Esejev, pravi: »Celo na najlepšem prestolu sveta sedi vedno le na svoji zadnjici.«

***

Slavni angleški igralec Herbert Tree je takole pripovedoval o nepoštenosti poslovnih ljudi:

»Nekoč je moj prijatelj bankir vpričlo mene dokazoval sinu, da je treba biti pošten. Da bi ga bolj prepričal, mu je za primer

povedal tole: Glej, zjutraj je prišel nekdo z velikim zneskom v banko; pri številu pa zmotil in vplačal štiri funtov preveč. Niti nutek se nisem obotavljal, ko sem opazil, da to, sem poslal dva funtov svojemu družniku.«

***

Ruska plesalka Anstazija Edvardovna vloga je bila zelo darna in je podpirala drugim tudi neko tancnico v Parizu. Med njenim po Ameriki venezuelski predsednik daril veliko žametno tlico, na kateri je njeno ime izpisano v mimi zlatniki.

»Škoda,« je rekla salka, »da se pišem Pavlova.«

»Zakaj?« se je začel predsednik.

»Če bi se pisala res Anastazija Edvardovna vinskaja, bi moje imele več od tega.«

Tale možakar ni nihče drug kot Urlepov Franc, ki je obiskal v uradništvu in nam pokazal kaj ima na sliki. Na sliki ga vidimo, kako igra na domače orglice. Je sam naredil iz trstike. So posebno uglasene, pravi in z njimi je Franc obredel že marsikatero kolono, nje pa tudi ohcet. Najraje in največkrat pa igra kar vini v Poljčanah, saj je doma v Ljubecnem, v zibelni ga položili 1911. leta v Zgornjih Lažah pri Slovenskih njicah. In katero najraje zaigra? Pa jezeru blizu Trbiča pa Poslovilno...

Foto: D.